

✓ 13817. V. L. S.

PROPRIUM DIOECES. AQUILEJEN.

à parte Imperii seu

PARS PRIMA

Continens

FESTA PROPRIA

Hujus Diœcesis tum ea, quæ
habent Orationem & Lectiones pri-
prias, tum ea quæ habent oī-
nia de Communi.

Quibus

IN SECUNDA PARTE

Annexa sunt Festa nova, quæ
ab Anno 1700 usque modò indulta, &
Rom. Breviario inserta sunt, Additis
quoque Festis olim & noviter à
Parte Imperij concessis

Ad usū præfertim Cleri Aquil.
tum etiam aliorum, qui ad Horas Cano-
nicas tenentur, ut hoc Proprio, & Sup-
plemento provisi uniformiter Divi-
num Officiū persolvere queant,
& ne de novis Breviarijs sibi
providere cogantur.

Cum Licentia Superiorum.

Labaci, Typis Adami Frid. Reichhardt,
Incl. Prov. Carn. Typ. 1738.

JACOBI MARCHANTIJ
Pia admonitio ad fructuofam
Breviarij recitationem. *In Virg. Aaron.*
Tr. 3. Lect. 15.

Hæc sunt Septennis, propter
quæ psallimus horis.

Matutina ligat Christum, qui
crimina purgat.

Prima replet Sputis, dat causam
Tertia mortis.

Sexta Crucis nectit, latus ejus
Nona bipertit.

Vespera deponit, tumulo Com-
pleta reponit.

Recomendat præterea has pias oratiunculas
Ad Matutinum.

Domine JEsu in unione illius oratio-
nis, quam in horto angustiatus Patri
obtulisti! & tormentorum omnium, quæ
passionis tuæ nocte pertulisti, offero tibi
hoc matutinæ laudis obsequium, ut illud
acceptare digneris in compensam tot bla-
phemiarum.

Ad Primam.

Domine JEsu in memoriam sputorum
alaparum, convitiorum, illusionū,
quas initio diei pro nobis pertulisti, & Pa-

030030-892

tri

tri obtulisti, hoc oris, & cordis nostri obsequium suscipere ne dedigneris, ut Patri æterno gratum sit in unione tui amoris.

Ad Tertiam.

Domine JESU in memoriam acerbissimæ flagellationis, & ignominiosissimæ coronæ tuæ te modo orare, te adorare cupio, & hoc sit obsequium servitutis meæ, quo te Regem æternum profiteor & agnosco.

Ad Sextam.

Domine JESU in memoriam Crucis acerbæ quam bajulasti, in qua erectus es, & te Patri hostiam obtulisti, hoc laudis sacrificium à nobis digneris suscire, & Patri offerre, ut sit acceptum in oblationis tuæ unione.

Ad Nonam.

Domine JESU in memoriam cordis tui tribus horis in cruce angustiati, & post expirationem lancea aperti, offero tibi hoc precis, & amoris obsequium, ut cor nostrum jungere digneris tuo cordi amore inseparabili.

Ad Vesperas.

Domine JESU in memoriam capitis tui languidi, & corporis tui plagis undique affecti è cruce in sinu Matris depositi, hoc officium orationis suscipe, & tibi acceptum sit in unione dolorum benedictæ Matris tuæ.

Ad Completorium.

Domine JESU in memoriam unctionis & sacrae sepulturæ tuæ accipe hoc ex-

tremum officium servitutis, & devotionis nostræ diurnæ, & ut tibi gratum sit conju^ge cum lacrymis, quas tibi obtulerunt piæ animæ.

Conclusio Orationis.

Pro Supplemento negligentiae in horarum recitatione hæc esse poterit post expletum Officium. Idem loco cit.

O Bone JESU propitius esto mihi peccatori : Ego tepidum & distractum Officium meum comendo mellifluo cordi tuo emendandum & perficiendum. Tibique offero ad salutem omnium in unione illius perfectissimæ attentionis, quâ Patrē orasti & laudasti in terris, responde quæso satisfac, & supple pro me plenissimè.

De Oratione Breviarij.

Horas ante tempus orare, est securitas, in hora est justitia, post horam est negligencia. S. Gregor.

Considerationes piæ Sacerdotis, dum se induit ad celebrandum.

*Tu quicunque velis missam cantare Sacerdos.
Funditus esto memor, tot & quoq; mente revolve
Qualia sit Christus pro te certamina passus.
Velato capite tibi risum signat amictus.*

*Linea veste nota, quod sit delusus in a'ba.
Vincla repræsentat sua cingula stola maniplus.
In casula noscas, quod purpura ludificatur.
Calvariæ memorare locū dum pergis ad arā.
Et recolas Christū, dū pergeret ad moriendū.
Hæc sic cuncta piè memorando pectora tunde.*

OFFI-

OFFICIA

Festorum Diœcesis Aquilejensis à parte
Imperij proprietum.

Littera A. indicat eos Sanctos esse Aquilej.

R. cum sunt reliquæ.

C. cum est Consuetudo.

P. cum sunt Patroni.

I. esse Festum indultum à parte Imperij.

*Sumitur initium à Decembri ad normam Bre-
viarij Romani.*

FESTA DECEMBRIS.

A. 2. S. Cromatij Patriarchæ Aquilejensis
Confessor. *Duplex.*

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de eodem com. 2. loco.

C. 4. S. Barbaræ V. M. Semidupl.

Transfertur semper.

Omnia de com. VV. MM.

Oratio. Deus, qui inter cætera.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

*In 2. noct. habentur quidem propriæ, sed non
sunt pro quavis Diœc. indultæ, visum
tamen fuit eas buc apponere, ut dici possint
in locis, ubi sunt concessæ.*

In 2. Noct. Lect. iv.

B Arbara Virgo Nicomediensis, Dioscori
nobilis, sed superstitionis hominis filia,

per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibiliæ, Divina opitulante gratia, facile pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque Divinis vacare cœpit. Eam pater, utpote forma venustiori nitentem, à quocumque Virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit; ubi pia Virgo meditationibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum elegerat, placere studebat. Oblata à Patre plures nobilium connubia, fortiter sprevit: Pater verò per sui absentiam, filiæ animum posse facilius emolliri confidens, jussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregrinè in exterias regiones profectus est.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Et.

Lection v.

Absente Patre, jussit Barbara duabus fenestrīs, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiūmque balnei Sacrosanctæ Crucis signo muniri: quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeò in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parùm absuerit, quin eam dirè confoderet; sed præstò adfuit Deus: nam fugienti Barbaræ saxum ingens se patefaciens viam aperuit

peruit, per quam montis fastigium petere, & in specu latere potuit; sed paulò post, cùm à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca aspera, difficultesque vias raptatam, Marciano Præfidi puniendam tradidit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiae.

V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea unxit.

Lectio vi.

I Taque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentata, nudam nervis cædi, & inflcta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirifice confortatam in Passionum tolerantia confirmavit. Quod animadvertis Julianam Matronam ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est. Barbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur, quibus in cruciatibus confortem solabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret; præcisis tandem utrique uberibus nudæ per loca publica tractæ capite plectuntur, filiæque cervicem ipse scelestissimus Pater humanitatis expers proprijs manibus amputavit; cuius

4 *Festa Decembri.*

fera crudelitas non diù inulta remansit ; nam statim eo ipso in loco fulmine percus-
sus interiit. Caput hujus Beatissimæ Mar-
tyris in Oratorio ad Sancta Sanctorum ho-
norificè asservatur.

R. Afferentur Regi Virgines post eam,
proximæ ejus : * Afferentur tibi in lætitia
& exultatione.

V. Specie tua, & pulchritudine tua, in-
tende, prosperè procede, & regna. Affe-
rentur. Gloria Patri. Afferentur.

*In 3. Noct. Homil. in Evang. Simile erit
&c. decem Virginib. Ut in com. VV.*

C. S. Syri Episc. Conf. *Semidupl.*

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

Leçt. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de eodem com. 2. loco.

I. 18. Expectationis B. M. V. *Duplex. maj.*

*Ab anno 1709. in tota Diœc. olim solùm in
Dom. Veneto.*

Offic. ut in festis novis. pag. 9.

R. 25. S. Anastasiæ Viduæ Mart. *Duplex.*

Transfertur semper.

Omnia de com. non Virginum.

Oratio ex 2. missa Nativit. Domini.

Da quæsumus omnipotens Deus, ut qui
B. Anastasiæ Martyris tuæ solemnia coli-
mus, ejus apud te patrocinia sentiamus.
Per Dominum. *Leçt.*

Lect. I. noct. de Script. occur.

*Si contingat transferri in Quadragesimam
de eodem com. Virg. Confitebor.*

In 2. noct. de Sermone. Ego maximè.

In 3. noct. Evang. Simile est &c. thesauro.

C. 27. S. Zoili Conf. non Pont. Semidupt.

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. non Pont.

In hymn. vesp. & matut. Meruit supremos.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. I. noct. de Script. occur.

*Si contingat transferri in Quadrag. Beatus
vir. de eodem com. 2. loc.*

In 2. & 3. noct. de com 1. loco.

P. 30. S. Nicephori Mart. Eccles. Pete-
nensis Patroni. Duplex.

Omnia de commun. unius Mart.

Oratio. Præsta quæs. omnip. Deus, ut qui.

Vesp. de Nativ. Dom. à cap. de Sancto. com.
Dom. infr. oct. Nativ. Dom. S. Thom.
& octavar. Lect. I. noct. de epist. ad Rom.
ut in Brev. Dom. infr. oct. Nat. Dom.

Si incidat hoc festum in fer. 2. Lect. I. noct.

Fratres debit. sumus. de com. plur. MM.

In 2. noct. Triumphal. de com. un. M. I. loco.

In 3. noct. Evang. Si quis vult. de eodem
com. 2. loco.

Nona Lect. homil. in Evang. Dom. infra oct.
Nativ. & com. ejusd. ac octavar.

Si incidat hoc fest. in diem Sab. vel fer. 2. non
fit com. hujus Dom.

FE-

FESTA JANUARII.

**A. 11. S. Paulini Patriarch. Aquil. Conf.
Duplex.**

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. Pont.

In hymn. vesp. & matut. Meruit supremos.

Oratio. Da quæsumus.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

Si transfer. in Quadrag. Fidelis sermo.

In 2. & 3. noct. de eodem com. 1. loco.

**P. 16. S. Titiani Episc. Conf. Eccles. Ce-
netensi. Patroni. Duplex.**

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Da quæsumus.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de eodem com. 1. loco.

**P. 22. S. Vincentij Eccl. Vicentinæ Patro-
ni, & Anastasij MM. Duplex.**

Omnia ut in Brev. sed ritu duplici.

**I. 23. Desponsat. B. M. V. cum S. Joseph
Duplex majus.**

Vide inter festa nova pag. 37.

**C. 29. S. Juliani de bono Albergo Conf.
non Pont. Semiduplex.**

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. non Pont.

In hymn. vesp. & matut. Meruit supremos.

Oratio. Da quæsumus.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In

In Quadrag. Beatus vir. de com. 2. loco.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

C. 31. Translatio S. Marci Evang. Dupl.

Omnia de com. Evangelist. præter oration.

Oratio.

Deus qui gloriofa B. Marci Evangelistæ membra tuis famulis revelare dignatus es: concede propitius, ut qui ejus corporis translationem hodie venerandam colimus, ipsius beatitudini te concedente adiungi mereamur. Per Dominum.

Lect. 1. 2. & 3. noct. de com. Evangelistar.

FESTA FEBRUARII.

C. 3. S. Blasij Episc. Mart. Semidupl.

Omnia de com. un. Mart.

Oratio. Ut in Brev. Deus,, qui nos.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

Si contingat transferri in Quadrag. Lect. 1. noct. A Mileto.

In 2. noct. Lect. 4. propr. ut in Brev. 5. & 6. de serm. Triumphal.

In 3. Evang. Si quis vult.

C. 8. S. Juventij Episc. Conf. Duplex.

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Da quæsumus.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In Quadrag. Fidelis sermo.

In 2. & 3. noct. de commun. 1. loco.

8. *Festa Febrar. & Mart.*

R. 16. Ss. Chrysantiani, & Soc. MM. *Dupl.*
Omnia de com. plur. MM.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de *Script.* occur.

In Quadrag. Fratres debitores sumus.

In 2. & 3. noct. decom. 2. loco.

C. Eâdem S. Julianæ V. M. *Semidupl.*

Transfertur semper.

Omnia de com. Virg. Mart.

Oratio. Deus, qui inter cætera.

Lect. 1. noct. de *Script.* occur.

In Quadrag. De Virginib. Præcept. Dom.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

FESTA MARTII.

R. 3. Ss. Agapæ, & Soc. VV. MM. *Duplex.*

Omnia de com. Virg. Mart.

Oratio. Da nobis. de plur. VV. MM.

Lect. in *Quadrag.* in 1. 2. & 3. noct. de com.
1. loco.

Extra Quadrag. in 1. noct. de *Script.* occur.

R. 16. Ss. Hilarij Episc. & Tatiani Diac.

Mart. Duplex.

Omnia de com. plur. Mart.

Oratio. Beatorum Martyrum.

Lect. in 1. 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

Si contigat transferri ad Temp. Paschale.

Lect. 1. noct. de *Script.* occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

I. 24. S. Gabrielis Archang. *Dupl. Majus.*

V. inter Festa nova pag. 71.

I. Fer.

I. Fer. 6. post Dom. Passionis.

De Septem Doloribus B. M. V.

V. inter Festa nova pag. 85.

FESTA APRILIS.

Fer. VI. post Dom. in Albis.

I. De Clavis & Lancea Dom. *Dupl. 2. cl.*

V. inter Festa nova pag. 98.

P. 2. S. Abundij Episc. Conf. Eccl. Cen-
tens. Patroni. *Dupl.*

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

Lect. 1. noct. in Quadrag. Fidelis sermo.

Extra Quadrag. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

P. 12. S. Zenonis Episc. & M. Eccl. Vero-
nensis Patroni. *Duplex.*

Omnia de com. un. Mart. pro varietat. temp.

Oratio. Deus, qui nos.

In Quadrag. in 1. 2. & 3. noct. de com. 1. loc.

Extra Quadrag. in 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. Mart. temp. pasch.
1. loco.

P. 17. S. Liberalis Conf. Eccl. Tarvisinae
Patroni. *Dupl.*

Omnia de com. Conf. non Pont.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

Festa April. & Maij.

**C. 24. Inventio Corporum Ss. Cancij, &
Soc. MM. Dupl.**

**Omnia de com. MM. temp. pasch. præt. orat.
Oratio.**

OMnipotens sempiterne Deus, qui ho-
dierna die membra Ss. Martyrum
tuorum Cancij, Canciani, Cancianillæ,
Chrysogoni, Anastasie & Prothi, nobis fa-
mulis tuis revelare dignatus es, concede
propitius, ut qui eorum corporum inven-
tionem venerando colimus, ipsorum bea-
titudini, te concedente adjungi mereamur.
Per Dominum.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de eodem com. 2. loco.

Si alicubi transfer. extra temp. pasch.

Lect. 2. noct. de com. I. loc. in 3. noct. 2. loc.

FESTA MAII.

**R. 2. S. Sigismundi Regis Burg. M. Dupl.
Transfertur semper.**

Omnia de com. un. Mart. pro variet. temp.

Oratio. Præsta quæs. omnip. Deus, ut qui.

Lect. I. noct. de Script. occur.

Si transfer. in fer. 2. vel 4. Rogat. lect. I.
noct. Fratres debit. sumus.

In 2. & 3. noct. temp. pasch. de com. I. loco.

Extra temp. pasch. etiam de com. I.. loc.

**P. 14. Victoris, & Coronæ MM. Eccl. Fel-
trenſ. Patr. Dupl.**

Omnia de com. MM. pro variet. temp.

Orat.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. I. noct. de Script. occur.

*Si incidat in fer. 2. vel 4. Rogat. lect. I.
noct. Fratres debit. sumus.*

*In 2. & 3. noct. temp. pasch. de com. MM. 2. loc.
Extra temp. pasch. etiam de com. 2 loc.*

R. 16. S. Maximæ Virg. Dupl.

Omnia de com. Virgiuum.

Oratio. Exaudi.

In 1. noct. Lect. de Script. occur.

*Si incidat in fer. 2. vel 4. Rogat. lect. de com.
de Virginib. præcep. Dom.*

In 2. noct. de serm. Nunc nobis. de com. 2 loc.

In 3. noct. Evang. Simile est &c dec Virgin.

I. Eâdem S. Joan. Nepom. M. Semidupl.

In hac Diœcesi transfer. semper.

V. Orat. & Lect. inter Festa nova pag. 121.

**P. 29. S. Maximi Episc. M. Eccles. Æmo-
niens. Patr. Dupl.**

Omnia de com. MM. pro variet. temp.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. temp. pasch. de com. I. loco.

*Extra temp. pasch. in 2. noct. de serm. Tri-
umphal. de com. I. loc. in 3. noct. Evang.*

Si quis vult. de eodem com. 2. loc.

Si incidat in fer. 2. vel 4. Rogat. lect. I. noct.

A mileto. de com. un. M. extra temp. pasch.

R. 31. Ss. Cancij, & Soc. MM. Duplex.

Omn. de com. MM. pro variet. temp. præ-

Præter orationem, & Lect. 2. noct.

*Prout omnium primò, anno 1709. assignantur
in Directorio Aquilejenſi.*

Oratio.

PRÆSTA, quæſumus omnipotens Deus,
ut populus tuus ad plenæ devotionis
affectionem BB. MM. Canciani, & sociorum
eius natalitijs præparerur, & eorum patro-
cino promerente beatæ capiat securitatis
augmentum. Per Dominum.

*In 1. noct. intra & extra temp. pasch. Fra-
tres debit. sumus.*

In 2. noct. Lect. iv.

Cancianus præclara Aniciorum proge-
nie, Christiana fide longè præclarior
evasit. A pueritia sub Prothi viri sanctissi-
mi disciplina instructus neglecto avitarum
dignitatum fastu elegit magis affligi cum
populo DEI, quam temporalis peccati ha-
bere jucunditatem : Quapropter virtute
non minus, quam ætate proficiens Diocle-
tiano, & Maximiano Imperatoribus in
Christianos nefariè sævientibus, fidem
quam corde, & ore profitebatur, ut operi-
bus etiam comprobaret, opulentissimo di-
vendito patrimonio pecuniam omnem in
Christianos inopiâ laborantes distribuit,
plurimósque servos, quos domi alebat, sa-
cro ablitos baptismate, libertate donavit.
Ut verò cæteris etiam fidelibus in varijs
Italiæ provincijs sub immanitate perfec-
tionis

tionis gementibus esset subsidio, assumptis peregrinationis socijs Cancio fratre, Cancianilla ac Protho paris propositi, ac fidei consortibus regiones varias perlustravit.

R. Temp. pasch. Lux perpetua.

Extra temp. pasch. Sancti tui.

Lectio v.

Cum autem Aquilejam adventasset, & quanta pridem passus fuerit Christi Athleta Chrysogonus accepisset, ardenter charitatis flama succensus coepit clam hortari omnes, ut in proposito fidei permanerent, ac noctu visitans eos, qui vinciti in custodijs tenebantur, ad asperrima quæque pro Christo perferenda ignitis sermonibus animabat. Et cum mox adversus omnia pericula imperterritus palam cœpisset aūunciare JEsu Christi fidem, magna facta est virorum, ac mulierum accessio ad illam profitendam, dante Deo, ut signis atque prodigijs verbum Domini confirmaretur, nam Cancianus leprosos & à Dœmonibus vexatos curabat, cæcis visum, ægris sanitatem impertiebatur.

R. Temp. pasch. In servis suis.

Extra temp. pasch. Verbera Carnificum.

Lectio vi.

Quibus auditis Dulcidius Præses, ejusque Collega Sisinius Cancianum, ejusque socios Christo renunciare frustra jubent: tormenta tamen in ipsos propter exi-

eximiam generis nobilitatem non nisi Imperatorum mandato exhibere sunt ausi. Missis igitur, qui referrent, quod evenerat, ad hujusmodi nuncium excandescentes confessim rescribunt gloriosos Christi Confessores, nî Dijs sacrificent, capite plectendos. Quare Sifinius collectâ Spiculatorum manu ipsos super rheda abeuntes insequitur, comprehenditque eodem in loco ad aquas Gradatas, ubi Chrysogonus martyrij cursum feliciter consumaverat. Tunc gloriosi Athletæ elevatis ad cœlum manibus, & psallentes, & gratias agentes Deo, seque invicem confortantes flexis genibus deprecabantur: Domine JEsu Christe Deus omnipotens dirige S. Angelum tuum ad auxilium nostrum, ut confundantur omnes, qui adorant sculptilia, ac deinde impavidi pridie kalendas Junij sacras cervices ferro præcidendas constantissimè obtulerunt, quorum corpora Zeno Presbyter aromatibus condita prope ejusdem S. Chrysogoni Sepulchrum tumulavit.

R. Temp. pasch. Filiæ Jerusalem.

Extra temp. pasch. Tanquam aurum.

In 3. noct. temp. pasch Evang. Ego sum vitis, vos palmites. de com. 2. loc.

Extra temp. pasch. Evang. Descend. Jesus.

R. 8. Hæc est vera Fraternitas.

FESTA JUNII.

R. 4. S. Quirini Episc. Mart. *Duplex.*

Omnia de com. un. Mart. pro variet. temp.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. I. noct. de Script. occur.

*In 2. noct. extra temp. pasch. de serm. Tri-
umphalis. In 3. noct. Evang. Si quis vult.*

Temp. pasch. in 2. & 3. noct. de com. I. loc.

R. 9. Ss. Primi, & Feliciani fratrum MM.

Duplex.

Omnia de com. plur. MM. præter seq.

Oratio. Fac nos. ut in Brev.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In 2. noct. lect. 4. & 5. prop.

Lectio 6. de serm. Quotiescunque.

*In 3. noct. Evang. Confitebor. ut 4. Octob.
quod est in parte autumnali. Sed cum plerique
orent nunc officium ex Brev. quadripartito, &
molestum subinde sit sumere & querere aliam
partem, quæ aliquando etiam ad manus non
est, pro majori commoditate apponuntur hic eæ
lectiones, quod ipsum imposterum in consimili
eventu observabitur.*

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. II.

IN illo tempore respondens JESUS dixit :
Confiteor tibi Pater, Domine cœli &
terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus,
& prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et
reliquæ.

Homi-

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes, qui laboratis.

Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus mortales, fragiles, infirmi, lutea **vasa** portantes, quæ faciunt invicem angustias? sed si angustiantur **vasa** carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes, qui laboratis, nisi ut non laboreatis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent fortè, qua mercede vocati sunt. Et ego vos inquit, reficiam. Tollite jugum meū super vos, & discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, & humilis corde.

R. Propter testamentum Dñi, & leges paternas Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis. * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. ¶ Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Magnus esse vis? à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento priùs cogita humilitatis. Et quantam quisque vult & disponit superimponere molem ædificij, quanto erit majus ædificium, tanto altius fodit

fundamentum. Et fabrica quidē cūm construitur, in superna consurgit: qui autem sodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante celsitudinem humiliatur, & fastigium post humiliationem erigitur.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ nūquam potuit violari certamine, qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam pervenerunt ad regna cœlestia. **V.** Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum contemnentes. **Glor. Pat.** Contemnentes.

Lectio ix.

QUOD est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quo perventurum est cacumen ædificij? Citò dico, usque ad conspectum Dei. Videlis, quām exculsum est, quanta res est conspicere Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit, intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonus est, videntem videre. Nam qui colunt falsos Deos, facile illos vident: sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis & videntis. **T**e Deum.

R. II. Ss. Felicis, & Fortunati MM. *Dupl.*
Transfertur semper.

Omnia de com. plur. MM.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Quotiescunque.

In 3. noct. Evang. Descendens.

8. R. Hæc est vera fraternitas.

R. 14. S. Prothi Mart. Dupl.

Transfertur semper.

Omnia de com. un. Mart.

Oratio. Præsta quæs. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. curr. ferie.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

C. 15. Ss. Viti & Soc. MM. Semidupl.

Omnia de com plur. MM. præter sequent.

Oratio. Da nobis. ut in Breviar.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4. & 5. prop.

Lect. 6. de serm. Nemo est. ut in com. 2. loco.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Libr. 3. in Luc. 10. cap. 42. paulò ante finem.

UT in audiendo quisque vel sperriendo Evangelij prædicatore non viles quaque personas, sed Dominum Salvatorem, imò ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret, ait: *Qui vos audit, me audit, & qui*

qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Quia procul dubio in discipulo Magister auditur, & in filio Pater honoratur. Potest & ita intelligi, qui non facit misericordiam unde fratribus meis minimis, nec mihi facit, quia & ipse pro his formam servi, & pauperis habitum suscepit.

R. Propter testamentum ut supr. pag. 16.

Lectio viii.

REVERSI sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine etiam Daemonia subjiciuntur nobis in nomine tuo: Benè quidem confessi sunt deferentes honorem nomini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus, vide quid audiunt. Et ait illis: Videbam Sathanam sicut fulgur de cœlo cadentem. Non modò video, sed prius videbam, quando corruuit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel præcipitem de supernis ad ima lapsum significat, vel quia dejectus adhuc transfigurat se in Angelum lucis.

N. Sancti mei, qui in carne positi certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. N. Venite benedicti Patris mei percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

ECCE dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones. Hoc est

omne genus imundorum spirituum de obfessis corporibus ejiciendi. Quamvis & ad litteram rectissimè possit accipi : siquidem & Paulus à vipera invasus nihil adversi patitur. Hoc sanè inter serpentes, qui dente, & inter scorpiones, qui caudâ nocent, distare arbitror : quod serpentes apertè sævi- entes scorpiones clanculò insidiantes, vel homines, vel dæmones significant. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venena pravæ persuasionis obijciunt : Scorpiones, qui consumatas virtutes ad finem vitiare contendunt : Veruntamen in hoc nolite gaudere: quia spiritus ejicere, sicut & virtutes alias facere interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nomi- nis Christi hoc facit. Te Deum.

Nota: Hæ lectiones desumptæ sunt ex Octavar. Rom. edi. Ven. de an. 1719 pag. 159.

Et taliter concordat Evangel. officij cum Evangelio missæ.

R. 17. Ss. Ciricæ, & Muscæ VV. MM. *Dupl.*

Omnia de com. VV. MM.

Oratio. Da nobis. de plur. Virgin.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

P. 19. S. Nazarij Episc. Conf. Eccl. Justi- nopolitanæ Patroni. *Dupl.*

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Da quæsumus.

Lect.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

C. Eâdem Ss. Gervasij, & Protasij fratrum
MM. Semidupl.

*Transfertur semper, & plerumque in par-
tem autumnalem.*

Omn. de com. plur. MM. præter sequent.

Oratio. Deus, qui nos annua. ut in com.

Lect. 1. noct de Script occur.

*In 2. noct. 4. & 5. prop. quæ ex causa supra
in festo Ss. Primi, & Felic. memorata hic
apponuntur. Lectio iv.*

Gervasius, & Protasius, Vitalis & Va-
leriae filij, quorum pater Ravennæ,
mater Mediolani pro Christi Domini fide
martyrium subjerunt, distributo pauperi-
bus matrimonio, domesticos servos liberta-
te donarunt. Quo facto Gentilium Sacer-
dotes immane in illos conceptum odium
habebant. Quare cum Astasius comes in
bellum proficiisci vellet, hanc occasionem
perdendi pios fratres se nactos esse putave-
runt. R. Sancti tui. pag. 19.

Lectio v.

ITaque Astasio persuadent se à dijs ad-
monitos esse, nullo modo eum in bello
victorem futurum, nisi Gervasio & Pro-
tasio coactis Christum negare, eosdem ad
sacra Dijs facienda compelleret. Quod cùm
illi detestarentur, Astasius imperavit, Ger-
vasium

vasium tamdiu cædi, dum inter verbera
expiraret. Protasium fustibus contusum
securi percuti jubet. Quorum corpora Phi-
lippus Christi Servus clam fustulit, & in
suis ædibus sepelivit: quæ postea Sanctus
Ambrofius, Dei monitu inventa, in loco sa-
cro & insigni collocanda curavit. Pafsi sunt
Mediolani decimo tertio Kalendas Julij.

R. Verbera Carnificum.

Lectio vi.

De sermone. Quotiescunque.

R. Tanquam aurum.

In 3. noct. Evangel. Descendens.

, 8. R. Hæc est vera fraternitas.

I. 21. S. Aloysij Conf. Duplex.

Vide inter festa nova supra pag. 240.

A. 22. S. Niceæ Patriarchæ Aquil. Conf.
Duplex.

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

In 1. noct. Lect. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loc.

C. Eadem Ss. Achatij & Soc. MM. Semid.
Transfertur semper.

Omnia de com. plur. MM.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

- P. 26. S. Vigilij Episc. M. Eccles. Trident.
Patroni. *Duplex. Transfertur semper.*
Omnia de com. unius M.
Oratio. Deus, qui nos.
Lect. 1. noct. de Script. occur.
In 2. noct. de serm. Triumphalis.
In 3. noct. Evangel. Si quis vult.

FESTA JULII.

- C. 2. Ss. Processi, & Martiniani MM. Se-
mid. *Transfert. quidem aliquando, sed non*
semper, & tunc sœpè in partem autumnal.
Omnia de com. plur. MM. præter sequent.
Oratio. ut in Brev. 2. Jul. sed ut, quando ad
partem autumnalem transfertur, ad ma-
nus sit, in quantum habet proprij, hoc loco
ponitur. Oratio.

Deus, qui nos Ss. Martyrum tuorum
Processi, & Martiniani glorioſis con-
fessionibus circumdas & protegis: Da ne-
bis & eorum imitatione proficere, & inter-
cessione gaudere. Per Dominum.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. Noct. Lectio iv.

Quo tempore Petrus & Paulus tene-
bantur sub custodia Mamertini in
monte Tarpejo, duo custodes, Processus &
Martinianus, cum alijs quadraginta, Apo-
stolorum prædicatione miraculísque cemo-
ti, se ad IESU Christi fidem converterunt:
& cùm repente fons è Saxo ortus effet, bap-
tizati sunt. Qui permiserunt Apostolis, ut

si vellent, abirent. Sed Paulinus militum
Præfctus recognitâ Processū & Martinia-
num à suscepto consilio revocare conatus.
Qui cùm frustrà tempus contereret, ip-
sorum ora saxo contundi, dentésque coñi-
nui jubet. Mox ad Jovis statuam adductos,
cùm eâdem constantiâ veneraturos se ido-
la negarent, imperat equuleo torqueri,
candentibus laminis ad eorum corpus ad-
motis, ac cædi fustibus. - Quibus in crucia-
tibus una hæc illorum vox audiebatur: Sit
nomen Domini benedictum. Denique
conjecti in carcerem paulò post extraUrbem
viâ Aureliâ securi feriuntur. Quorum cor-
pora Lucina in prædio suo sepelivit sexto
Nonas Julij: quæ posteà in Urbem transla-
ta, in Basilica Principis Apostolorum con-
dita sunt. R. Sancti tui.

Lectio 5. & 6. de serm. Quotiescumque.

In 3. noct. Evangel. Descendens.

C. 4. S. Udalrici Episc. Conf. Semid.

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loc.

R. 10. Septem Fratrum MM. *Duplex.*

Ut in Brev. sed ritu dupli.

A. R. 11. S. Pij Pap. Mart. *Duplex.*

Omnia de com. un. Mart. præter seq.

Oratio. Infirmitatem. ut in com.

7. S. Pulchenis in fine lit. Lect.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4. prop.

5. & 6. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evangel. Descendens.

C. Eâdem: Vigilia Ss. Herm. & Fortun. cum jejunio.

Dicitur 9. lect. Ego sum vitis vera. de com.

MM. temp. pasch. ex parte verna.

Ponitur hic loci pro commoditate majori.

Lectio S. Evang. secundum Joan. c. 15.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homil. S. August. Episc. Tract. 80. in Joan.

ISTE locus Evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, & discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiæ, nosque membra ejus, mediator DEI, & hominum homo Christus JESUS. Unicus quippe naturæ sunt vitis & palmites. Propter quod cum esset Deus, cuius naturæ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cuius & nos homines palmites esse possemus.

Te Deum laudamus.

Com. Vigiliæ ad Laudes.

Ant. & V. ex fer. occur.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus da nobis Ss. Martyrum tuorum Hermagoræ,

D

G Fortunati precibus adjuvari, ut quorum festa prævenimus, eorum auxilium capiamus. Per Dominum.

P. A. R. 12. Ss. HERMAGORÆ Patriarchæ, & FORTUNATI Diaconi MM. Eccles. Metrop. Aquil. Patronor. *Dupl. I. class. cum Octav.*

Omnia de com. plur. MM. præter sequent.

Oratio.

DEUS, qui nos hodierna die Beatorum Martyrum tuorum Hermagoræ, & Fortunati multiplici facis celebritate gaudere, tribue quæsumus, eorum nos semper pijs defensionibus muniri, & orationibus adjuvari. Per Dominum.

Lect. I. noct. de Epist. B. Pauli Apost. ad Roman Frat. debit. &c. ut in com. plur. MM.

In II. Noct. Lectio iv.

Hermagoras natione Germanus Civis Aquilejensis B. Marci Evangelistæ, qui primus in eadem Ecclesia Evangelium prædicavit, discipulus, cum eo Roman petijt, ubi à B. Petro Apostolorum Principe baculo Pastorali insignitus fuit: Aquilejam inde repetens, dum creditæ sibi Ecclesiæ excolendæ invigilat, apud Sebaustum Præsidem accusatur, quod Christum iugiter prædicans, deorum cultum everteret, quamobrem diutissimè cæsus, cum interea Christo gratias ageret, ac Præsidis derideret sævitiā, jubetur in equuleo suspendi, & unguis

unguis pectus dilaniari. Inde admotis pectori laminis carentibus, atque accensis lampadibus ad latera applicatis, quò di- riora experiebatur suppicia, eò dulciores Christo laudes fortissimus Martyr efferebat.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, & flu- xerunt aquæ & torrentes innundaverunt. Terra. *Lectio v.*

EO spectaculo commota Civitate, Sebas- tius furorem populi timens, subtra- etum tortoribus Hermagoram, carceri te- tro emancipat. Nox erat, cum eò loci in- gens de Cœlo effulgit lumen atque persua- vis odor replevit carcerem, quibus prodi- gijs excitatus Pontianus Carceris custos, ac illustratus ea cœlesti luce, antiquam superstitionis caliginem discutiens, ad pe- des Sanctissimi Præfulis, provolutus initia- ri postulat Christianis mysterijs, cuius ex- emplo excitata Civium multitudo, ad Her- magoram certatim confluit, ac Crucifixi Dei gloriā cœlesti spiritu prædicantem attendit, ejusque Religionem veram esse, atque unicā in Cœlum viam edocta, Chri- stiano gregi per Lavacrum regenerationis adjungitur incredibili cum gaudio Sancti

Pastoris. Fuit ex eo numero **G**regorius **P**atritius Aquilejensis, cuius filium à triennio energumenum, jubente Hermagora, Dæmon dimisit (perspicientibus cunctis) atque è carcere egressus, Gregorio, universaque illius familia proprijs in ædibus baptizata, in carcerem ultrò revertitur, quem ob crebra miracula Dei Sacrarium reddiderat, ac sibi inter loci illius angustias, & squalorem, tamquam in Cœlo, æternis cum Christo delicijs frui videbatur.

R. Verbera carnificum non timuerunt **S**ancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini.

X. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectione vi.

CUm itaque adverterent Presbyteri, & Clerici Hermagoram amore Christi Domini ita succensum, ut nihil magis, quam Martyrium exoptaret, rogabant quid facturi essent eo sublato, & responsum acceperunt, quod Fortunatum suum Archidiaconum in Episcopum eligerent, qui sacris undis Matronam viduam Alexandriam nomine abluerat, quæ in carcerem, Praefecto annuente, admissa, ad pedes Hermagoræ lumen oculorum jam receperat. Quibus ad Sebastum delatis, Fortunatum quoque in eundem carcerem detrudi jubet, ubi tam multa per ambos edebantur in dies mira-

miracula, ut semper magis sibi metuens Sebastus multitudinem populi, quæ Christo adhæserat, spiculatorem de nocte imiserit, qui Christi Athletis cervices abscederet, quo peracto cadavera, & sanguis à Pontiano clam collecta, & à pia muliere Alexandria, Gregorio adjutore aromatibus delibuta, in agro suo juxta Urbis mænia perhonorificè condita sunt. Passi sunt sub Nerone Cæsare, IV. Idus Julij.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respetus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem, & fideles in dilectione aquiescent illi. Quoniam Gl. Pat. Quo.

In 3. noct. Homil. S. Greg. Pap. in Evang.
Cum audieritis. ut in eod. com. plur. MM.

Vesperæ dicuntur de seq. com. præc.

Ita Direct. Aquil. ab anno 1712.

Infra Octav. fit com. Ss. MM. in vesp. & laud. & nunquam fit de die infr. oct. ob festæ intercurrentiæ.

C. 13. Dedicatio Eccles. Metrop. Aquilej.

*Dupl. 1. class. absque com. oct. Ss. MM.
 Omnia de com. Dedicationis.*

*Per Diæces. sine octav. ex Decr. S. R. Cong.
 2. Maij 1619.*

In 2. vesp. com. seq. tantum.

Festum S. Anacleti P. M. bodie occurrentis
transfertur semper, & plerumque in par-
tem autumnalem.

Ponitur tamen hic loci, in quantum habet
propr.

Omnia de com. un. M. præter lect. 4tam.

Oratio. Deus, qui nos. de com.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

A Nacletus Atheniensis, Trajano Impe-
ratore, rexit Ecclesiam. Decrevit, ut
Episcopus à tribus Episcopis, neque à pau-
cioribus consecraretur: & clerici sacris or-
dinibus publicè à proprio Episcopo initia-
rentur: & ut in Missa, peracta consecratio-
ne, omnes communicarent. Beati Petri se-
pulchrum ornavit; Pontificumque sepul-
turæ locum attribuit. Fecit Ordinationes
duas mense Decembri, quibus creavit Pres-
byteros quinque, Diaconos tres, Episcopos
sex. Sedit annos novem, menses tres, dies
decem. Martyrio coronatus, sepultus est in
Vaticano. **R.** Honestum.

Lect. 5. & 6. de serm. Principes persecuti.

In 3. noct. Evang. Si quis venit.

C. 15. Divisio Apostolorum *Duplex.*

Omnia de com. Apost. præter sequent.

Oratio.

DEUS, qui universum mundum BB.
Apostolorum prædicatione docuisti:

da nobis quæsumus, ut quorum hodie divisionem colimus, per eorum ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lect. i. & 2. noct. de com. Apost.

In 3. noct. Evangel. Convocatis. ex fer. 5. infra Oct. Pent. quod est in parte verna.

Pro majori comoditate apponuntur hic cæ lect.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Homil. S. Ambros. Ep. Lib 6. inc. 9. Luc.

Qualis beat esse, qui evangelizat regnum DEI, præceptis Evangelicis designatur: ut sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecunia, hoc est, subsidijs sæcularis adminicula non requiriens, fidéque tutus, putet sibi, quò minus ea requirat, magis posse suppeteret. Quæ possunt, qui volunt, ad eum derivare tractatum, ut spiritalem tantummodo locus iste formare videatur affectum: qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solum potestate rejecta, contemptisque divitijs, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis. Quibus prius omnium datur pacis, atque constantiæ generale mandatum, ut pacem ferant, constantiam servent, hospitalis necessitudinis

jura custodian: alienum à prædicatore regni cœlestis astruens cursitare per domos, & inviolabilis hospitij jura mutare.

R. Isti sunt, qui viventes in carne plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * calicem Domini biberunt, & amici DEI facti sunt. **V.** In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem. *Benedict.* Quorum festum.

Lectio viii.

Sed ut hospitij gratia deferenda censemur: ita etiam, si non recipientur, excutiendum pulverem, & egrediendum de civitate mandatur. Quo non mediocris boni remuneratio docetur hospitij: ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum etiam, si qua eos terrenæ obumbrant delicia levitatis, receptis Apostolicæ prædicationis vestigijs auferantur. Nec otiosè secundum Matthæum domus, quam ingrediantur Apostoli, eligenda decernitur: ut mutandi hospitij, necessitudinisque violentiae causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitij: ne, dum hospes elititur, hospitalitas ipsa minuantur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non finita, & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. San-

V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum Gl. Pat. Quo.

Lectio ix.

Sed hæc, ut secundum litteram de hospitij religione venerabilis est forma præcepti, ita etiam de mysterio sententia cœlestis arridet. Etenim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne forte Ecclesia præferenda designetur & Christus. Quæ enim dignior dominus Apostolicæ prædicationis ingressu, quam Santa Ecclesia? aut quis præferendus magis omnibus videtur esse, quam Christus, qui pedes suis lavare consuevit hospitibus: & quoscunque sua receperit domo, pollutis non patiatur habitare vestigijs: sed maculosos licet vitæ prioris, in reliquum tamen dignetur mundare processus? Hic est igitur solus, quem nemo debet deferere, nemo mutare. Cui benè dicitur: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes, & nos credimus. Te Deum laudamus.

I. 15. S. Henrici Conf. *Duplex.*

In hac Diœc. transfertur semper.

Omnia ut in Brev. sed ritu dupliciti.

19. Octava Ss. Hermag. & Fort MM. *Dupl.*

Omnia de com. plur. MM. præter seg.

Oratio. ut in Feste, pag. 26.

Lect. I. noct. curr. fer.

In 2. noct. Lectione iv.

*Nota: bæ lectiones, sicut & 3. noct. de-
sumptæ sunt ex Octavario Roman. supra in-
festo S. Viti citato.*

Sermo S. Fulgentij Episc. *Serm. 10.*

DElectat videre campos segetum aureis maturitatis calamis aristarum, deletabilius libet attendere campos Ecclesiæ Martyrum micantes, plantatos de uno cruce per Agni sanguinem innocentem. Segetes etenim sunt passiones Martyrum, juxta cursus aquarum rigati fontibus lacrymarum. Nam sic modò beatus David martyrum purpurata germina, & ante messores gaudiorum tamquam manceps secanti messoria, cythara decantabat: *Qui seminant, inquit, in lacrymis, in gaudio metent. Ubi seminant in lacrymis, nisi juxta arborem crucis, ubi est fons proximus Salvatoris.*

R. Sancti tui. ut Supr. pag. 27.

Lectione v.

INde de latere ejus sanguinis guttæ stillarunt, & pluvia cruoris, & aquæ seminata est tolerantia Confessorum. De ipso ligno virentis crucis juxta fontem sanguinis plantata virginitas floruit castitatis: Inde plantata martyrum tolerantia, cœpit semihis suis germina colligere purpurata. Nam unde Martyres tolerant, nisi per Dominicam crucem? Unde martyres, in quorum cordibus lex DEI est, maledictiones

non

non timent hominum, nisi quia Christus Dominus pertulit patienter improperia Judæorum? Ista ergo seminatio sanguinis Christi fecit semina Martyrum pullulare in campo Matris Ecclesiæ, & dicit David: qui seminant in lacrymis, in gaudio mettent: euntes ibant, & flebant.

R. Verbera. *ut supr. pag. 28.*

Lectio vi.

Sic perrexerunt, quomodo revertuntur? non flentes, sed gaudentes, non adhuc seminantes, sed manipulos suos læta cervice portantes. O germina, quæ non urit flamma, quia juxta flumen sunt vitreum in Jerusalem, & perpetuò virescunt flore immortalitatis vitæ æternæ. Nesciunt marcescere, quia non timuerunt pro justitia flammis arderi: quia Agnus deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & delebit omnem lacrymam ab oculis eorum, & floribunt sicut lilyum in medio Angelorum.

R. Tamquam. *ut supr. pag. 29.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo tempore: dixit JESUS discipulis suis: Cùm audieritis prælia, & seditiones, nolite terreri: oportet primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua. Homil. S. August. Ep. Serm. 14. Lib. 50. kom.
Dominus noster JESUS Christus testibus

bus, id est Martyribus suis pro humana fragilitate sollicitis, ne forte cum confitendo atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne pereas, cuius capillus non peribit: si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit capillus, qui cum tondetur, non sentis, & perit anima, per quam sentis? sanè multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicendo facheret patatores, dicerentque illi: Paratum cor meum. R^g Propter testament. pag 16.

Lectio viii.

Quid est paratum cor meum, nisi preparata voluntas mea! Paratam ergo habent Martyres voluntatem in martyrio, sed præparatur voluntas à Domino. Illis autem in malis duris, atque asperis futuris commemorans adjecit: In patientia vestra possidebitis animas vestras. In vestra patientia inquit: non enim esset patientia tua, si non ibi esset & voluntas tua. In vestra patientia: sed unde vestra? nostrum est, quod à nobis habetur, nostrum est, & quod nobis donatur. R^g. Sancti tui. ut supr. pag. 19.

Lectio ix.

Quomodo enim aliquid donas, nisi ut ejus sit, cui donas? Aperta est enim illa confessio: Nonne Deo subiectur anima mea, ab ipso enim est patientia mea? dicit

dicit nobis ipse, in vestra patientia: dicamus illi & nos, patientia mea ab ipso est. Tuum fecit donando, noli ingratus esse tibi assignando. Nonne in oratione Dominicâ dicimus, & nostrum esse, quòd à Deo est? Quotidie dicimus, panem nostrum quotidianum. Jam dixisti: nostrum, & dicas, da nobis: Ecce nostrum, ecce da nobis. Illo dante fit nostrum. Te Deum laudam.

C. 20. S. Margaritæ V. M. Semiduplex.

Omnia de com. VV. MM.

Oratio. Indulgentiam.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Quoniam.

In 3. noct. Evang. Simile est regnum cœlor. thesauro. de com. non Virg. & de Virg.

C. 24. S. Christinae V. M. Semidupl.

Omnia de com VV. MM.

Oratio. Indulgentiam.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 3. noct. Evang. Accesserunt.

De com. VV. MM. 2. loco.

9. Lect. & com. Vigil S. Jacob.

C. 25. S. Christophori Mart. Semidupl.

Transfertur semper.

Omnia de com. un. M.

Oratio. Præsta quæf. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

C. 27. S. Pantaleonis Mart. *Semidupl.*

Omnia de com. un. M. præter seq.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4. propri.

5. & 6. *de serm. Principes. de com. 2. loc.*

In 3. noct. Evang. Nihil est opertum.

ut 14. Octob. vel sumantur ex festo S. Joan.

Nepom. inter Festa nova pag. 124.

FESTA AUGUSTI.

C. 3. Inventio S. Stephani M. *Duplex.*

Omnia ut in Brev. sed ritu duplici.

C. 13. Ss. Hypoliti, & Cassiani MM. *Semid.*

Omnia de com. plur. MM. præter seq.

Oratio. Da quæsumus. ut in Brev.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. 4. propria.

5. & 6. *de sermone: Nemo est.*

In 3. noct. Evangel. Descendens.

C. 16. S. Rochi Conf. *Duplex.*

Transfertur semper festum S. Hyacinthi.

Omnia de com. Conf. non Pont.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

C. 18. S. Agapiti Mart. *Semidupl.*

Omnia de com. un. M. præter seq.

Oratio. Lætetur. ut in Brev.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. 4. propria.

5. & 6. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evangel. Si quis vult.

I. 19. S. Ludovici Tolos. Ep. Conf. Semid.

Vide inter Festa nova supra pag. 152.

C. 21. Ss. Donati & Soc. MM. Eccles. Civitatis. Tutel. *Duplex.*

Omnia de com. plur. MM.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

R. 23. Ss. Hermogenis, & Fortunati MM.

Duplex. Transfertur semper.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Quotiescumque.

In 3. noct. Evangel. Descendens.

C. 27. Translatio Corporum Ss Hermag.

& Fortun. MM. *Duplex.*

Omnia de com. plur. MM. præter orat.

Oratio.

DEUS, qui gloriofa BB. MM. tuorum Hermagoræ, & Fortunati membra nobis famulis tuis revelare dignatus es : concede propitius, ut qui eorum corporum translationem hodie venerando colimus, ipsorum beatitudini te concedente adiungi mereamur. Per Dominum.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

P. 28.

P. 28. S. Pelagij M. Eccl. Aemonien. Patr.
Dupl. Transfertur semper.

Omnia de com. un. M.

Oratio. Præsta quæf. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

C. Eadem S. Danielis Proph. *Conf. Dupl.*
Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. non Pont. præter lect.

In hymno. Meruit supremos.

Oratio. Deus, qui nos.

Lect. in 2. & 3. noct. ex Dom. 3. Nov.

In 3. noct. Evangel. Cum videritis abominationem. ex Dom. 24. post Pent.

C. 30. S. Juliani Mart. *Semidupl.*
Transfertur semper.

Omnia de com. un. Mart.

Orat. Præsta quæf. omn. Deus, ut interced.

In 2. noct. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evangel. Si quis vult.

FESTA SEPTEMBRIS.

I. Dom. 1. Sept. Ss. Angelor. Custodum.
Dupl. 2. class. cum Octava.

Offic. ut in die 2. Octobr. dicitur q. lect. Dom.
occur. & fit commemor. ejus in utriusque
vesperis, & laudibus.

Vide etiam supra inter Festa nova pag. 158.

C. 1. S. Aegidij Abb. *Semidupl.*
Omnia de com. Conf. non Pont.

Oratio. Intercessio. ut in brev.

Com. Ss. MM. ut ibidem.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4. propr.

5. & 6. de sermone Beati nos dies.

In 3. noct. Evang. Ecce nos reliquimus. De
com. Abb.

R. 3. Ss. Euphemiae, & Soc. VV. MM. Dupl.

Omnia de com. VV. MM. præter orat. &
lect. 2. noct. ex Decr. S. R. C. 10. Decem.
1707. uti Director. Aquil. notat. Anno
1709. Ant. in utrisq. vesp. & laud.

Prudentes Virg. N. Adducentur Regi. ut
in Brev. de com. VV. MM.

Oratio.

Da nobis misericors Deus Ss. Virginibus, & Martyribus tuis Euphemia, Dorothea, Thecla & Erasma intercedentibus cœlestis gratiæ abundantiam, ut earum passio celebrata præsentis vitæ subsidium conferat, & æternæ. Per Dominum.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Euphemia, Dorothea, Thecla, & Erasma Virgines Aquilejenses nobiliter progenitæ, quarum priores Valentij filii hominis idolatriæ addicti; sequentes yetò Valentiniani ejusdem fratribus Christi nomen profitentis, cuius studio omnes in Christiana fide erudiebantur. Quada n re-

rò die, cùm suppliciter efflagitarent, ut Natisi fluminis lustralibus undis, baptisma-
tis desiderio abluerentur, precibus Deo ob-
latis, insigni prodigo flumen divinitùs cur-
sum remoratur, ac tamdiu constitit, donec
eādem horā adveniente Valentianō, ac
B. Hermagora Episcopo continuò bapti-
zantur, & Virgines Deo consecrantur.
Cùm interim Valentius Euphemiam, &
Dorotheam nubendas destinasset: respu-
unt illæ terrenas nuptias, cœlesti Sponso
dicatæ. His Genitor auditis insaniens, ar-
repto gladio utramque aggreditur, at illæ
furentis Patris è manibus elapsæ ad Valen-
tinianum Patruum confugiunt, quas ipse
cum filiabus in suæ domûs latebris abdidit.
Verùm fraude servi detectæ, qui statim à
Dæmone arreptus, in Natisum fluvium se
præcipitem dedit, ab ipso Valentio inse-
quente orantes deprehensæ, Servasto Præ-
fidi pro Christiano nomine puniendæ tra-
duntur. R. Propter veritat. *ut supr. pag. 2.*

Lectio v.

DElatas sibi Virgines Præses, ut eas vidi-
t blanditijs ad apostasiam attrahere non
potuisse, imperat primū nudas flagellis cæ-
di, in verso mox corpore suspendi, & mal-
leis capita eo usque contundi, quo sanguis
e naribus copiosè diffueret, sed omnibus
cruciatibus fortiores, carceri mancipandas
decernit. Sequenti mane, quia à vulneri-
bus

bus incolumes cernebantur, hortatur Servastus pro accepto beneficio Dijs litare, quorum pietati salutem debere suadebat, at illæ solum JEsum Dei Filium cœlestem medicum confitentur, & prædicant. Jubet interea Præses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mammillas crudeliter amputari, quæ canibus devorandæ projectæ, singulari ab ipsis custodiâ venerantur. Iterum igitur carceribus occluduntur, & altera die nudæ circumducuntur per urbem, sed orante S. Euphemiam Angelus Domini singulas candidâ stolâ superinduit, ac pristinæ incolmitati restituit, quin & novum contulit decorem, cum in earum corporibus nec plagarum vestigia apparerent, & vultus earum solis instar enitescerent.

R. Dilexisti justitiam. ut supr. pag. 3.

Lectio vi.

Tantis prodigijs, virginumque constantiâ nil commotus Præses, ut audivit irridentes inania Deorum simulachra, capite plectendas mandavit, quam impiam sententiam in filias & neptes Valentius ipse sepe obtulit executurum. Adiit ergo altissimam turrim, ubi filias eximiæ pulchritudinis anteacto tempore aliquamdiu custodierat, ibique proprijs manibus omniū capita obtruncavit, & in præterfluentem Natisum dejecit: Divinam tamen ultio-

nem immanis adeò facinoris vindicem sentit, ingenti illicò terræmotu turri concussâ, igneque cælitùs obruente qui Valentium, ejusque comites, & turrim ipsam à fundamentis incendit. Cùm autem noctu Valentinianus cum S. Hermagora beatum Virginum corpora & capita inquisiturus descenderet prope flumen, ecce nasicula apparuit sacris pignoribus onusta, quæ à duobus Juvenibus ingentis speciei & luminis navem ducentibus, Sancti Antoniti oblata ab eo honorifico sepulchro, religioso Clericomitatu domi ejusdem Valentiani in Ecclesiam consecratae, condita sunt. **R.** Afferentur. *ut supra pag. 4.*

In 3. noct. Evangel. Accesserunt. de com. VV 2. loco.

I. 4. S. Rosaliae Virg. Duplex. maj.

Vide inter Festa nova pag. 158.

A. 7. S. Anastasij Mart. Duplex.

Omnia de com. un. M.

Oratio. Præsta quæf. omnip. Deus, ut qui

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

I. Dom. 2. Sept Oœt Ss. Angel. Cust. Dupl.

Vide inter Festa nova pag. 182.

I. Dom. infra Oœt. Nativ. B. M. V.

Festum Nominis B. M. V. Dupl. 2. cl.

Omnia ut in Brev. sed sub hoc ritu.

- C.** 13. Septem Dormientium MM. *Semid.*
Omnia de com. plur. MM.
Oratio. Deus, qui nos concedis.
Lect. 1. noct. de *Script. occur.*
In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

I. Dom. 3. in mense Sept. Fest. Tit. Ara
chi-Confrater. Septem Dolor. B. M. V.
Vide inter Festa nova pag. 184.

- C.** 26. S. Gerardi Episc. M. *Duplex.*
Olim 24. bujus. Dein, uti citat. Director.
Aquil. de anno 1709 & 1716. ex Decr. S.R.
C. 10. Dec. transpositum in diem 26.

Omnia de com. un. M. præt. lect iv. propr.
Oratio. Infirmitatem.
Lect. 1. noct. de *Script. occur.*

In II. Noct. Lectio iv.

GErardus Venetijs ex Sagreda Patriitia familiâ natus, ab ineunte ætate divino cultui deditus Monasticum amplexus est institutum sub regula S. Benedicti in monasterio S. Georgij Majoris Venetiarū, in quo divinis contemplationibus vacans, flagranti animo concupivit Dominicum sepulchrum invisere. Cùm igitur in Palæstinam tenderet, pervenit in Pannoniæ partes, ubi tunc piissimus Rex Stephanus regnabat, à quo benignè exceptus, primum eremiticam vitam duxit. Mox Episcopus creatus commissas sibi oves verbo, & exemplo pascere nunquam destitit, donec

in persecuzione Christianorum, quæ in Pannonia, ut ipse prædixerat, post sanctissimi Regis obitum secuta est, lapidibus obrutus, martyrij palmam obtinuit, atque sanctitate doctrina & miraculis clarus Hungaroru Apostolus meruit nuncupari.

R. Honestum fecit.

Lect. 5. & 6. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evangel. Si quis venit.

FESTA OCTOBRIS.

C. 6. S. Fidei V. M. Semiduplex.

Transfertur semper.

Omnia de com. VV. MM.

Oratio. Indulgentiam.

Lect. 1. noct. curr. fer.

In 2. noct. de serm. Nunc nobis.

In 3. noct. Evang. Simile est regnum cœlor. decem Virginibus.

C. 7. S. Justinæ V. M. Duplex.

Omnia de com. VV. MM.

Oratio. Deus, qui inter cætera.

Lect. 1. noct. curr. fer.

In 2. & 3. noct. de com. 1. loco.

R. Eâdem S. Marci Pap. Conf. Duplex.

Transfertur semper.

Omnia de com. Conf. Pont. præter seq.

Oratio. Exaudi Domine. ut in Brev.

Lect. 1. noct. curr. fer.

In 2. noct. Lect. 4. propr.

5. & 6. de serm. Ad Sancti. de com. 1. loco.

In 3. noct. Evang. Vigilate. de com. 2. loc.

R. 10. Ss. Gereonis & Soc. MM. *Duplex.*

Omnia de com. plur. MM.

Oratio. Deus, qui nos concedis.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Nemo est. de com. 2. loc.

In 3. noct. Evangel. Cùm persequentur.

Ut 2. Maij in parte verna.

Pro majori commoditate ponunt. hie. eæ lect.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lect. vii. Cap. 10.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cùm persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasij Episcopi.

In Apol. de fuga sua ante med.

IN lege præceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodo cunque ad necem quærerentur, servari possent. In consummatione porro sæculorum cùm advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit : cùm vos inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Paulóque post subiicit : Cùm videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Iudea sunt, fugiant ad montes : & qui in teatro est, ne descendat tollere aliquid de domo sua.

sua: & qui in agro est, non revertatur tolere tunicam suam.

R. Propter testament. *ut supr. pag. 16.*

Lectione viii.

HÆc cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis: & hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserrit, id omnino faciendum est. Ideoque & ipsum Verbum propter nos homo factum non indignum putavit, cùm quæreretur, quemadmodum & nos abscondere se, & cùm persecutionem patetur, fugere, & insidias declinare: Cùm autem à se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultrò se ipsum tradidit insidiantibus.

R. Sancti mei. *ut supr. pag. 19.*

Lectione ix.

AT verò sancti homines cum hanc quoque formam à Salvatore didicissent (ab ipso enim & antea & semper omnes decebantur) adversus persecutores, ut legitimè certarent, fugiebant, & ab illis quæsiti se abscondebant. Cùm enim præstituti sibi à Divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temerè tradere: Sed contra, cum scirent, quod scriptum est in manibus DEI esse hominum

mīnum fortis, & Dominum mortificare, & vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis, & pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, & in speluncis & cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cūm eis loqueretur, & insidiantes cohiberet, aut certè persecutoribus eos traderet, ut cumque illi placuisset. Te Deum laudam.

C. 21. Ss. Ursulæ, & Soc. VV. MM. Semid.

Omnia de com. VV. MM.

Ant. ad vesp. & laud. Prudentes Virg.

V. Adducentur Regi.

Oratio. Da nobis. ut in com. plur. VV. MM.

Lect. 1. noct. curr. fer.

In 2. noct. de serm. Quoniam hodie,

In 3. noct. Evangel. Cūm audieritis. de com. plur. MM. RR. de com. Virg.

A parte Imperij celebratur ritu duplici cum lect prop. 2. noct.

Vide inter Festa nova pag. 201.

I. 31. S. Wolfgangi Episc. Conf. Duplex.

Vide inter Festa nova pag. 203.

FESTA NOVEMBRIS.

P. 3. S. Justi M. Eccl. Tergest. Patr. *Dupl.*

Si dies 3. Nov. est fer. 2da. celebratur hoc fest. 2. hujus. ex Deer. S.R.C. 11. Jul. 1716.

Omnia de com. un. M. præt. LL. 3. noct.

Oratio. Præsta quæs. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evang. Nisi granum. ut 10. Aug.
in parte æstiva.

Pro majori cōmoditate ponunt. hic eæ lectiones.

Lectio S. Evang. secundūm Joan.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JESus discipulis suis: Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Tract. 51. in Joan. sub mcd.

IPSE Dominus JESus erat granum mortificandum & multiplicandum, mortificandum infidelitate Judæorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suæ secessanda vestigia, qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posui-

sti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa. *Lectio viii.*

Hoc autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo quod supradictum est, qui amat (subintelligitur, in hoc mundo) ipse utique perdet: qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amaveris, tunc odiisti: si benè oderis, tunc amasti. Félices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est verè Martyr qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas Judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cælestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. **G.**l. Pat. Qui.

Lectio ix.

Sed vide, ne tibi subrepatur, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odire in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, & in se ipsis crudeliores & sceleratores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, &

& pereunt. Hoc Christus non docuit: immo etiam diabolo præcipitum suggestenti respondit: Redi retro Sathanas: scriptum est, non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans quam morte clarificaturus erat Deum: cum esses junior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas: Cum autem senueris, alter te cinges, & feret quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi. Te Deum laudamus.

C. 6. S. Leonardi Confess. Semidupl.

Omnia de com. Conf. non Pont.

Oratio. Adesto.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. I. loco.

P. 7. S. Prosdocimi Episc. Conf. Ecclesiae Patavinæ Patroni. Duplex.

Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi,

Lect. I. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

C. 8. Quatuor Coronat. MM. Semidupl.

Transfertur, & ferè semper in partem byzantinam, hinc ponuntur hic ea, quæ sunt propriæ.

Omnia de com. plur. MM. præt. or. & lect. iv.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus:

ut

ut qui gloriosos Martyres fortis in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

Lect. I. noct. de Script. occur.

In II. Noct Lectio iv.

SEverus, Severianus, Carpaphorus, & Victorinus, fratres, in persecutione Diocletiani, deorum cultum liberè detestantes plumbatis cæsi in verberibus vitam pro Christi nomine profuderunt. Quorum corpora canibus objecta, cum ab illis intacta diu fuissent, sublata à Christianis, viâ Lavicanâ tertio ab urbe lapide in arenaria sepeliuntur propè sepulchrum Sanctorum Martyrum Claudij, Nicostrati, Symphoriani, Castorij, & Simplicij; qui eodem Imperatore passi erant, quod cum essent summi Sculptores, nullo modo adduci potuerant, ut idolorum statuas facerent: & ad Solis simulacrum ducti, ut illud venerarentur, nunquam commissuros se dixerunt, ut adorarent opera manuum hominum. Quamobrem in carcerem conjecti, cum ibi multos dies in eodem proposito perstitissent, primùm scorpionibus cæsi, deinde vivi plumbeis loculis inclusi in flumen deiiciuntur. Extat in urbe Ecclesia sub nomine Sanctorum Quatuor Coronatorum, quorum diu ignota nomina divinitus postea patefacta sunt: ubi non solum illorum Quatuor, sed etiam horum quinq[ue]

que Martyrum corpora honorificè sepulta sunt, & eorum festivitas Sexto Idus Novembris celebratur.

R. Sancti tui. *ut in Brev.*

Lect. 5. & 6 de serm. Nemo est. *de com. 2. loc.*

In 3. noct. Evangel. Descendens.

8. R. Hæc est vera fraternitas.

C. 9. S. Theodori Mart. *Semidupl.*

Transfertur semper, uti præcedens offic.

Omnia de com. un. M. præt. orat. & lect. iv.
Oratio.

Deus, qui nos B. Theodori Martyris tui confessione gloriofa circumdas, & protegis: præsta nobis ex ejus imitatione proficere, & oratione fulciri. Per Domin.

Leet. 1. noct. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

THeodus miles Christianus, Maximo Imperatore, quod idolorum fanum incendisset, comprehensus, cum a Præfecto legionis pena ei remitteretur, si penitens facti Christianam fidem execraretur, constanter in fidei confessione perseverans missus est in carcerem, ubi unguili excarnificatus, dum costæ nudarentur, latus canebat: Benedicam Dominum in omni tempore. Quare in ardente rogum injectus, in oratione, & divinis laudibus animam Christo reddidit quinto idus Novembris, cuius corpus Eusebia Matrona

Syn-

Syndone involutum sepelivit in suo prædio. &c. Honestum. ut in Brev.

Lect. 5. & 6. de serm. Princip. ut in com. 2. loc.
In 3. noct. Evangel. Si quis vult.

R. 11. S. Mennæ Mart. Duplex.

Omnia de com. un. M. præter seq.

Oratio. Præsta quæf. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4. propr.

~~5. &~~ 6. de serm. Principes. de com. 2. loco.

In 3. noct. Evang. Nisi granum. uti 10. Aug.

~~in quod vide supra in festo S. Justi pag. 49.~~

L. C. 14. Patrocinij B. M. V. Duplex. maj.

In Diæc. Aquil. celebrat. hoc festum hac die ex Decr. S. R. C. de die 8. Jan. 1709. citato à Direct. Aquil. anno 1710.

Omnia ut in festo ad Nives, vel qui mavult ex parte autumnali pro majori cōmoditate orare: ut in festo B. M. V. de Mercede 24. Sept. præt. orat. & lect. 2. noct.

Orat. Concede nos famul. tuos. ut in Suffr.

LL. 2. noct. ut in die 5. infr. Oct. Nat. B. M. V.

Sermo S. Joan. Chrysost. DEI filius &c.

R. & reliq. ut in præfato festo.

P. 22. S. Mauri Mart. Eccl. Parent. Patr.

Duplex. Transfertur semper.

Omnia de com. un. M.

Oratio. Præsta quæf. omnip. Deus, ut qui.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. de serm. Triumphalis.

In 3. noct. Evang. Si quis vult.

R. 23. S. Felicitatis M. Duplex.

Omnia de com. non Virg. præter seq.

Oratio. Præsta quæsum. ut in Brev.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. 4 propria.

5. & 6. de serm. Ego maximè. de com. 2. loc.

In 3. noct. Evang. Simile est reg. cœl. thesa.

R. 24. S. Chrysogoni Mart. Duplex.

Omnia de com. un. M. præter seq.

Crucis Oratio. Adesto Domine. ut in Brev.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. noct. Lect. 4 & 5. prop.

In 3. noct. Lect. 6. de serm. Principes. de com. 2. loc.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homil. S. Hilar. Episc. Can. 10.

QUæ ista divisio est? inter prima enim legis præcepta accepimus, honora Patrem tuum, & Matrem tuam; & ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinqu o vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, & separatus à patre filius, & filia à Matre, & nurus

adver-

adversus socrum, & hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferretur. Ubique odia, ubique bella, & gladius Domini, inter patrem & filium, & inter filiam, matremque defæviens.

R. Corona. *ut in festo S. Justi pag. 50.*

Lectio viii.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, & iudicij severitas, & animadversio peccatorum. Et hujus quidem teli nomine novi Evangelij prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius missus in terram est, id est, prædicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo tua dissensio, & domestica novo homini erunt inimica: quia ille per Verbum Dei divisus ab illis, manere & interior, & exterior, id est, & corpus, & anima in spiritus novitate gaudebit. R. Hic est. *ut supr. pag. 51.*

Lectio ix.

Pergit deinde eodem præceptorum & intelligentiæ decursu. Nam posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo clarissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucē suā, & sequitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, cruciferunt corpus cum vitijs & concupis-

58 *Festa Novembris.*
centia. Et indignus est Christo, qui non
crucem suam, in qua compatimur, como-
rimur, consepelimur, conresurgimus: ac-
cipiens, Dominum sit secutus, in hoc Sa-
cramento fidei, Spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

Nota: bæ lect. desumptæ ex Octav. Rom.

A. 27. S. Valeriani Patr. Aquil. Conf. Dupl.
Omnia de com. Conf. Pont.

Oratio. Exaudi.

Lect. 1. noct. de Script. occur.

In 2. & 3. noct. de com. 2. loco.

SUFFRAGIA.

**Ss. Hermagoræ, & Fortunati dicenda post
commem. Ss. Petri, & Pauli.**

Ad Laudes, Antiph.

Media nocte B. Hermagoras baptizavit
Gregorium cum tora domo sua.

¶. Exultabunt Sancti in gloria

R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Vesperas, Antiph.

Sancti Hermagora, & Fortunate Mar-
tyres Christi intercedite pro nobis, ut me-
reamur vobiscum esse in cœlis.

¶. Lætamini in Dño, & exultate Justi

R. Et gloriamenti omnes recti corde.

Orat. Intervenientibus Dñe sanctis Marty-
ribus tuis Hermagora, & Fortunato Eccle-
siæ tuæ quæsumus preces placatus admitte,
ut destructis adversitatibus & erroribus se-
cura tibi serviat libertate.

Ca-

**Casus reservati Diæc. Aquil. cum additis &
Patriarcha Dionysio.**

INcestuosi in primo & secundo gradu consanguinitatis, & in primo affinitatis. *Additum* tam agentes quam patientes.

II. Concubitus contra naturam quo ad mares. *Reformatum.* Sodomia consumata etiam inter personas diversi sexus, & tam agentes, quam patientes.

III. Filij parentum percussores.

IV. Blasphematores aut consuetudinarij, aut publici.

V. Testificantes falsum in judicio in grave alicujus damnum. *Additum* licet nondum sit secutum ipsum damnum.

VI. Exercentes magicas artes & sortilegia

VII. Infantium suffocatio. *Additum*. tam deliberata, quam casualis ex culpa lethali. Nec non abortus ex industria tantum procuratus prolis conceptæ. *Additum*. tam animatæ quam inanimatæ. Et ad abortum consilium vel auxilium præstantes.

VIII. Homicidæ Voluntarij. *Additum*. tum etiam mandantes & consulentes homicidium effectu secuto.

IX. Qui ad magicas artes vel sortilegia abutuntur Eucharistia, sacrisve rebus. *Additum*. etiam absque expressa Dœmonis invocatione.

X. Actus in genere luxuriæ consumatus confessarij cum sua pœnitente. *Additum*. vel fœminæ pœnitentis cum suo confessario.

§. Cum in Diœc. Aquil. officium S. Georgij celebretur 23. Apr. econtra in foro hoc festum celebretur 24. possunt ij, qui habent patrocinium de S. Georgio, dicere officium de Sancto 24. sub dupl. i. cl. cum oœt & 23. dicere aliquod officium ex translatis. Ita P. Halden p. 4. tit. 4.

§. Cum 12. Julij in foro celebretur etiam festum S. Margar. V. M debent illi, qui habent patrocinium de Sancta, dicere offic. de Ss. Herm. & Fort. eo quod festi universi. potior sit ratio habenda, quam festi partic. Possunt tamen dictâ una missâ de Sanctis alteram dicere solemn. ob concursum populi de Sancta cum. Gl. & Cr. sine coñem. Ss. Offic. verò dicant de Sancta 20. ejusd. sub dupl. i. cl. cum oœt. S. R. C. 27. Sept. 1698.

§. Norma purificandi calicem in missis Nativ. Dom. quando missæ ab uno Sacerdote in diversis Ecclesijs dicuntur.

In consimili casu ablutio comunicandis, si adsunt, porrigatur, his verò deficientibus in sacrarium, vel locum sacrum qualis est ipsa Ecclesia, vel cæmiterium effundatur, vel verò, ut videre est apud Pat. Gob. Theol. exper. tr. 3. n. 848. Ablutio hæc immergatur purificatorio, illudque postea suspendatur ad exicandum.

¶ Missæ matut. Rorat. dictæ ferè ubique dicuntur per tot. Advent. de Rorate cum Gl. & Cr. un. or. Præf. B. M. V. Et te inuenierat. cui praxi se DD. Sacerdotes accommodare possunt.

IN-

INDEX FESTORUM

Diaces. Aquil. à parte Imperij.

DECEMBER.

2. S. Cromatij Episc. Conf. pag. 1.
4. S. Barbaræ V. M. ibid.
9. S. Syri Episc. Conf. 4.
18. Expectatio B. M. V. inter Festa nova pag. 9.
25. S. Anastasiæ V. M. ibid.
27. S. Zoili Conf. 5.
30. S. Nicephori M. ibid.

JANUARIUS.

11. S. Paulini Episc. Conf. ibid.
16. S. Tatiani Epif. Conf. ibid.
22. Ss. Vincentij & Anast MM. ibid.
23. Desponsat. B. M. V. inter Festa nova pag. 37.
29. S. Juliani Conf. ibid.
31. Translat. S. Marci Evang. 7.

FEBRUARIUS.

3. S. Blasij Episc. M. 7.
8. S. Juventij Episc. Conf. ibid.
16. Ss. Chrysantiani & Soc. MM. 8.
Eâdem S. Julianæ V. M. ibid.

MARTIUS.

3. Ss. Agapæ & Soc. VV. MM. 8.
16. Ss. Hilarij & Tatiani MM. ibid.
24. S. Gabrielis Arch. inter Festa nov. 71.
De Septem Doloribus 85.

APRILIS.

- De Clavis, & Lancea Domini inter Festa nova 89.

2. S. Abundij Episc. Conf.	9.
12. S. Zenonis Episc. M.	ibid.
17. S. Liberalis Conf.	ibid.
24. Inventio Corp. Ss. Cancij &c.	10.
<i>M A Y U S.</i>	
2. S. Sigismundi M.	10.
14. Ss. Victoris, & Coronæ MM.	ibid.
16. S. Maximæ V.	11.
S. Joannis Nepomuceni M. inter Festa nova	121.
29. S. Maximi Episc. M.	11.
31. Ss. Cancij & Soc. MM.	ibid.
<i>J U N I U S.</i>	
4. S. Quirini Episc. M.	15.
9. Ss. Primi & Felic. MM.	ibid.
11. Ss. Felicis & Fortun. MM.	17.
14. S. Prothi M.	18.
15. Ss. Viti & Soc. MM.	ibid.
17. Ss. Cericæ & Muscæ VV. MM.	20.
19. S. Nazarij Episc. Conf. Ss. Gervasij & Proth. MM.	ibid. 21.
21. S. Aloysij Conf. inter Festa nov.	240.
22. S. Niceæ Patriar. Conf. Ss. Achatij & Soc. MM.	22.
26. S. Vigilij Episc. M.	ibid. 23.
<i>J U L I U S.</i>	
2. Ss. Processi, & Martin. MM.	23.
4. S. Udalrici Episc. Conf.	42.
10. Septem Frat. MM.	ibid.
11. S. Pij Pap. M.	ibid.
Vigilia Ss. Hermag. & Fort. MM.	25.
12. Ss. Hermag. & Fort. MM.	26.

13. Dedicat. Eccl. Metrop. Aquil.	29.
15. Divisio Apostol.	30.
S. Henrici Conf.	33.
19. Octava Ss. Hermag. & Fort.	ibid.
20. S. Margaritæ V. M.	37.
24. S. Christinæ V. M.	ibid.
25. S. Christophori M.	ibid.
27. S. Pantaleonis M.	38.

AUGUSTUS.

3. Inventio S. Stephani	38.
13. Ss. Hyppoliti & Cassiani MM.	ibid.
16. S. Rochi Conf.	ibid.
18. S. Agapiti M.	ibid.
19. S. Ludovici Tolos. Ep. Conf. inter Festa nova.	152.
21. Ss. Donati & Soc. MM.	39.
23. Ss. Hermoginis & Fortun. MM.	ibid.
27. Transl. Ss. Hermag. & Fort. MM.	ibid.
28. S. Pelagiij M. S. Danielis Proph. Conf.	40.
30. S. Juliani M.	ibid.

SEPTEMBER.

Dom. 1. Sept. Ss. Angel. Custod.	40.
1. S. Egidij Abb.	ibid.
3. Ss. Euphemiæ & Soc. VV. MM.	41.
4. S. Rosaliæ V. inter Festa nov.	158.
Dom. 2. Sept. Octav. Ss. Ang. inter Festa nova.	182.
13. Septem Dormientium MM.	45.
Dom. 3. Sept. Sept. Dolor. B. M. V. inter Festa nova pag.	184.
26. S. Gerardi Episc. M.	45.

OC-

OCTOBER.

6. S. Fidei V. M.	46.
7. S. Justinæ V. M.	ibid.
S. Marci Pap. Conf.	ibid.
10. S. Gereonis & Soc. MM.	47.
21. S. Ursulæ & Soc. VV. MM.	49.
31. S. Wolfgangi Episc. Conf. inter Festa
nova pag.	203.

NOVEMBER.

3 vel 2. S. Justi M.	49.
6. S. Leonardi Conf.	25.
7. S. Prosdocimi Episc. Conf.	ibid.
8. Quatuor Coronat. MM.	54.
11. S. Mennæ M.	55.
14. Patrocinij B. M. V.	ibid.
22. S. Mauri Mart.	ibid.
23. S. Felicitatis Mart.	56.
24. S. Chrysogoni M.	ibid.
27. S. Valeriani Episc. Conf.	58.
Suffragia in hac Diæc. dici solita	
Casus reservati in hac Diæc.	
Observanda circa festum S. Georgij.	
Circa festum S. Margaritæ.	
Circa purificat. calic. in missis Nativ.	
Domini.	
Circa missas Rorate.	

FINIS.

SUPPLEMEN-
TUM
BREVARI

SEU
OFFICIA NOVA,

Quæ ab anno 1700. usque mo-
do indulta & Romano Brevia-
rio incorporata sunt, utpote
spectantia ad universalem
Ecclesiam, & in qua-
cunque Diœcesi
dicenda.

Ad usum omnium, qui ad ho-
ras Canonicas tenentur,

Ut hoc

SUPPLEMENTO
Provisi uniformiter Divinum
Officium persolvere queant, & ne de no-
vis Breviarijs sibi providere
cogantur.

Cum Licentia Superiorum.

*Labaci, Typis Adami Frid. Reichhardt,
Incl. Prov. Carn. Typ. 1738.*

Precatio.

A. S. Ambrosio Concionaturo pronunciari
solita.

Obssecro Domine, & suppliciter rogo,
da mihi semper humilem scientiam,
quæ ædificet, da mitissimam, & sapientem
eloquentiam, quæ nesciat inflari, & de suis
bonis semper fratres extolli. Pone quæso
in ore meo verbum consolationis, & ædi-
ficationis, & exhortationis per Spiritum S.
tuum, ut bonos ad meliora possim exhor-
tari, & eos, qui perversè gradiuntur, ad
tuæ rectitudinis lineam valeam revocare
verbo & exemplo. Sint verba, quæ dederis
servo tuo tamquam acutissima jacula, &
ardentes sagittæ, quæ penetrant, & incen-
dant mentes audientium ad timorem &
amorem tuum.

*Ex Bernardino Ferrar. de ritu sacrarum
veteris Ecclesiæ concionum. l. I. c. 9.*

Clemens PP. XIII. recitatibus orat. se-
quentem concessit remiss. omn. comissorum, sive
omissor. in missa, nec non 2300. annor. indulg.

Obssecro dulcissime Dñe JEsu Christe,
ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar,
atque defendar, vulnera tua sint mihi ci-
bus, potusque, quibus pascar, inebrier, at,
que delecter, aspersio sanguinis tui sit mihi
abiutio omnium delictorum meorum, mors
tua sit mihi gloria sempiterna. In his sit
mihi refection, exultatio, sanitas, & dulce-
do cordis mei. Qui vivis, & regnas &c.

INDEX

Festorum novorum, & Imperialium.

DECEMBER.

4. S. Petri Chrysol. Ep. Conf.	pag. 1.
10. S. Eusebij Ep. Vercel. M.	5.
18. Expectat. B. M. V.	9.

JANUARIUS.

Dom. 2. post Epiph. Ss. Nom. JEsu.	21.
23. Desponsat. B.M.V. cum S. Joseph	37.

FEBRUARIUS.

10. S. Scholaisticæ Virg.	47.

MARTIUS.

8. S. Joan. de Deo	51.
19. S. Joseph Sponsi B.M.V.	57.
24. S. Gabrielis Archang.	71.
Fer. vi. post Dom. Passionis Septem
Dolorum B.M.V.	85.

APRILIS.

Fer. 6. post Dom. in Albis de Clavis
& Lancea Domini	98.

4. S. Isidori Ep. Conf. Doct.	111.

M A Y U S.

5. S. Pij quinti Pap. Conf.	118.
16. S. Joan. Nepomuc. M.	121.
Eâdem S. Ubaldi Ep. Conf.	126.
25. S. Gregorij Pap. Conf.	129.

JUNIUS.

12. S. Joan. à S. Facundo Conf.	132.
19. S. Julianæ de Falconerijs Virg.	136.
21. S. Aloysij Conf.	140.

JU.

JULIUS.

15. S. Henrici Conf.	145.
16. B.M.V. de Monte Carmelo	ibid.
19. S. Vincentijà Paulo Conf.	148.
23. Commem. S. Liborij Ep. Conf.	152.

AUGUSTUS.

19. S. Ludovici Tolos. Ep. Conf.	152.
30. S. Rosæ Limanæ Virg.	155.

SEPTEMBER.

Dom. 1. Sept. Ss. Angelor. Cust.	158.
4. S. Rosaliæ Virg.	ibid.
Lectiones in 2. & 3. noct. infr. oct.	
Ss. Angelor. Cust.	161.
Dom. 2. Sept. oct. Ss. Ang. Cust.	182.
Dom. 3. Sept. festum Titulare Ar- chi-Confrat. 7. Dolor.	184.

OCTOBER.

Dom. 1. Octobr. fest. Rosar. B.M.V.	197.
17. S. Hedwigis Viduæ	201.
21. Ss. Ursulæ & Soc. VV. MM.	ibid.
31. S. Wolfgangi Ep. Conf.	203.

NOVEMBER.

9. In festo Salvat. quæ addi debeant Lectioni sextæ.	206.
10. S. Andreæ Avel. Conf.	ibid.
17. S. Gertrudis Virg.	210.
Offic. votivum de Ss. Sacram. quo- modo dicendum.	211.
Offic. de Imac. Concept. B.M.V. Appendix.	212.
S. Floriani pro locis ubi concess.	214.

OFFI-

OFFICIA

Festorum ab Anno 1700. usque annum
1738. noviter concessorum spectantium ad
universalem Ecclesiam.

Quibus annexa sunt festa pro terris Cæsa-
reis, seu à parte Imperij singulariter
concessa.

Sumitur initium à Decembri ad normam
Breviarij Romani.

FESTA Decembris.

4. S. Petri Chrysologi Episc. Conf. Duplex
ex Decr. Bened. XII. 10. Febr. 1729.

Omnia de com. Conf. Pont. præter sequentia.

In hymno dicit. Meruit supremos.

Ad Magnif. in utrisq. vesp. Ant. O Do-
ctor optime Ecclesiæ sanctæ lumen beate
Petre Chrysologe, Divinæ legis amator
deprecare pro nobis Filium DEI.

ORATIO.

Deus, qui B. Petrum Chrysologum
Doctorem egregium divinitus præ-
monstratum ad regendam & instruendam
Ecclesiam tuam eligi voluisti: præsta quæ-
sumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus
in terris, intercessorem habere mereamur
in cœlis. Per Dominum.

Com. fer. in utrisq. vesp. & laud.

In I. Noct.

Læt. Fidelis sermo &c.

PETRUS, qui ob auream ejus eloquentiam
Chrysologi cognomen adeptus est,
Foro Cornelii in Æmilia honestis parenti-
bus natus, à prima ætate animum ad Reli-
gionem adjiciens, Cornelio Romano tunc
ejusdem Urbis Corneliensis Episcopo, ope-
ram dedit: à quo etiam scientia, & vitæ
sanctitate cùm brevi profecisset, Diacon-
nus creatus est Postmodùm contigit, ut
Ravennates ob mortem Archi-Præfulis
sui alium (ut moris erat) ab eis electum
Romam ad S. Sixtum Papam Tertium pro
confirmatione miserint unà cum Legatis
suis, & cum prædicto Cornelio, qui eum-
dem Levitam secum perduxit. Interim S.
Petrus Apostolus, & Martyr Apollinaris
Summo Pontifici in somnis apparuerunt,
mediūmque habentes hunc Juvenem, jus-
serunt, ut illum, & non alium, in Archi-
Episcopum Ravennæ crearet. Hinc Pon-
tífex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum
à Domino Deo præelectum: propterea re-
jecto illo, quem ipsi offerebant, hunc so-
lum, Anno Christi quadringentesimo tri-
gesimo tertio, illi Metropolitanæ præfecit
Ecclesiæ. Quod cum Legati Raveñatenses
ægrè ferrent, audita visione, Divinæ vo-
luntati libenter acquiescentes, novum Ar-
chiepiscopum maxima cum reverentia
suscepérunt.

R Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus &c.

Lectio. v.

Petrus igitur, licet invitus in Archipresulem consecratus Ravennam deducitur: ubi à Valentiniano Imperatore, & Galla Placidia ejus Matre, ac ab universo Populo maxima lætitia exceptus est. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, stuperent ipsi monitis suis obtemperare, Divinisque præceptis non obfistere. Duorum Sanctorum tunc ibi Defunctorum corpora, optimis unguentis conditae sepelivit, Barbatiani videlicet Presbyteri, & Germani Antisiodorensis Episcopi; cuius etiam cucullam, & cilicium fibi vendicavit in hereditatem. Projectum, & Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis vere admirabilis, & templo quædam magnifica ædificavit tum B. Andreæ Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Calendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrima; ubi inter alia illud præclarè dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu sancti Leonis

nis Papæ Primi scripsit postea ad Chalcedonense Concilium adversùs hæresim Eutychetis. Respondit præterea ad Euthen ipsum & alia Epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in Annales Ecclesiasticos relata fuit.

R. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim &c.

Lectio vi.

Dum publicè Sermones haberet ad populum, adeò vehemens erat in dicendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contigit in concione mulieris Hemorrhœæ. Unde Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt: ut postea ipse gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cùm tandem annos circiter decem, & octo eam Ecclesiam sanctissimè rexisset, laborū suorum finem adesse divinitùs prænoscens, in Patriam se contulit. Ubi Sancti Cassiani Templum ingressus, magnum diadema aureum, gemmis distinctum pretiosissimis offegens, super Altare majus posuit, nec non aureum craterem, & patenam argenteam, quam tum rabidi Canis morsus, tum febres sanare sapius expertum est, aqua inde

inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eumdem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attentè. Mox Deum humiliter precatus, & S. Cassianum Patronum, ut benignè animam ejus exciperet, tertio nonas Decembris placidè ex hac vita migravit, Anno Domini circiter quadringentesimo quinquagesimo. Sacrum illius Corpus communi totius Civitatis fletu, ac pietate, propè Corpus ejusdem sancti Cassiani honorificè conditum nostris etiam temporibus religiosè colitur, cuius tamen brachium, auro, & gemmis ornatum Ravennam delatum in Ursiana Æde veneratur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat &c.

Gloria Patri &c. Ipse intercedat. &c.

In III. Noct.

Homilia S. Augustini Ep. in Evang. Vos estis sal terræ. de comm. Doct.

16. Decembris.

In Festo S. EUSEBIJ Episc. Vercel. Mart.

Semid. ex Decr. Bened. XIII. 7. Jul. 1728.

Omnia de com. unius Mart. præter sequentia.

Orat. Deus, qui nos. de eod. com.

5 **16. Decemb. in festo**
Com fer. Adv. in vesp. & laud.
Lect. I. Noct. de scrip. occur.
Si incidat in aliq. feriam quat. temp. Lect. I.
Noct. A Mileto. de com. un. Mart.
In II. Noct. Lectio iv.

Eusebius natione Sardus, Romanæ Ur-
bis Lector, post Vercellensis Episco-
pus, ad hanc regendam Ecclesiam meritò
est creditus Divino electus judicio; nam
quem nunquam ante constituti Electores
cognoverant, post habitis civibus, simul ut
viderunt, & probaverunt, tantumque in-
terfuit, ut probaretur, quantum ut vide-
retur. Primus in Occidentis partibus in
eadem Ecclesia eosdem Monachos institu-
it esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris
& contemptus rerum, & accuratio Levita-
rum. Arianis impietatibus ea tempestate
per Occidentem longè, latèque traductis,
adversus eos viriliter sic dimicavit, ut e-
jus invicta fides Liberium Summum Pon-
tificem ad vitæ solatium erigeret. Quare
hic sciens, in ipso fervore Spiritum Dei,
cum ei significasset, ut penes Imperatorem
unà cum suis legatis patrocinium Fidei
fuscoiperet, mox cum illis profectus est ad
Constantium, apud quem enixius agens,
quidquid legatione petebatur, obtinuit, ut
Episcoporum nempè cœtus celebraretur.

R. Honestum fecit illum Dominus, &
custodivit eum ab inimicis, & à seductori-
bus

bustutavit illum : * & dedit illi claritatem æternam.

¶. Descenditque cum illo in foveam : & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectione v.

Collectum est Mediolani anno sequenti Concilium, ad quod à Constantio invitatum Eusebium, concupitumque, ac vocatum à Liberii legatis, tantum abest, ut malignantium Synagoga Arianorum contra S. Athanasium furentium in suas partes adduceret, ut potius disertè statim ipse declarans, è præsentibus quosdam sibi compertos hæretica labè pollutos, Nicænam in:ò fidem proposuerit iis subscribendam, antequām cætera tractarentur : Quod Arianis acerbè iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin S. Dionysii Martyris, qui deceptus ab ipsis subscripterat, captivatam simplicitatem ingeniosissimè liberavit ; quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt ; sed Sanctus vir excusso pulvere, nec Cæsaris minas veritus, nec enses obstrigos, exilium veluti sui ministerii officium accepit, missusque Scythopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenuè vitam contempsit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei
Domine: * Et voluntate labiorum ejus
non fraudasti eum.

V. Quoniam prævenisti eum in benedi-
ctionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus
coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Quanta in eum tunc Arianorum cru-
delitas fuerit, ac effrons inverecun-
dia, ostendunt graves litteræ plenæ robo-
ris, pietatis, ac religionis, quas è Scythopo-
li scripsit ad Vercellensem Clerum, & po-
pulum, aliósque finitos, è quibus etiam
est exploratum, ipsorum nec minis, inhu-
manaque fævitia potuisse unquam eū de-
terri, nec serpentina blanda subtilitate ad
eorum societatem perduci. Hinc in Cap-
padociam, postremoque ad superiores Æ-
gypti Thebaidas pro constantia sua depor-
tatus, exilii rigores tulit ad mortem usque
Constantii, post quem ad gregem suum re-
verti permisus, non prius redire voluit,
quam reparandis fidei jacturis ad Alexan-
drinam Synodum sese conferret, postque
Medici præstantis instar peragrans Orien-
tis provincias in fide infirmos ad integrum
valetudinem restitueret, eos instituens in
Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari di-
gresso in Illiricum, tandemque, in Italiam
delato, ad ejus redditum lugubres vestes Ita-
lia mutavit, ubi postquam Psalmorum om-
nium

nium expurgatos à se commentarios Origenis edidit, Eusebiique Cæsareensis, quos verterat de Græco in Latinum, demùm tot egregiè factis illustris ad imarcescibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam sub Valentiniano, & Valente, Vercellis migravit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illū. Et coronam. Glor. Pat. Et coron.

In III. Nocturno.

Homilia Sancti Gregorii Pap. in Evang.
Si quis vult. ut in com. un. Mart. secundo loc.

R. VIII. Domine prævenisti.

18. Decembris.

In Festo EXPECTATIONIS B. M. V.

Duplex Majus.

Ad Vesperas Antiphona.

Missus est Gabriel Angelus cum reliquis de Laudibus Psalmi. Dixit Dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi Dominus. Lauda Jerusalem, ut in Offic. par. B. M. V.

Capitulum. Isa. II.

Ereditetur Virga de radice Jesse, & Hos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. Creator alme siderum. *ut in prim. vesp. Dominicæ I. Advent.*

Et in fine omn. hymn. dicit.

Virtus, honor, laus, gloria

Deo Patri, cum Filio,

Sancto simul Paraclito,

In sæculorum sæcula. **Amen.**

X. Ave Maria, gratia plena.

R. Dominus tecum.

Ad Magnif. Antiph.

Spiritus S. in te descendet Maria, ne timreas: habebis in utero Filium Dei, Allel.

Oratio.

Deus, qui de B. Mariæ Virginis utero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Et fit co[m]mem. Advent. Antiph. O.

Ad Matut. Invitat.

Ave Maria, gratia plena: * Dominus tecum. *Psalmus. Venite. Hymn.* Verbum supernum. *ut in Dominicæ I. Adventus.*

In I. Noct. Antiph.

Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos servorum suorum, allel.

Psal. Domine Dominus noster. *ex offic. parvo B. M. V.*

Antiph. Rorate cœli desuper, & nubes pluant justū: aperiatur terra, & germinet Salvatorem. *Psal.* Cœli enarrant. *An-*

Antiph. Ecce nomen Domini de longinquo: & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psal. Domini est terra.

V. Ex Sion species decoris ejus.

R. Deus noster manifestè veniet.

De Isaja Proph. *Lect. i. Cap. 7.*

ET adjecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: audite ergo domus David: numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

R. Non auferetur scepterum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium. **V.** Pulchriores sunt oculi ejus vi- no: & dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

Lect. ii. Cap. II.

ET egredietur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et re quiescat super eum Spiritus Domini; Spiritus sapientiae & intellectus, Spiritus consilij & fortitudinis, spiritus scientiae & pie tatis: & replebit eum spiritus timoris Do-

mini. Non secundūm visionem oculorum
judicabit, neque secundūm auditum au-
rium arguet: sed judicabit in justitia pau-
peres: & arguet in æquitate pro mansuetis
terræ: & percutiet terram virga oris sui:
& spiritu labiorum suorum interficiet im-
pium. Et erit justitia cingulum lumborum
eius: & fides cinctorium renum ejus.

R. Orietur stella ex Jacob: & consurget
Homo de Israël, & confringet omnes duces
alienigenarum: * Et erit omnis terra pos-
sessio ejus. **V.** De Jacob, erit qui domina-
bitur, & perdet reliquias civitatis. Et erit.

Lect. iii. Cap. 35.

LÆtabitur deserta & invia, & exultabit
solitudo, & florebit quasi lily. Ger-
minans germinabit, & exultabit lætabun-
da & laudans: gloria Libani data est ei: de-
cor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt glo-
riam Domini, & decorem Dei nostri. Con-
fortate manus dissolutas, & genua debilia
roborate. Dicite pusillanimis: Conforta-
mini, & nolite timere: ecce Deus vester ul-
tionem adducet retributionis: Deus ipse
veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur
oculi cæcorum, & aures surdorum pate-
bunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, &
aperta erit lingua mutorum: quia scissæ
sunt in deserto aquæ, & torrentes in soli-
tudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum,
& sitiens in fontes aquarum.

R. Des-

R. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia, * Et abundantia pacis. **N.** Et adorabunt eum omnes reges: omnes Gentes servient ei. Et. Glorria Pat. Et.

In II. Noct. Antiph.

De Sion exibit rex, & verbum Domini de Jerusalem. **Pf.** Eruatavit. *Ex off. par. B. M.*

Antiph. Ecce Deus noster expectavimus eum, & salvabit nos allel. **Psalm.** Deus noster. **Antiph.** Dominus veniet occurrite illi, dicentes: Magnum principium; & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, alleluja.

Psalmus. Magnus Dominus. *ex 2. noct. de com. Virg.*

N. Egredietur virga de radice Jesse.

R. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex lib. de virginit. B. M. Lect. iv.

Domina mea, atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genitrix Factoris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, nec non & spiritum Redemptoris mei, ut de te vera & digna sapiam, vera & digna loquar, vera & digna quæcunque sunt, diligam. Tu enim es electa à Deo, assumpta à Deo, advocata à Deo, proxima Deo,

adhærens Deo, conjuncta Deo: visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo: turbata in sermone, attonita in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum anuntiatione.

R. Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium, dicit Dominus: * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis.

V. Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum. Et.

Lectio v.

Invenisse te apud Deum gratiam audis, & ne timeas, juberis. Unde & tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditæ gloriæ provehiris. De prole ab Angelo nuntiata es; & post fœtum integra, & pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, & nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur: & quæ sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quærvis, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatū opus, animadverte incognitum arcanum, attende invisum factum, Spiritus S. superveniet in te, & virtus Altissimi abumbrabit tibi.

V. Rorate cæli desuper, & nubes pluant justum: * Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

V. Emit-

N. Emitte agnum Domine Dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filiæ Sion. Aperiatur.

Lectione vi.

Tota invisibiliter Trinitas conceptio-
nem operabitur in te: sola persona
Filii Dei in corpore tuo nascitura carnem
assumet de te. Ideoque quod concipietur
ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex
te, quod germinabitur ex te, quod parturi-
rietur ex te Sanctum, vocabitur Filius
Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus vir-
tutum, hic Rex omnium sæculorum, hic
factoR omnium rerum. Ecce beata tu inter
mulieres, integra inter puerperas, Do-
mina inter ancillas, Regina inter sorores.
Ecce ex hoc beatam te dicent omnes gene-
rations, beatam te noverunt omnes cœ-
lestes Virtutes, beatam te prædicant omnes
Vates, beatam te celebrating omnes Nationes.
Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ no-
stræ, beata dilectioni nostræ, beata præco-
nijis, & prædicationibus meis.

R. Docebit nos Dominus vias suas, &
ambulabimus in semitis ejus: * Quia de
Sion exibit lex, & verbum Domini de Je-
rusalem. **N.** Venite, ascendamus ad mon-
tem Domini, ad domum Dei Jacob.
Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno, Antiphona.

Dominus dabit benignitatem, & terra
nostra dabit fructum suum. **Psal.**

Psalm. Benedixisti. ex Matut. fer. 6.

Antiph. Ecce veniet Deus, & homo de domo David sedere in throno, alleluja.

Psalm. Fundamenta. ex 2. noct. officij parvi

B. M. V. *Antiph.* Annuntiate populis, & dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantate. ex offic. parv. iii. noct.

V. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

R. Veniet ut salvet populum suum.

Si hoc festum venerit in Feria iv. Quat.

Temp. Advent. loco sequentis homil. leguntur tres lect. homil. ejusdem Feriae iv. cum Responsoriis, quæ hic assignantur.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen virginis Maria. Et reliq.

Homil. venerab. Bedæ Presbit.

In Evang. Lucæ cap. i. & in Homiliis bie-
malib. de temp. fer. iv. quat. temp. mens. Dec.

AD Mariam Virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur: illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humiliis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur: Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo

ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui
virtutum Dominus, & potens in prælio,
contra potestates aereas ad bella veniebat.
Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave
gratia plena, Dominus tecum: Benedic
tu in mulieribus. Benè gratia plena voca
tur, quæ nimirum gratiam, quam nulla
alia meruerat, assequitur: ut ipsum vide
licet gratiæ concipiatur, & generet auctorem.

R. Ave Maria gratia, plena Dominus te
cum: * Spiritus S. superveniet in te, &
virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod e
nim ex te nasceretur Sanctum, vocabitur Fi
lius Dei. **V.** Quomodo fiet istud; quoni
am virum non cognosco? Et respondens
Angelus, dixit ei: Spiritus.

Lectio viii.

Ecce concipies in utero, & paries Fili
um, & vocabis nomen ejus Jesum. Je
sus, Salvator sive salutaris interpretatur:
cujus sacramentum nominis alloquens Jo
seph Angelus exposuit: Ipse enim (in
quiens) salvum faciet populum suum à
peccatis eorum. Non ait populum Israel,
sed populum suum; hoc est, in unitatem
fidei ex præputio, & circumcisione voca
tum: quibus ex diversa parte vocatis, fieret
unus pastor, & unum ovile. Hic erit ma
gnus, & Filius Altissimi vocabitur: & da
bit illi Dominus Deus sedem David patris
ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in u
tero

tero virginali conceptus, & natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omittat Nestorius, hominem tantum dicere ex Virgine natum.

R. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum transmissum est: concipies, & paries Deum pariter & hominem: * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ¶ Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravida, & eris mater semper intacta. Ut benedicta. Gloria Patri. Ut.

Lectione ix.

I Deoque & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis, Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, et si sancti efficimur; non tamen nascimur, quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut meritò cum Prophetæ gementes singuli dicamus. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturæ corruptibilis vinceret, ex carnali copula conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse geni-

tricem, aperte niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum, Dei Filium nasciturum. Quomodo ergo aut Dei Filius Deus non est, aut quæ Deum edidit, quomodo Theotocos, id est, Dei genitrix non esse potest? Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas Antiph.

Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph. *Ps.* Dominus regnavit *cum reliq de Dominicæ.* *Antiph.* Ave Maria gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, allel. *Antiph.* Ne timeas Maria, invenisti gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries filium, alleluja.

Antiph. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, & regnabit in æternum.

Antiph. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Capitulum Isa. II.

Ereditetur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. En clara vox. *ut in Laudibus Dominicæ I. Advent.*

V. Spiritus sanctus superveniet in te.

R. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus Antiph.

Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum. — *Oratio.*

DEUS, qui de beatæ Mariæ Virginis ute-

20 *18. Decemb. in festo*
uterō, Verbum tuum Angelo nuntian-
te, carnem suscipere voluisti: præsta sup-
plicibus tuis; ut qui verè eam genitricem
Dei credimus, ejus apud te intercessioni-
bus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Deinde fit commemor. Feriæ. Ad Prim. in
R. brevi dic. ¶ Qui venturus es in mundū.

Ad Tertiam, Antiph. Ave Maria. Capit.
Egredietur. R. breve. Tu exurgens Domi-
*ne, * Misereberis Sion. Tu exurgens.*
¶ Quia tempus miserendi ejus, quia venit
tempus. Misereberis. Gloria Patri. Tu
exurgens. ¶ Rorate cœli desuper, & nu-
bes pluant justum. R. Aperiatur terra, &
germinet Salvatorem.

Ad Sextam, Antiph. Ne timeas Maria.
Capitulum. Isa. 7.

Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium,
& vocabitur nomen ejus Emmanuel.
Butyrum & mel comedet, ut sciat repro-
bare malum, & eligere bonum.

R. br. Rorate cœli desuper, * Et nubes
pluant justum. Rorate. ¶ Aperiatur ter-
ra, & germinet Salvatorem. Et nubes.

Gloria Patri. Rorate. ¶ Emitte Agnum
Domine Dominatorem terræ. R. De Pe-
tra deserti ad montem filiæ Sion.

Ad Nonam, Antiph. Ecce ancilla Domini.
Capitulum. Isa. 45.

Rorate cœli desuper, & nubes pluant
ju-

justum, aperiatur terra, & germinet
Salvatorem, & justitia oriatur simul: ego
Dominus creavi eum.

R. breve Emitte Agnum Domine: * Do-
minatorem terræ. Emitte. **V.** De petra
deserti ad montem filiæ Sion. Dominato-
rem. Gloria Patri. Emitte **V.** Spiritus san-
ctus superveniet in te. **R.** Et virtus Altissimi
obumbrabit tibi.

In ii. Vesp. omnia dicuntur, ut in primis, præter v. Antiph. cuius loco dicit. sequens. De fructu ventris tui ponam super fedem tuam. Ps. Memento Domine. ex Vesp. fer. v.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Virgo virginum, quomodo fiet istud:
quia nec primam similem visa es, nec ha-
bere sequentem? Filiæ Jerusalem, quid
me admiramini? Divinum est mysterium
hoc, quod cernitis. **Oratio.** Deus, qui de
beatæ, *ut supra.*

Pro commem. Advent. Antiph. O.

FESTA Januarij.

Dom. 2. post Epiphaniam.

In festo Ss. Nominis JESU dupl. 2. class.
Ex Concessione Innocentij XIII. 17. Jul.

1722. ad instantiam Cæsaris Caroli VI.

Ad Vesperas Antiphona.

Omnis qui invocaverit Nomen Domini
salvus erit. **Psalm.** Dixit Dominus. **Cum**
reliquis de Dominica, & loco ultimi, Psalm.
Credidi propter quod locutus sum. **A-**

Antiph. Sanctum, & terrible nomen eius:
jus: initium Sapientiae timor Domini.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo,
& exultabo in Deo IESU meo.

Antiph. A solis ortu usque ad occasum,
laudabile Nomen Domini.

Antiph. Sacrificabo hostiam laudis, &
Nomen Domini invocabo.

Capitulum. Pbil. 2.

Fratres Christus humiliavit semetipsum,
factus obediens usque ad mortem,
mortem autem Crucis; propter quod
& Deus exaltavit illum, & donavit illi No-
men, quod est super omne nomen: ut in
Nomine IESU omne genuflectatur.

H Y M N U S.

IESU dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia:
Sed super mel, & omnia,
Eius dulcis præsentia.

Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam JESUS DEI Filius.

JESU, spes pœnitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere;
Expertus potest credere,
Quid sit IESUM diligere.

Sis

Sis JESU nostrum gaudium,

Qui es futurus præmium :

Sit nostra in te gloria,

Per cuncta semper sæcula. Amen.

V. Sit Nomen Domini benedictum, Allel.

R. Ex hoc nunc, & usque in sæculum. All-

Ad Magnificat, Antiph.

Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum Nomen ejus, Alleluja.

Oratio.

DEUS, qui unigenitum Filium tuum constituiisti humani generis Salvatorem, & Iesum vocari jussisti : concede propitius ; ut cuius sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in Cœlis. Per eundem Dominum.

Deinde fit co[m]mem. Dominicæ 2. post Epiph.

Ad compl. & per hor. dici, in fine hym. dic.
Iesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matut. Invitat.

Admirabile Nomen JESU, quod est super omne nomen, * Venite adoremus.

Psalmus. Venite.

H Y M N U S.

JESU, Rex admirabilis,

Et triumphator nobilis,

Dulcedo ineffabilis,

Totus desiderabilis.

Quando cor nostrum visitas,

Tunc lucet ei veritas.

Mundi vilescit vanitas,

Et intus fervet charitas.

JE-

JESU dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

JESUM omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite;
JESUM ardenter quærите,
Quærendo inardescite.

Te nostra **JESU** vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpetuum. Amen.

In I. Nocturno Antiph.

Domine Dominus noster, quām admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalm. Domine Dominus noster. *Cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V. Psalm.* verò iste incipitur à secundo versu. *Quoniam* elevata est.

Antiph. In Nomine JEsu omne genu fleatur, cœlestium, terrestrium, & infernum. *Psalmus.* Cœli enarrant.

Antiph. Confitemini Domino, & invocate nomen ejus; memorate, quoniam excelsum est nomen ejus.

Psalmus. Domini est terra.

V. Propter nomen tuum Domine, propitiaberis peccato meo.

R. Multum est enim. *Pater noster.*

De Actibus Apostolorum.

Lectione i. Cap. 3.

Petrus autem & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab intrœuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum & Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eū Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In Nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatae sunt bases ejus, & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: & intrauit cum illis in templum, ambulans, & exiliens, & laudans Deum.

R. Ecce concipies, & paries filium, & vocabis nomen ejus JESUM: * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. **V.** Vocatum est nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo, priùs quam in utero conciperetur. Ipse enim.

Evidit omnis populus eum ambulans & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad speciosam portam templi: & impleti sunt stupore, & extasi in eo, quod contingerat illi. Cum teneret autem Petrum & Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad populū: Viri Israëlitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus Patrum nostrorum glorificavit filium suum JESUM, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: Auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nominis ejus hunc, quem vos vidistis & nostis, confirmavit nomen ejus: & fides quæ per eum est, dedit integrum sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

Benedictum est nomen tuum, Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis.

X. Et.

V. Et benedictum nomen maiestatis
tuæ in æternum, qui facis mirabilia solus:
Et in tempore.

Lectio iii. Cap. 4.

FActum est autem in cœlestium, ut con-
gregarentur Principes eorum, & senio-
res, & Scribæ in Jerusalem, & Annas Prin-
ceps Sacerdotum, & Caiphas, & Joannes,
& Alexander, & quotquot erant de gene-
re Sacerdotali, & statuentes eos in medio,
interrogabant: In qua virtute, aut in quo
nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus
Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Princi-
pes populi, & seniores, audite: Si nos hodie
dijudicamur in benefacto hominis infirmi,
in quo iste salvus factus est, notum sit om-
nibus vobis, & omni plebi Israël: quia in
 nomine Domini nostri Iesu Christi Nazar-
eni, quem vos crucifixistis, quem Deus
fuscatavit à mortuis, in hoc iste astat coram
vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus
est à vobis ædificantibus, qui factus est in ca-
put anguli: & non est in alio aliquo salus.
Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum
hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

R. Laudabo nomen tuum assiduè, * Et
collaudabo illud in confessione.

V. Lætabor, & exultabo in te: psalmi
nomini tuo, Altissime. Et collaudabo.
Gloria Patri. Et collaudabo.

In II. Nocturno. Antiph.

Memores erunt nominis tui Domine;
in omni generatione, & generationem.

Psalmus. Eruetavit.

*Antiph. Magnificate Dominum mecum,
& exalteamus nomen ejus in idipsum.*

Psalmus. DEUS noster refugium.

Antiph. Omnes gentes, quascumque fecisti, venient & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum.

Psalmus. Fundamenta ejus.

V. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos. R. Et propitius peccatis nostris propter nomen tuum. Pater noster.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermones 15. super Cantica, circa medium.

Lectio iv.

Non otiosè Spiritus Sanctus nomen Sponsi oleo comparat, cum ita doceat, Sponsam ad Sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc & de Sponsi nomine: lucet prædicatum, pascit recogitatum, invatum lenit, & ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine IESU? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, & in lumine isto viden-

Videntibus lumen, dicat meritò Paulus:
Fuisit aliquando tenebrae, nuncautem lux
in Domino?

R. Sperent in te, qui noverunt nomen
tuum: * Quoniam non dereliquisti qua-
rentes te Domine.

¶. Exurge Domine, adjuva nos, & libe-
ra nos propter nomen tuum. Quoniam.

Lectione v.

Hoc denique nomen coram Regibus,
& Gentibus, & filiis Israël portare
jussus est idem Apostolus; & portabat no-
men, tamquam lumen, & illuminabat pa-
triam, & clamabat ubique: Nox præcessit,
dies autem appropinquavit. Abjiciamus er-
gò opera tenebrarum, & induamur arma
lucis, sicut in die honestè ambulemus. Et
monstrabat omnibus lucernam super can-
delabrum, aënuntians in omni loco JESUM,
& hunc crucifixum. Quomodo lux ista re-
splenduit, ac perstrinxit cunctorum intu-
entium oculos, quando de ore Petri, tam-
quam fulgur egrediens, claudi uniuscor-
porales plantas solidavit & bases, multos-
que spiritualiter cæcos illuminavit? Num-
quid non ignem sparsit, cum ait: in No-
mine J E S U Christi Nazareni surge, &
ambula?

R. Confiteamur nomini tuo magno,
* Quoniam terribile, & sanctum est.

¶. Hi in curribus & hi in equis, nos au-
tem

tem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Lectio vi.

Nec tantum lux est nomen JESUS, sed est & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? quid æquè mentem cogitantis impinguat? quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborar, vegetat mores bonos atque honestos, castas fovet affectiones? aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi JESUM. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi JESUS. JESUS mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est & medicina. Tristatur aliquis nostrum? veniat in cor ejus JESUS, & inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, reddit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis desperando? nonne si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

R. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine, in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te, omnes,
*** Quid diligunt nomen tuum.**

V. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. **Qui.** Gloria Patri. **Qui.**

In III. Nocturno, Antiph.

CAntate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Psalmus. Cantate Domino canticum novum: Cantate Domino omnis terra.

Antiph. Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

Psalmus. Dominus regnavit, exultet terra.

Antiph. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Psalmus. Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.

V. Afferte Domino gloriam & honorem.

R. Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Pater noster.

Lectio vii. Cap. 26.

IN illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus JESUS. Et reliq.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Sermone i. de Circumciditione.

MAgnum & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur JESUS. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi, quam Salvatoris esse videtur: & Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab

ab ipso nativitatis suæ exordio Divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fœcunditatis fructus sic accedit, ut non decidat flos virginitatis: Pannis involvitur: sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio: sed proditur radiante stella de cœlo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis: & nomen, quod est superomne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tanquam verus Abrahæ filius; JESUS vocatur tamquam verus Filius DEI.

R. Tribulationem, & dolorem inveni:
Et nomen Domini invocavi.

V. Turris fortissima nomen Domini,
in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen.
Benedictio. Divinum auxilium.

Lectione viii.

Neque enim ad instar priorum meus iste JESUS nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cœlitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priùs quàm in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: Postquam natus est JESUS. JESUS vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo priùs quàm in utero conciperetur. Idem quippe & Angeli Salvator, & hominis; sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen

men ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum: & ipsum, quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur, caro factum.

R. Exspectabo nomen tuum Domine,
 * Quoniam bonum est in conspectu Sanctorum tuorum. V. Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Lectione ix.

De Homil. Dom. 2. post Epiph.

Si hoc Festum propt. occur. dupl. I. class. transferat. tunc dic. nona Lectione, quæ sequit.

Merito sanè, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam cæperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. Neque enim jam quererere est Christianis, cur voluerit Dominus Christus circumcidere? Propter hoc siquidem circumcisus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus, nec à peccato circumcisus, nec mortuus est pro peccato suo: magis autem propter delicta nostra. Quod vocatum est, inquit, ab Angelo, prius quam in utero conciperetur. Vocatum planè, non impositum. Nempe hoc ei nomen est ab æterno. A natura propria ha-

bet, ut sit Salvator : innatum est ei nomen
hoc, non inditum ab humana, vel Angelica
creatura. Te Deum.

Ad Laudes, & per horas Antiph.

O Leum effusum nomen tuum, ideo
adolescentulæ dilexerunt te.

*Psalm. Dominus regnavit. cum relig. de
Dominica, ut in Psalterio.*

Antiph. Scitote, quia Dominus ipse est
Deus, cuius nomen in æternum.

Antiph. Sitivit anima mea ad nomen
sanctum tuum Domine.

Antiph. Benedictum nomen gloriæ tuæ
sanctum, & laudabile, & superexaltatum
in sæcula.

Antiph. Juvenes & Virgines, senes cum
junioribus laudate nomen Domini ; quia
exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum. Phil. 2.

Fratres, Christus humiliavit semetip-
sum, factus obediens usque ad mortem,
mortem autem Crucis : propter quod &
Deus exaltavit illum, & donavit illi no-
men, quod est super omne nomen : ut in
Nominе JЕsu omne genu flectatur.

H Y M N U S.

JESU, decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Qui

Qui te gustant, esuriunt;
 Qui bibunt, adhuc sitiunt;
 Desiderare nesciunt,
 Nisi JESUM, quem diligunt.

O JESU mi dulcissime!
 Spes suspirantis animæ?
 Te quærunt piæ lacrymæ,
 Te clamor mentis intimæ.

Mane nobiscum Domine,
 Et nos illustra lumine,
 Pulsa mentis caligine,
 Mundum reple dulcedine.

JESU, flos Matris Virginis,
 Amor nostræ dulcedinis,
 Tibi laus, honor nominis,
 Regnum beatitudinis. Amen.

X. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
 XI. Qui fecit cœlum & terram.

Ad Benedictus, Antiph.

Dedit se, ut liberaret populum, & acquireret sibi nomen æternum, Alleluja.

Oratio.

DEUS, qui unigenitum Flium tuum
 constitisti humani generis Salvatorem, & IEsum vocari jussisti: concede proptius; ut, cuius sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum.

Postea fit Commem. Dom. 2. post Epiph.
 Ad Primam X. Qui natus es de Maria virgine.

Ad Tertiam, Antiph. Scitote.

Capit. Fratres, Christus humiliavit. *ut supr.*

R. Brev. Sit nomen Domini benedictum,
* Alleluja, Allel. Sit nomen.

V. Ex hoc nunc, & usque in sacerdolum.

Alleluja, Allel. Gloria Patri. Sit nomen.

V. Afferete Domino gloriam, & hono-
rem, Allel. *V.* Afferete Domino gloriam
nomini ejus. Allel.

Ad Sextam, Antiph. Sitivit.

Capitulum. Phtl. 2.

IN nomine IESU omne genu flectatur,
cœlestium, terrestrium, & infernorum:
& omnis lingua confiteatur, quia Dominus
Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. Breve. Afferete Domino gloriam, &
honorem, * Alleluja, Allel. Afferete.

V. Afferete Domino gloriam nomini ejus
Alleluja, Allel. Gloria Patri. Afferete.

V. Magnificate Dominum mecum, Allel.

R. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, All.

Ad Nonam, Antiph. Juvenes & Virgines.

Capitulum. Coloss. 3.

OMNE quodcumque facitis in verbo, aut
in opere, omnia in nomine Domini
JESU Christi facite, gratias agentes Deo,
& Patri per ipsum.

R. Brev. Magnificate Dominum me-
cum, * Alleluja, Allel. Magnificate.

V. Et exaltemus nomen ejus in idipsum.
Alleluja, Allel. Gloria. Patri. Magnificate.

R. Ad-

R. Adjutorium nostrum in nomine Domini, Alleluja.

R. Qui fecit cœlum, & terram, Allel.

In II. Vesp. omnia dic. ut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Vocabis nomen ejus JESUM ; ipse enim Salvum faciet populum suum à peccatis eorum, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & JESUM vocari jussisti : concede propitius ; ut, cuius sanctum nomen veneramur in terris, eius quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum.

Deinde fit Commem. Dom. 2. post Epiph.

23. Januarij.

In Festo DESPONSATIONIS B. M. V.

cum S. Joseph Dupl. Majus.

Ex Decr. Clem. XI. annò ab 1703.

Ad vesper. ant. Desponsatio glorioſæ cum relig. de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus cum reliquis ut in Officio parvo B. Maria.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. *Hymnus. Ave maris stella.*

V. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad

Ad Magnif. Antiph.

Gloriosæ virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus, quæ & genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Familis tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemorationis sancti Joseph. ante alias quascumque commemorationes, etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ Annæ. Exurgens Joseph à somno fecit, sicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit conjugem suam.

V. Constituit eum dominum domus suæ.

R. Et principem omnis possessionis suæ.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur: ut quod possilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur.

Postea fit commemorationis SS. Vincentij & Anastasij martyrum, nec non S. Emerentianæ, Kirg. & Mart. ut in Breviario.

*Ad Matutinum, Invitator. Desponsationem virginis Mariæ celebremus, * Christum ejus Filium adoremus Dominum. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hym-*

Hymnus. Quem terra. Antiph. & Psal-
mi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Ma-
riæ. In primo Nocturno.

X. Specie tua, & pulchritudine tua. R. In-
tende prosperè procede, & regna.

Incipiunt Cantica canticorum.

Lectio i. Cap. I.

O Sculetur me osculo oris sui : quia me-
 liora sunt ubera tua vino, fragrantia
 unguentis optimis. Oleum effusum no-
 men tuum : ideò adolescentulæ dilexerunt
 te. Trahe me : post te curremus in odorem
 unguentorum tuorum. Introduxit me
 Rex in cellaria sua : exultabimus, & læta-
 bimur in te : memores uberum tuorum su-
 per vinum : recti diligunt te. Nigra sum,
 sed formosa, filiæ Jerusalem, sicut taberna-
 cula Cedar, sicut pelles Salomonis. *R. Ho-*
die desponsata est beata virgo Maria ex
*progenie David : * Per quam salus mundi*
credentibus apparuit , cuius vita gloria
lucem dedit sæculo. X. Desponsationem
beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebre-
mus. Per.

Lectio ii.

N Olite me considerare quòd fusca sim,
 quia decoloravit me sol : filij matris
 meæ pugnaverunt contra me , posuerunt
 me custodem in vineis : vineam meam non
 custodivi. Indica mihi, quem diligit anima
 mea , ubi pascas , ubi cubes in meridie , ne
 vaga-

vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Si ignoras te, ò pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum, & pasce hædos tuos juxta tabernacula pastorum. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia. R. Beatissimæ virginis Mariæ Desponsationem devotissimè celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

V. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ virginis devotissimè celebremus. Ut ipsa.

Lectio iii.

MUrenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es dilecte mi, & decorus. Leptulus noster floridus: tigna domorum nostrarū cedrina, laquearia nostra cypressina.

R. Gloriosæ virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi. V. Beatissimæ virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus: *

sa-

fationem devotissimè celebremus. Cujus.
Gloria Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus, non coñovebitur. Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex homilia 2. super Missus est.

O Portebat à principe mundi aliquā diu celari divini consilij Sacramentum: non quòd Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab illo metueret; sed quia ipse, qui non solùm potenter, sed etiam sapienter quæcúmque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare conícevit: ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparationis, non tantùm potentiam suam, sed & prudentiam ostendere voluit.

R. Desponsatio gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

V. Hodie desponsata est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Lectio v.

COnveniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, cœlestia scilicet & terrena disponeret, quatenus & illinc dejiciens inquietum, reliquos in pace firmaret: &

hic debellaturus invidum, nobis priùs suæ humilitatis, & mansuetudinis valdè necessarium exemplum relinquere: sicque mirabili fieret moderamine sapientiæ, ut & suis suavis, & hostibus fortis appareret.

R. Cum jucunditate Desponsationem Beatæ Mariæ celebremus, * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum JEsum Christum. V. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Quid enim prodeisset diabolum à Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessariò igitur desponsata est Maria Joseph, quando per hoc & à canibus sanctum absconditur, & à Sponso virginitas comprobatur, & Virginis tam verecundiæ parcitur, quam famæ providetur. Quid sapiens? quid dignius divina prævidentia? Uno tali consilio secretis cœlestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama virginis Matris.

R. Despontatio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annunciavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiae, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glorria Patri. Qui,

In

In tertio Nocturno.

- ¶. Elegit eam Deus, & praelegit eam.
 ¶. In tabernaculo suo habitare facit eā.
 Lectio sancti Evangelij secundum Mat.

Lectio vii. Cap. i. c.

Cum esset desponsata mater IESU Maria Joseph, antequam convenienter, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri. *Lib. I. comment. in cap. I. Matthæi.*

Quare non de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur? Primùm, ut per generationem Joseph, origo Mariæ monstraretur: secundò, ne lapidaretur à Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatum. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata conceptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

¶. Beatam me dicent omnes generatio-nes: *Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

¶. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. *Bñ.* Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Antequam convenienter, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penè

44
licentia maritali futuræ uxoris omnia no-
verat. Quod autem dicitur , Antequam
convenirent : non sequitur ut posteà con-
venirent : sed Scriptura, quod factum non
sit, ostendit.

R. Felix namque es sacra virgo Maria,
& omni laude dignissima : * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ, * Christus Deus noster.

V. Ora pro populo , interveni pro clero ,
intercede pro devoto femineo sexu : senti-
ant omnes tuum juvamen, quicumque ce-
lebrant tuam sanctam Desponsationem.

Quia ex te.

Gloria Patri. Christus.

*Nona Lectio de S. Emerentiana virginine &
marty. ut in Breviario.*

Ad Laudes. & per Horas, Antiph.

Desponsatio gloriosæ virginis Mariæ ,
ex semine Abrahæ , ortæ de tribu
Juda, clara ex stirpe David.

*Psalm. Dominus regnavit. cum reliq. de
Dominica.*

Antiphona. Desponsatio est hodie san-
ctæ Mariæ virginis, cuius vita inclyta cun-
etas illustrat Ecclesias.

Ant. Regali ex progenie Maria exorta
refulget; cuius precibus nos adjuvari men-
te & spiritu devotissimè poscimus

Ant. Corde & animo Christo canamus
gloriam, in hac sacra solemnitate præcelæ
genitricis Dei Mariæ.

Ant.

Ant. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.

Capitulum Eccli. 24. b.

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. *Hymnus.* O Gloriosa Virginū. *V.* Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ virginis. *R.* Cujus vita incyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad benedictus, Ant.

Desponsationem hodiernam perpetuæ virginis genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluja. *Oratio.*

Famulis tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum. *Deinde fit commemorationis sancti Joseph. ant.*

Ipse Iesus erat incipiens, quasi annorū triginta, ut putabatur, filius Joseph.

V. Os Justi meditabitur sapientiam.

R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur: ut quod possilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. *Po-*

Postea fit commemoratione S. Emerentianæ Virg. & Mart. ut in Breviario.

Ad primam in R. Brevi dicitur. ¶ Qui natus es de Maria virgine.

*Ad tertiam Ant. Desponsatio est hodie. Capitulum. Ab initio. R. brev. Specie tua. * Et pulchritudine tua. Specie.*

¶. Intende prospere procede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua. ¶. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam Antiph. Regali ex progenie.

Capitulum Eccl. 24 b.

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

*R. breve. Adjuvabit eam. * Deus vultu suo. Adjuvabit. ¶. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri Adjuvab.*

¶. Elegit eam Deus, & praelegit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit ea.

Ad Nonam Antiph. Cum jucunditate.

Capitulum Eccli. 24 b.

IN plateis sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. *R. breve. Elegit eam Deus & praelegit eam. Elegit. ¶. In tabernaculo suo habi-*

ta-

tare facit eam. Et præelegit. **Gloria Patri.** Elegit eam.

V. Diffusa est gratia in labijs tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in æternum. *In secundis vesperis, Antiph. Psalmi, Capitulum Hymnus,* & **V.** ut in primis vesperis.

Ad Magnificat, Antiph. Desponsatio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiae, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem; & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio.

Famulis tuis quæsumus. ut supra.

Deinde fit commem. sancti Joseph. Ant. Ecce fidelis servus, & prudens quem constituit Dominus super familiam suam. **V.** Gloria & divitiae in domo ejus.

R. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ. ut supra.

Deinde fit commem. S. Timothei Episcopi & mart. ut in Breviario

FESTA Februarij.

IO. In festo S. SCHOLASTICÆ Virg.

Duplex ex Decr. Bened. XIII. i. Febr.

1729.

Omnia de com. Virg. præter sequentia.

Ora-

DEUS, qui animam B. Virginis tuæ Scholaisticæ, ad ostendendam innocentiæ suæ viam, in Columbæ specie Cœlum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis, & precibus, ita innocenter vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dom.

In I. Nocturno.

Lect. de Scriptura occurrente; quod si Festum venerit in Quadrages. Lect. erunt de Epist. prima B. Pauli Apostoli ad Corintb. de com. Virg. De Virginibus. ut in commun.

In II. Nocturno.

Ex Libro secundo Dialogorum S. Gregorii Papæ. Cap. 33.

Lectio IV.

SCholaistica venerabilis Patris Benedicti Soror, omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire confueverat; ad quam vir DEI non longè extra januam in possessione Monasterii descendebat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum Discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in DEI laudibus, sacrificisque colloquiis ducentes, incumbentibus iam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedarent, & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem Sanctimonialis femina Soror ejus eum rogavit, dicens: Quæ-

so te , ut ista nocte me non deseras , ut usque manè de cœlestis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille respondit : Quid est quod loqueris Soror ? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta verò erat cœli sereitas, ut nulla in aëre nubes appareret. Sanctimalis autem femina , cùm verba fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit , & caput in manibus omnipotentem Dominum rogatura declinavit. Cúmque levaret de mensa caput , tanta coruscationis & tonitrui virtus, tantaque inundatio pluviae erupit, ut neque venerabilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo confederant, pedem movere potuerint.

R. Propter veritatem , & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua & pulchritudine tua , intende prosperè , procede, & regna. Et deducet.

Lection v.

Sanctimalis quippe femina caput in manibus declinans , lacrymarum fluviū in mensam fuderat, per quas ferentiam aëris ad pluviam traxit. Nec paulò tardius post orationē inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis , & inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret ; quatenus unum , id est que esset momentum, & levare car-

30 pluviam deponere. Tunc vir DEI inter coruscos, & tonitruos, atque ingentis pluviae inundationem, videns se ad Monasterium non posse remeare, cœpit conqueri contristatus, dicens: Parcat tibi omnipotens DEus foror; quid est, quod fecisti? cui illa respondit: Ecce rogavi te, & audire me noluisti; rogavi DEum meū, & audivit me: modò ergo, si potes, egredere, & me dimissa ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritualis virtutæ colloquia, sese vicaria relatione satiarent.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiae. ¶ Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lection. vi.

Cumque die altero eadem venerabilis femina ad cellam propriam recessisset, vir DEI ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aëra oculis, vidi ejusdem fororis suæ animam de corpore egressam, in Columbae specie cœli secreta penetrare. Qui, tantæ ejus gloriae congaudens, omnipotenti DEO in Hymnis, & Laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus de-

nuntiavit, Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in DEO fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

R. Afferentur Regi virgines post eam proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. V. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Afferentur tibi, Gloria Patri. Afferentur tibi.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, de communi Virginum; & si venerit in Quadragesima, IX. Lectio de Homilia Feriae.

FESTA Martij.

8. In festo S. JOAN. De DEO Confess.

Duplex ex Decr. 25. Apr. 1722.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter ea quæ hîc assignantur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flamas innoxium incedere fecisti, & per eum Ecclesiam tuam nova prole secundasti; præsta, ipsius suffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dom.

In I. Nocturno.

In Quadragesima, Lectiones de libro Ecclesiastici. Beatus vir. de communi Confessoris non Pontificis secundo loco, extra Quadrag. de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectione. iv.

Joannes de Deo ex catholicis p̄ijsq; parentibus in oppido Montis Majoris junioris Regni Lusitaniæ natus, quām sublimiter in sortem Domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus domo resplendens, sonitusque æris campani sua sponte emissus, ab ipso ejus nativitatis tempore non obscurè prænuntiarunt. A laxiori vivendi ratione, Divina operante virtute, revocatus, magna sanctitatis exhibere specimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sit attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, cuique ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, à plerisque, ceu demens, graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Joannes cœlesti charitate magis incensus, gemino, atque ample valetudinario ex piorum elemosynis in civitate Granatensi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam

siam nova prole fecundavit Fratrum Hospitalitatis, infirmis præclaro animarum corporumque profectu inservientium, & longè lateque per orbem diffusorum.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi caritatem æternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAuperibus ægrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferebat, nulla re ad animæ corporisque salutem proficia deerat. Effusa quoque extra nosocomium charitate indigentibus mulieribus viduis, & præcipue virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cùm autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus profiliit in ignem, huc illuc discurrens, quo usque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos è fenestrīs projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flamas jam in immensum fuscescentes, versatus, exinde divinitùs incolmis, universis civibus admirantibus, exivit,

in

in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

MUltiplici asperitatum genere, demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate mirificè excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo corruptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè sancteque refectus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus è lectulo surgens, ac provolutus in genua, manu & corde Christum Dominum è cruce pendente in perstringens, octavo Idus Martii anno millesimo quingentesimo quinquagesimo cbit in osculo Domini: quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, & in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quo usque inde dimotus fuisset, tota civitate inspetante, mirabiliter permanxit, odorem mirè fragrantem diffundens. Quem ante & post oditum plurimis miraculis clarum, Alexander octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum : Ingredere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

X. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. **Quia.**
Gloria Patri. **Quia.**

In III. Nocturno.

Le^tio sancti Evangelii secundūm Mat-thæum.

Le^tio vii. Cap. 22.d.

IN illo tempore : Accesserunt ad JESUM Pharisei : & interrogavit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum : Magister, quod est mandatum magnum in Lege ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 72. in Matth.

SAdducēis confusis, Pharisei rursus aggrediuntur: cūmque quiescere oportet, decertare voluerunt ; & Legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes ; ac ita interrogant, quodnam primum mandatum in Lege sit. Nam cūm primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum : putantes causas sibi al-laturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant : Quid igitur Christus ? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset Charitas,

sed

sed invidiæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum & magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentis se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

QUAMOBREM simile est huic? quoniam hoc illud inducit, & ab illo rursus munitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum: Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt à fide. Et, qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput & radix est, Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut teipsum.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora
Dominus vester venturus sit. Et vos.
Gloria Patri. Et vos.

*Si hoc Festum venerit in Quadragesima,
ix. Lectio legitur de Homilia Feriae occurren-
tis, & de ea fit commem.*

Lectio ix.

Si ergo diligere Deum, diligere proximum est; (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas:) si etiam dilectio proximi facit, ut mandata custodias: meritò ait in his totam Legem & Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cùm de resurrectione interrogaretur, plus docuit, quàm tentantes petebant: sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valdè quàm primum inferius, spontè attulit: secundum enim est primo simile. Ita occultè insinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum laudamus.

19. Martij.

In festo S. JOSEPH sponsi B.M.V. Dupl.
2. class.

Ad Vesperas, Antiphona.

Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. *Psalmus.* Dixit Dominus, &c. *cum relig. de Dominica, & loco ultimi. Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes, &c.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel à Deo ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria.

Antiph. Cùm esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequā convenienter, inventa est in utero habens de Spiritu sancto.

Antiph. Joseph vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam traducere, voluit occulè dimittere eam.

Antiph. Angelus Domini apparuit Joseph, dicens: Joseph fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen ejus Jesum.

Capitulum. *Prov. 28. & 27.*

VIr fidelis multū laudabitur. Et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

TE Joseph, celebrent agmina Cœlitum
Te cuncti resonent Christiadū Chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatus superi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis, ad exteris
Ægypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum Solymis quæris, & invenis,
Miscens gaudia fletibus. Post

Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit :
Tu vivens, Superis par, frueris Deo,
Mira forte beatior.

Nobis, summa Trias, parce precantibus
Da Joseph meritis fidera scandere :
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

V. Constituit eum Dominum domus suæ.
R. Et Principem omnis possessionis suæ.

Ad Magnif. Antiph.

Exurgens Joseph à somno fecit , sicut
præcepit ei Angelus Domini , & accepit
conjugem suam.

Oratio.

SAntissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæ-
sumus Domine , meritis adjuvemur :
ut quod possilitas nostra non obtinet, ejus
nobis intercessione donetur. Qui vivis &
regnas cum Deo Patre.

*Si celebretur in Quadragesima, sit comemo-
ratio Feriæ.*

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui putari digna-
tus est filius Joseph : * Venite adoremus.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suscipe laudes.

Te Sator rerum statuit pudicæ
 Virginis sponsum, voluitque Verbi
 Te patrem dici, dedit & ministrum
 Esse salutis.
Tu Redemptorem stabulo jacentem,
 Quem chorus Vatum cecinit futurum,
 Aspicis gaudens, humiliisque natum.
 Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
 Cujus ad nutum tremit inferorum
 Turba, cui pronus famulatur æther,
 Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi perennis,
 Quæ tibi præbens superos honores,
 Det tuis nobis meritis beatæ
 Gaudia vitæ. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Ascendit Joseph à Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria.

Psalmus. Beatus vir. *cùm reliquis de Communi Confessoris non Pontificis.*

Antiph. Venerunt Pastores festinantes : & invenerunt Mariam, & Joseph, & infantem positum in præsepio.

Psalmus. Quare fremuerunt.

Antiph. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

Psalmus. Domine, quid multiplicati.

v. Cen-

V. Constituit eum Dominum domus suæ.

R. Et principem omnis possessionis suæ.
De libro Genesist.

Lectio i. Cap. 39.

Joseph igitur ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitavitque in domo domini sui, qui optimè noverat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & universa quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph.

R. Fuit Dominus cum Joseph, & dedit ei gratiam in conspectu Principis carceris;
***Qui tradidit in manu illius universos vindictos.**

V. Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui.

Lectio ii. Gen. Cap. 41.

Placuit Pharaoni consilium Joseph, & cunctis ministris ejus: locutusque est ad eos. Num invenire poterimus talem vi-

rum

rum, qui Spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: unotantum regni folio te præcedam.

R. Esuriens terra Ægypti clamavit populus ad Regem alimenta petens. Quibus ille respondit: * Ite ad Joseph, & quidquid vobis dixerit, facite.

V. Crescebat quotidie fames in omni terra: aperuitque Joseph universa horrea, & vendebat Ægyptiis. Ite.

Lectione iii. Gen. Cap. 41.

Dixitque rurus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus. vesti vitque eum stola byssina, & collo torque auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamente præcone, ut omnes coram eo genuflesterent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao; absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

R. Fecit me Dominus quasi Patrem Regis, & dominum universæ domus ejus: nolite pavere, * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. **V.**

V. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro. Gloria Patri. Pro.

In II. Nocturno.

Antiph. Consurgens Joseph accepit puerum, & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis.

Psalmus. Cum invocarem

Antiph. Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & vade in terram Israël: defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri.

Psalmus. Verba mea.

Antiph. Accepit Joseph puerum, & matrem ejus, & venit in terram Israël.

Psalmus. Domine Dominus noster.

V. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

R. Gloriam, & magnum decorēm impones super eum.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Homilia 2. super Missus est, prope finem.

Lectio iv.

Quis & qualis homo fuerit beatus Joseph, conjice ex appellatione, qua, licet dispensatoria, meruit honorari à Deo, ut pater Dei & dictus & creditus sit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & me-

men-

mento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto , & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse fortitum, sed & castimoniam adeptum , innocentiam asecutum, & gratiam.

R. Ascendit Joseph à Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David , quæ vocatur Bethlehem : * Eò quòd esset de domo , & familia David.

V. Ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore. Eò quòd.

Lectione v.

Siquidem ille Joseph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditionem præfiguravit : iste Joseph , Herodianam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portavit. Ille domino suo fidem servans , dominæ noluit commisceri : iste Dominā suam Domini sui matrem, virginem agnoscens , & ipse continens, fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum : isti datum est conscientum fieri atque participem cælestium sacramentorum. **R.** Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

V. Ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem : Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et esto.

Lectione vi.

Tlle frumenta servavit non sibi, sed omni po-

populo: iste panem vivum è cœlo servandum accepit tam sibi, quām toti mundo. Non est dubium, quin bonus & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus & prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum.

R. Cùm inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundūm consuetudinem legis pro eo: * Accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum.

V. Et erat pater ejus, & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Accepit. Gloria Patri. Accepit.

In III. Nocturno.

Antiph. Audiens Joseph quòd Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire.

Psalmus. Domine, quis habitabit.

Antiph. Admonitus in somnis Joseph secessit in partes Galilææ: & veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth; ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

Psalmus. Domine, in virtute tua.

Antiph. Erat pater Jesu, & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

Psalmus. Domini est terra.

V. Justus germinabit sicut lilium.

R. Et florebit in æternum ante Domi-
num.

Lectione sancti Evangelii secundum Matth.

Lectione vii. Cap. i. c.

CUm esset desponsata mater Iesu Ma-
ria Joseph, antequam convenirent,
inventa est in utero habens de Spiritu san-
cto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. i. Comment. in c. i. Matth.

QUare non de simplici virgine, sed de
desponsata concipitur? Primùm, ut
per generationem Joseph origo Mariæ
monstraretur: secundò, ne lapidaretur à
Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum
fugiens haberet solatium. Martyr
Ignatius etiam quartam addidit causam,
cur à desponsata conceptus sit: Ut partus,
inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum
putat non de virgine, sed de uxore genera-
tum.

R. Dicit mater Iesu ad illum: Fili quid
fecisti nobis sic? * Ecce pater tuus, & ego
dolentes quærebamus te.

V. Et ait ad illos: Quid est quòd me
quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ
Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce pa-
ter tuus.

Lectione viii.

Antequam convenirent, inventa est in
ute-

ro habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur, Antequam convenient: non sequitur ut poste à convenerint; sed Scriptura quod factum non sit, ostendit.

R. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth; * Et erat subditus illis.

V. Proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat subditus illis. Gloria Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriae occurrentis, si celebretur in Quadragesima; & de ea fit commemoratione in Laudibus.

Lectio ix.

Joseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solum reos, sed & consciens criminum obnoxios esse peccati: quomodo Joseph, cùm crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio, cuius mysterium nesciebat.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas, Antiph.

IBant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem, in die solemnii Paschæ.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica.

An-

Antiph. Cùm redirent, remansit puer
Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt
parentes ejus.

Antiph. Non invenientes Jesum, regres-
si sunt in Jerusalem requirentes eum ; &
post triduum invenerunt illum in templo
sedentem in medio doctorum, audientem
& interrogantem eos.

Antiph. Dixit Mater ejus ad illum : Fili
quid fecisti nobis sic ? Ecce pater tuus, &
ego dolentes quærebamus te.

Antiph. Descendit Jesus cum eis, & ve-
nit Nazareth, & erat subditus illis.

Capitulum. Prov. 28. & 27.

VIr fidelis multùm laudabitur. Et qui
custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

ISte, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos canimus triumphos,
Hac die Joseph meruit perennis
Gaudia vitæ.

Onus felix, natus o beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.

Hinc stygis vñctor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas, rutilisque cingit
Tempora fertis.

Ergo regnantem flagitemus omnes
Adsit ut nobis, veniamque nostris

Obtinens culpis, tribuat supernæ
Munera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honores
Trime, qui regnas Deus, & coronas
Aureas servo tribuis fideli

Omne per ævum. Amen.

V. Os justi meditabitur sapientiam.

R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Benedictus, Antiph.

Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum
triginta, ut putabatur, filius Joseph.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæ-
sumus Domine, meritis adjuvemur:
ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus
nobis intercessione donetur. Qui vivis &
regnas cum Deo Patre.

*Deinde fit commemoratione Feriae, si celebre-
tur in Quadragesima.*

Ad Tertiam, Antiph. Cùm redirent.

Capitulum. Vir fidelis. ut suprà.

R. breve. Constituit eum, *Dominum
domus suæ. Constituit.

V. Et Principem omnis possessionis suæ.
Dominum domus suæ.

Gloria Patri. Constituis.

V. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

R. Gloriam, & magnum decorem im-
pones super eum.

Ad Sextam, Antiph.

Non invenientes.

70 *In festo*
Capitulum. Eccli 45.

Dilectus Deo, & hominibus, cuius memoria in benedictione est. In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

R. breve. Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est.

V. Gloriam & magnum decorem impones super eum. In salutari tuo.

Gloria Patri. Magna est.

V. Justus germinabit sicut lilyum.

R. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Nonam, Antiphona.

Descendit Jesus.

Capitulum. Sap. 10.

Profugum justum deduxit Sapientia per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum ; honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

R. breve. Justus germinabit, * Sicut lilyum. Justus.

V. Et florebit in æternum ante Dominum. Sicut lilyum. Gloria Patri. Justus germinabit.

V. Plantatus in domo Domini.

R. In atriis domus Dei nostri.

In secundis Vesperis. Antiph.

Iabant parentes. ut in Laudib. Psal. Capit.
& Hymn. ut in primis Vesp.

Ad

V Gloria, & divitiæ in domo ejus.

R Et justitia ejus manet in sæculum
sæculi.

Ad Magnificat, Antiph.

Ecce fidelis servus, & prudens, quem con-
stituit Dominus super familiam suam.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ. ut suprà. 69.

*Deinde fit commem. S. Joachim Patris
B.V.M. ut in Breviario, & fer. occur. si celebr.
in Quadrages.*

24 Martij.

In festo S. GABRIELIS Archangeli
Dupl. Majus ex Decr. 17. Junij 1684.

Ad Vesperas, Antiph.

Ingresso Zacharia. *cum reliquis de Laudib.*
Psalm Dixit Dominus *cum reliquis de Do-*
min. & loco ult. *Psalm.* Laudate Domi-
num omnes gentes.

Capitulum. Dan. 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visi-
one à principio, citò volans tetigit
me in tempore sacrificij vespertini. Et do-
cuit me, & locutus est mihi, dixitque: Da-
niel, nunc egressus sum ut docerem te, &
intelligeres.

H Y M N U S.

Christe sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator & Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas

Scandere sedes

An.

Angelus pacis Michael in ædes
 Cœlitus nostras veniat, serenæ
 Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
 Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
 Pellat antiquos, & amica cœlo,
 Quæ triumphator statuit per orbem,
 Templa revisat.

Angelus nostræ medicus salutis
 Adsit è cœlo Raphael, ut omnes
 Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
 Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
 Et facer nobis Chorus Angelorum
 Semper assistat, simul & micantis
 Regia cœli.

Præstet hoc nobis Deitas beata
 Patris, ac Nati, pariterque sancti
 Spiritus, cuius resonat per omnem
 Gloria mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi.

R. Habens thuribulum aureum in ma-
 nu sua.

Ad Magnificat, Antiph.

Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam
 virginem, dixit: Ave gratia plena, Domi-
 nus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad an-
 nuntiandum Incarnationis tuæ my-
 sterium Gabrielem Archangelum elegisti:
 con-

concede propitius; ut, qui festum ejus celebрамus in terris, ipsius Patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis & regnas.

Deinde fit com. Fer. si celeb. in Quadrag.

Ad Matutinum, invitatorium.

Regem Archangelorum, * Venite adoramus. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus Christe sanctorum.* ut supra in vesp.

In I. Nocturno.

Antiph. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalmus. Domine Dominus noster. *cum reliquis Psalmis Nocturnor. per ordinem, ut in festo Apparit.* S. Michael. Arch. 8. Maii.

Antiph. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me.

Psalmus. In Domino confido.

Antiph. Cùmque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo.

Psalmus. Domine, quis habitabit in.

X. Stetit Angelus juxta aram templi.

R. Habens thuribulum aureum in manu sua. Ex Daniele Propheta.

Lectio i. Cap. 9. c.

EGo Daniel, cum adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro-

monte sancto Dei mei. Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum ut docerē te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, & intellige visionem.

R. Cùm oraret Daniel, & confiteretur peccata sua, & peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel citò volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini.

W. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce Archangelus.

Lectione ii.

SSeptuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consumetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio & Prophecia, & ungatur sanctus sanctorum. Scito ergo, & animadverte ab exitu sermonis ut iterum ædificetur Jerusalem usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea, & muri in angustia temporum.

R. Locutus est Gabriel Danieli, & dixit: ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. **V.** Tu autem animadverte sermonem, & intellige visionem. Ego autem.

Lectio iii.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus qui eum negaturus est: & civitatem & sanctuarium dissipavit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium: & erit in templo abominationis desolationis, & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

R. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & dixit: * Daniel nunc egressus sum ut docerem te, & intelligeres. **V.** Gabriel fac me intelligere istam visionem: & venit; & stetit juxta ubi ego stabam, & ait ad me. Daniel nunc. Gloria Patri. Daniel nunc.

In II. Nocturno.

Antiph. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem.

Psalmus. Cœli ennarant.

Antiph. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.

Psalmus. Domini est terra.

Antiph. Respondens autem Angelus, dicit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare. *Psal.* Benedicam Dominum.

XV. Ascendit fumus aromatum in con-spectu Domini. *R.* De manu Angeli.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est. *Lectione iv.*

Missus est Angelus Gabriel à Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur: & quia non ab aliquo alio fortè excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo possum est, à Deo. Vel ideo dictum est, à Deo; ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto duntaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantæ inter suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali & nomine dignus haberetur & nuntio.

R. Factum est, cùm sacerdotio fungetur Zacharias in ordine vicis suæ ante De-

Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans à dextris altaris incensi.

X. Cúmque ingressus in templum Domini incensum poneret secundùm consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectione v.

Nec discordat nomen à nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quàm hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quàm virtus? Non autem dedecens, aut in congruum videatur, Dominum & nuntium communi censeri vocabulo, cùm similis in utròque appellationis, non sit tamen utriúsque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantùm nuncupativè, Christus autem etiam substantivè.

R. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. **X.** Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectione vi.

Christus Dei virtus & dicitur, & est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit: & sic ei

ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus verò fortitudo Dei appellatus est: vel quòd hujuscemodi meruerit prærogativam officij, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia Virginem naturâ pavidam, simplicem, verecundam, no miraculi novitate expavesceret, confortare deberet: quod & fecit, Ne timeas, inquiens, Maria; invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: imò quia tale illi negotium injungitur; rectè tali nomine designatur.

R. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc evangelizare: * Ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fi-ant. **V.** Pro eo quòd non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In III. Nocturno.

Antiph. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalmus. Cantate Domino

Antiph. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua.

Psalm. Dominus regnavit exultet terra.

Antiph. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

Psal.

Psalmus. Benedic anima mea Domino.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

Lectio vii. Cap 1.b.

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem sponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Juliani Archiepisc. Toletani,
Lib. 2 contra Iudeos, statim post princ.

SAcramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter & Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit: & Maria, Angelo sibi prædicenti Christum ex se naßendum, & credidit, & assensit. Hæc tria per Angelum dicta, & completa videamus. Jam ergo sollicitè intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ & Mariæ apparuit, ipsi quoque Danieli illa prædixerit.

R. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem sponsatam Joseph, nuntians ei Verbum: & expavescit Virgo de lumine: Ne timeas Maria; invenisti enim gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries, & vocabitur Altissimi Filius. **V.**

V. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio: & ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio viii.

EQuidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illi sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, citò volans tetigit me, & dixit: Daniel, animadverte sermonem, & reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundùm Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

R. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti: * Quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum & hominem genuisti, & post partum, Virgo, inviolata permanefisti.

V. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. **Quæ.** Gloria Patri. **Quæ.**

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octav. Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio

Lectione ix.

QUOD ETIAM de beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui & præfixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, & partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, & olim à se dicta, operis efficientia completa esse convincit: & illic fidelis in prophetia hebdomadarum, & hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S.

& per Horas Antiph.

IN gresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus, stans à altaris incensi. *Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis.*

Antiph. Ait autem Angelus: ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Antiph. Ego sum Gabriel Angelus, qui adest ante Deum, & missus sum loqui ad te.

Antiph. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, & par-

ries filium : & vocabis nomen ejus Iesum.

Antiph. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. Dan. 9.

Eccce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, & intelligeres.

H Y M N U S.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.

Et vos beata, per novem
Distincta gyros, Agmina;
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.

Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi.

R. Habens thuribulum aureū in manu sua.

Ad Benedictus Antiphona.

Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, & ait illi: Uxor tua pariet tibi filum, & vocabis nomen ejus Joannem, & multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim præ-
ibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter cæteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitijs; ut qui festam ejus celebamus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis & regnas.

Et fit commem. Fer. si celebr. in Quadragesima.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ait autem.

Capitulum. Ecce vir Gabriel. ut supra.

R. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. **V.** Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Pat. Stetit.

V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Ego sum Gabriel.

Capitulum. Dan. 9.

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur Sanctus sanctorum. **R.**

R. br. Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit. **V.** De manu Angeli. In conspectu. Gl. Pat. Ascendit **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Dixit autem Maria.

Capitulum. **Dan. 9.**

SCITO ergo, & animadverte ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt.

R. br. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspectu.

V. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi.

Gloria Patri. In conspectu.

V. Adorate Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

Vesp. de festo Annunc. B. M. V. cum commem. S. Gabrielis, & fer.

Antiph. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omnne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio.

Deus, qui inter cœteros. *ut supra.*

Et

*Et fit comm. Fer. si celebretur in Quadrag.
Si festum Annunc. B.M.V. transf. in secun-
dis vesp. S. Gabriel. omn. ut in primis, & loc.
ultimi Psalm. Confitebor tibi Domine in
toto corde meo : * quoniam audisti.*

XV. In conspectu Angelorum.

Antiph. ad Magn. & Oratio, ut suprà.

Feria VI. post Dom. Passionis.

In Festo Septem Dolorum B. M. V.
Duplex Maij. ex Decr. 1. Mart. 1674.

Ad vesperas, Antiphona.

Vadam ad montem. cum reliq. de Laudib.
Psalm. Credidi. cum reliq. ut in Vesp. fer. v.
in Cœna Domini.

Capitulum. Isa. 53.

Quis credidit auditu nostro? Et bra-
chium Domini cui revelatum est?
Et ascendet sicut virgultum coram eo, &
sicut radix de terra sitienti.

H Y M N U S.

Stabat Mater dolorosa,
Juxta Crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem,
Contristatam & dolentem,
Pertransivit gladius.

O quam tristis & afflita
Fuit illa benedicta,
Mater Unigeniti!
Quæ morebat, & dolebat,
Pia Mater dum videbat
Nati pœnas inclyti.

Quis

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret,
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari,
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suæ Gentis

Vidit Jefum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia Mater fons amoris,

Me sentire vim doloris,
Fac ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum

In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam. Amen.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

R. Ut digni efficiam. promission. Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Si-
meon) pertransivit gladius.

Oratio.

Deus, in cuius passione, secundùm Si-
meonis prophetiam, dulcissimam
animam gloriosæ Virginis & Matris Ma-
riæ doloris gladius pertransivit: concede
propitiis; ut, qui transfixionem ejus &
passionem venerando recolimus, gloriosis
meritis & precibus omnium Sanctorum
Chri-

Cruci fideliter astantium intercedentibus,
passionis tuæ effectum felicem consequa-
mur. Qui vivis & regnas.

Et fit commem. Fer.

*Ad Complet. & per horas in fine hymnorum
Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.*

Ad Matutinum Invitatorium.

Dolores gloriosæ recolentes Virginis, Do-
minum pro nobis passum, * Venite adore-
mus. *Psalmus.* Venite exultemus.

H Y M N U S.

Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.

Fac me tecum piè flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociare,
In planctu desidero. Amen.

In I. Nocturno, Antiph.

Astiterunt reges terræ, & principes con-
venerunt in unum adversus Dominum, &
adversus Christum ejus.

*Psalm. 2. Quare fremuerunt Gentes. ex I.
Noct. Matut. Dom.*

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi,
& exaudivit me de monte sancto suo.

Psal.

Psalm. 3. Domine quid multiplicati. *ibid.*

Antiph. Factum est cor meum tanquam cera liquefcens in medio ventris mei.

Psalm. 12. Usquequò Domine oblivisceris me in finem. *ibid.*

V. Posuit me desolatam.

R. Tota die mœrore confectam.

De Isaia Propheta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum. Despectum, & novissimum virorum, virū dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus & despectus, unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelerā nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

R. Dilectus meus candidus, & rubicundus, & totus desiderabilis: * Omnis enim figura ejus amorem spirat, & ad redandum provocat, caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum.

V. Pijs, ò Virgo, spectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum livorem, quām mundi salutem. Omnis.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur: & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia & de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eò quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Manus ejus tornatiles, clavorum cuspide terebratae, * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. **V.** Cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus. sunt enim manus ejus. Humanæ.

Lectio iii.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit & saturabitur: inscientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, & ini-

quitates eorum ipse portabit. Ideo disper-
tiā ei plurimos & fortium dividet spolia,
pro eo quod tradiit in mortem animam
suam, & cum sceleratis reputatus est: &
ipse peccata multorum tulit, & pro trans-
gressoribus rogavit.

R. Diligebat Jesus Joannem, quoniam
specialis prærogativa castitatis ampliori di-
lectione fecerat dignum: * **Quia Virgo e-**
lectus ab ipso, virgo in ævum permanſit.

V. In Cruce denique moriturus huic
matrem virginem virgini comendavit.
Quia. Gloria Patri. **Quia.**

In II Nocturno. *Antiph.*

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando
morietur, & peribit nomen ejus.?

Psalm. 40. Beatus qui intellig. *ex mat. fer. 3.*
Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi:
posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalm. 55. Miserere mei Deus, quoniam
concavicavit me homo. *ex matut. fer. iv.*

Antiph. Filij hominum, dentes eorum ar-
ma & sagittæ: & lingua eorum gladius
acutus.

Psalm. 56. Miserere mei Deus, miserere
mei: quoniam in te confidit. *ibid.*

V. Facies mea intumuit à fletu. **R.** Et pal-
pebræ meæ caligaverunt.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm de 12. stellis. Lectio iv.

Martyrium Virginis tam in Simeonis
pro-

prophetia, quām in ipsa Dominicæ Passio-
nis historia commendatur. Positus est hic
(ait sanctus senex de puerō Jesu) in signū
cui contradicetur; & tuam ipsius animam
(ad Mariam autem dicebat) pertransibit
gladius. Vere tuam, ò beata Mater, ani-
mam pertransivit. Alioquin non nisi eam
pertransiens, carnem filij tui penetraret.
Et quidem poste aquam emisit spiritum tu-
us ille Jesus, ipsius planè non attigit ani-
mam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit
latus, sed tuam utique animam pertransi-
vit. Ipsius nimirum anima jam ibi non e-
rat, sed tua planè inde nequibat avelli.

R. Tenebræ factæ sunt, cùm crucifixis-
sent Jēsum Judæi, & circa horam nonam
exclamavit Jēsus voce magna: Deus me-
us, ut quid dereliquisti me? * Et inclina-
to capite emisit spiritum. **V.** Quis tibi nunc
sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclin.

Lection v.

TUAM ergo pertransivit animam visdo-
loris, ut plusquam Martyrem non
immerito prædicemus, in qua nimirum
corporeæ sensum passionis excesserit com-
passionis affectus. An non tibi plusquam
gladius fuit sermo ille, revera pertransiens
animam, & pertingens usque ad divisio-
nem animæ & spiritus: Mulier, ecce filius
tuus? O commutationem! Joannes tibi
pro Jēsu traditur, servus pro Domino, di-

scipulus pro Magistro, Filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra licet saxeæ, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit.

R. Passio Domini, * Ipsam ejus matrē, carnali orbitate graviter percussam, vehementissimè contristavit. **X.** Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris; animam verò, transivit Virginis matris. Ipsam ejus.

Lectio vi.

Non miremini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima gentium crima memorantem, quod sine affectione fuissent. Longè id fuit à Mariæ visceribus, longe sit à servulis ejus. Sed fortè quis dicat? Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista comori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Quis

R. Quis mihi det te fratrem meum su-
gentem ubera Matris meæ , & inhærendo
lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem me-
um tangat, & tergit : * Ut fons aquæ tuæ
de scaturigine recti cordis, per venas boni
operis , in finem æternæ felicitatis exiliat?

X. Filij tui de longe venient , & Filiæ
tuæ de latere surgent. Ut. Gl. Pat. Ut.

In III. Nocturno.

Antiph. Intenderunt arcum, rem amarā,
ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. 63. Exaudi Deus orationem me-
am cum deprecor. *ex matut. fer. iv.*

Antiph. Factus sum sicut homo sine adju-
torio, inter mortuos liber.

Psalm. 87. Domine Deus salutis meæ. *ex
matut. fer. vi.*

Antiph. Replevit me amaritudine , ine-
briavit me absynthio.

Psalm. 108. Deus laudem meam ne ta-
cueris. *ex matut. Sabbati ultimus.*

X. Deus vitam meam annuntiavi tibi.

R. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Lectio S. Evang. secundum Joan.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucē Je-
su Mater ejus, & Soror matris ejus Ma-
ria Cleophæ, & Maria Magdal. *Et reliq.*
Homil. S. August. Ep. Tract. 119. in Joan.

HÆc nimirum est illa hora, de qua Je-
sus aquam conversurus in vinum ,
dixit.

dixerat Matri: quid mihi & tibi est Mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, asteatu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, ut à filiis piis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

R. Doleo super te fili miſu, decorus nimis, & amabilis super amorem mulierū!
 * Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligebam. V. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut.

Lectio viii.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat, quando dicebat: Siquis autem suis, & maximè domesticis non providet, fidem negavit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filijs, aut parentibus filij? Hujus itaque saluberrimi præcepti ipse Magister sanctorum de seipso constituebat exemplum: quando non ut famili-

famulæ Deus, quam creaverat, & regebat; sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

R. Eia Mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus: * Et Dominicæ Passionis fructum sentiamus.

X. Et sicut filius tuus Jesus pro nobis mortuus est, & resurrexit; ita & nos commortui cum eodem resurgamus. Et. Glor. Pat. Et. 9. Lect. Fer.

A D L A U D E S.

& per Hor. Antiph.

VAdam ad mortem myrrhæ, & ad collum thuris.

Psalm. Dñs regnavit. *cum reliq. de Domin.*

Antiph. Dilectus meus candidus, & rubicundus: comæ capitis ejus sicut purpura Regis vincta canalibus.

Antiph. Quo abijt dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? quo dilectus tuus declinavit?

Antiph. Fasiculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum Isaiæ. 53.

Quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

H Y M N U S.

Virgo Virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac confortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me Cruce ineibriari
Et crux filij.

Flammis ne urar succensus,
Per te Virgo sim defensus,
In die judicij.

Christe, cùm sit hinc exire,
Da per Matrem mē venire
Ad palmam victoriæ.

Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

R. Ut digni efficiamur promission. Christi.
Ad Benedictus, Antiph.

Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta
crucē, & discipulum quem diligebat, dicit
matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. De-
inde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus, in cuius passione, secundum Si-
meonis prophetiam, dulcissimam
animam gloriosæ virginis, & matris Ma-
riæ doloris gladius pertransivit: concede
pro-

propitius; ut qui transfixionem ejus & passionem venerando recolimus, glorioſis meritis & precibus omnium sanctorum Crucis fideliter aſtantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur.

Qui vivis & regnas. Et fit cōmēm. Feriae.

Ad Primam Antiph. Vadam ad montem.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. ¶ Qui passus es pro homine. Miserere nobis. Gloria Patri. Christe Fili Dei vivi, Miserere nobis.

¶. Exurge Christe, adjuva nos.

R. libera nos propter nomen tuum.

Ad tertiam Antiph. Dilectus meus.

Capit. Quis credidit. *ut supra.*

R. br. Posuit me, * Desolatam. Posuit.

¶. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit.

¶. Facies mea intumuit à fletu.

R. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Ad Sextam Antiph. Quo abijt.

Capitulum. *Isaiæ 53.*

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

R. br. Facies mea, * Intumuit à fletu.

Facies mea. ¶. Et palpebræ meæ caligaverunt. Intumuit. Glor. Pat. Facies mea.

¶. Deus vitam meā annuntiavi tibi. R. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam Antiph. Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaiae 53.

Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

R. br. Deus vitam meam, * Annuntiavi tibi. Deus vitam. **V.** Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiavi. Gloria Patri. Deus vitam.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

R. Ut digni efficiamur promission. Christi.

In secundis vespere omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucē, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commem. Feriae.

FESTA APRILIS.

Feria VI. post Dom. in Albis.

In Festo de Clavis & Lancea Domini.

Duplex 2. class. per Germaniam.

Ad Vesperas, Antiph.

Hasta Regem gloriæ. *cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus. *cum reliq. de Dom.*

E loco ult. *Psalm.* Laudate Dñm omn. gent.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile æquitatem: acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

HYM.

H Y M N U S.

Pange lingua gloriosæ
Lanceæ præconium,
Quæ reclusit prætiosæ
Cataractæ fluvium
Passo Christo dolorosè
Pro salute gentium.

Hafta gazis præoptata,
Mundi pandit pretium
Cordis tactu præparata,
Fit sagitta fortium :
Arma clavi sunt beata ,
Contra vires dæmonum.

Dulcis Hafta DEI Latus
Spoliâsti sanguine ,
Dulces Clavi , qui reatus
Expurgâstis flumine ;
Ut sit mundus emundatus ,
Et sanatus vulnere.

Hafta fulcit Viatores.
Et timentes animat ,
Et ostendo bellatores
Cordis succo roboret ;
Clavus firmat , & dat tores ,
Pusilliōsque recreat.

JESU viator inferorum ,
Qui triumphas Lanceâ ,
Et virtute qui Clavorum
Restaurâsti omnia :
Fac , ut horum nos armorum
Muniant præsidia. Amen.

V. Accipiet armaturam zelus illius, alleluja. **R.** Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiph.

Gaude pia plebs justorum, omne genus Germanorum, tantis de muneribus: nam clenodia salutis, tibi dedit Rex virtutis, suis de vulneribus; Clavos, Lanceam, & Crucem, ut sequaris Christum ducem, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui in assumptæ carnis infirmitate, Clavis affigi, & Lanceâ vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorumdem Clavorū, & Lanceæ solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Matutinum Invitatorium.

Cœlestis Regis Lanceam venite adoremus: * Et pro Clavis ejus Christo jubilemus, Allel. *Psalm.* Venite exultemus.

H Y M N U S.

Paschali jubilo sonent præconia
Armorum Domini, per quæ victoria
Venit Christicolis; sint in memoria
Crux & Clavi & Lancea.

Crux apud inferos spoliat tartara,
Lancea Superis tribuit præmia,
Clavi confocant cœlos & infima,
Fletum mutant lætitiā.

Clavus dum figitur in Dei manibus,
Et dum demergitur in sacris pedibus,
Hasta dum fodicat latus, hominibus
Manat gratiæ fluvius.

Lancea sœviens in Dei pectorc,
Et inde proferens aquam cum sanguine,
Mundum lætificat impetus flumine;
Omnes ad aquas currite.

Te summa Deitas cœlum magnificat,
Ordo Seraphicus laudibus insonat,
His noster pariter cœtus se misceat,
Et in sæcula te canat. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Exaltatur Crucis lignum, dum
Christus occubuit lanceatus, à maligno
hoste noseripuit, Alleluja.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit. Quare
fremuerunt gentes. Domine quid multi-
plicati sunt. *ut in fest. Invent. S. Crucis, sub
una Antiphona.*

V. Tuam Lanceam adoramus Domine,
Alleluja. **R.** Tuam gloriosam Passionem
recolimus, Alleluja.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio i. Cap. 9.

FEcit igitur Rex Salomon ducentas ha-
ftas, de summa sexcentorum aureo-
rum, qui in singulis hastis expendebantur.
Trecenta quoque scuta aurea, trecentoru[m]
aureorum, quibus tegebantur singula scu-

ta: posuitque ea Rex in armamentario,
quod erat consitum nemore.

R. Videte gloria loca clavorum, &
latus meum Lanceā perforatum, pro fa-
lute mundi. * Palpate, & videte, quia ego
ipse sum, Alleluja, Allel.

V. Verè languores nostros ipse tulit, &
dolores nostros ipse portavit. Palpate.

De Libro Sapientiæ.

Lectio ii. Cap. 5.

ET accipiet armaturam zelus illius, &
armabit creaturam ad ultionem inimi-
corum. Induet pro thorace justitiam, & ac-
cipiet pro galea judicium certum. Sumet
scutum inexpugnabile æquitatem. Acuet
autem duram iram in lanceam, & pugnabit
cum illo orbis terrarum contra insensatos.

R. Latus ejus aperuit, Alleluja: patefe-
cit ostium vitæ, * Alleluja, Alleluja.

V. Ingrediatur illud, Alleluja, Allel.

De Epist. B. Pauli Apost. ad Ephes.

Lectio iii. Cap. 6.

INduite vos armaturam Dei, ut possitis
stare adversùs insidias diaboli: quoniam
non est nobis colluctatio adversùs carnem
& sanguinem, sed adversùs principes & Po-
testates, adversùs mundi Rectores tenebra-
rum harum, contra spiritualia nequitia in
cœlestibus. Propterea accipite armaturam
Dei, ut possitis resistere in die malo, & in
omnibus perfecti stare. State ergò succincti
lum-

Iumbos vestros in veritate, & induiti loricam justitiae, & calceati pedes in præparationem Evangelii pacis, in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere ; & galeam salutis assumite, & gladium Spiritus, quod est Verbum DEI.

R. Inter Clavos Christus in Cruce separatus est, * Allel. Allel. Allel.

V. Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit. Allel. Gl. Pat. Allel.

In II. Nocturno.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus Dñe : & tuam gloriosam Passionem recolimus, All.

Psalmi. Cùm invocarem. Verba mea. Domine Dominus noster. ut in secundo Nocturno de Invent. S. Crucis.

V. Verè languores nostros ipse tulit, Allel.

R. Et dolores nostros ipse portavit, Allel. Sermo Innocentii Papæ VI.

In Decreto de Festo Lanc. & Clavor. Dni.

Lectio iv.

IN Redemptoris nostri Domini JESU Christi Sacratissima Passione, sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes & merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis glorie- mur. Inter quæ illud celebriter memorandum est ; quod ipse Salvator emissus in Cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lanceâ Latus suum, ut inde sanguinis & aquæ profluentibus undis, formaretur unica &

immaculata ac Virgo sancta Mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri Lateris apertura, unde nobis tot, & tanta Divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quæ tot bona nobis efficere, & ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

R. Surge virgo Ecclesia, Sponso redde munia; tui Clavi grata imprimunt vestigia, per quæ ruit infernalis Sisara. * Nam clavum Jahel malleo fixit in ejus tempora, Alleluja, Allel. V. Dulces Clavi pungite corda nostra. Nam clavum.

Lectione v.

HÆC Latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, & salutem. Hæc innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras absersit; & demùm ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatis nostræ tenebras sustulit, & nos ipsius Divinæ pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem Crucis fuit affixus, quique non solum immaculato respergi Sanguine, & molem ferre tanti pondoris meruerunt, sed & nos etiam per ipsum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius Divinæ charitatis accepimus, ut manus nostræ à peccati solutæ nexibus, pedesque nostri à mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissimè recolendi.

R. Ha-

R. Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus, * Alleluja, allel. allel. V. Macro gemmis infinitis sanguine vernantibus. Alleluja. *Lectio vi.*

Quid enim vulnere & plagiis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, & in quibus assiduè se possunt curare animæ devotorū? Licet igitur Lancea, & Clavi prædicti, aliquaque ipsius passionis salutaria instrumenta sint à cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, & de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur & fiant: dignum tamen & conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, & præser-tim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solempne ac speciale festum celebretur, & fiat: Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsis habere se gaudent, ut eorum devotionem, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

R. Jesus nostra spes suavis ab uberibus, * Alleluja, allel. allel. V. Pro nobis fons Clavis in palmis atque pedibus. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

In III. Nocturno.

Antiph. Tu Christe nostrum gaudium, de Lanceato latere, da oris mellicidium, ardenti corde sugere, alleluja.

Psalmi. Cantate. Dominus regnavit. Cantate. ut in iii. Noct. de commun. Virg.

¶ Omnis terra adoret te, & psallat tibi, alleluja. ¶ Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluja.

Lectio sancti Evang. secundum Joan.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consumata sunt, ut consumaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Tractatu 102. in Joannem.

UNUS militum Lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacra menta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salvataris temperat poculum, hæc & lavacrum præstat & potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere iussus est, quo intrarent animalia quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

R. Vibrans miles lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriæ Dei: * In quo habitat plenitudo Divinitatis, Alleluja, allel. ¶ Ibi

¶. Ibi abscondita est fortitudo ejus : ante faciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio viii.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis ; & appellata est vita , matérque vivorum , magnúmque signavit bonum ante magnum prævaricationis malum : & secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit , ut inde formaretur ei conjux , quæ de latere dormientis effluxit. O mors unde mortui reviviscunt ! quid isto sanguine mundius ? quid vulnere isto salubrius ? Facta sunt enim hæc , inquit , ut Scriptura impleretur : Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

R. Tuam Lanceam adoramus Domine , alleluja : tuam gloriosam recolimus passionem , * Alleluja , allel. allel.

¶. Hasta Regem gloriae cruentavit Christum. Allel. Gloria Pat. Allel.

Lectio ix.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit , quasi facta fuissent , narravit . Nam quia dixerat : Ad Jesum autem cùm venissent , ut viderunt eum jam mortuum , non fregerunt ejus crura ; ad hoc pertinet testimonium : Os non comminuetis ex eo : quod præceptum est eis , qui celebrare Pascha jussi sunt , ovis immolatione , in veteri lege , quæ Dominicæ passionis umbra

præcesserat. Unde Pascha nostrum immo-
latus est Christus, de quo Isajas Propheta
dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus
est. Item, quia subjunxerat, dicens: Sed
unus militum Lancea latus ejus aperuit;
ad hoc pertinet alterum testimonium: Vi-
debunt in quem transfixerunt. Ubi pro-
missus est Christus, in ea, qua crucifixus
est, carne venturus. Te Deum.

A D L A U D E S,

& per Horas Antiphona.

HAsta Regem gloriæ Christum cruen-
tavit, dum crucis in arbore Domi-
nus regnavit, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit. *cum rel. de Dom.*

Antiph. Hanc tremendam Lanceam om-
nes adoremus, & in ejus laudibus semper
jubilemus, alleluja.

Ant. Unus militū Lancea latus ejus aperu-
it, & continuò exivit sanguis & aqua, allel.

Antiph. Fui mortuus, & ecce sum vivens
in sæcula sæculorum, alleluja.

Antiph. Sempiterna gaudia Christus tunc
donavit, cùm Clavis & Lancea mortem
superavit, alleluja.

Capitulum. Sumet Dominus. *ut suprà.*

H Y M N U S.

VErbum supernum prodiens,
Salvare quod perierat,
Hasta Clavísque moriens
Complevit ad quod venerat.

O glo-

O gloriofa Lancea !

Timor tremórque dæmonum ;
Regna pandis siderea ,
Per sanctæ necis meritum.

De Clavorum stigmatibus

Emanat mundi pretium ,
Ecunctis aromatibus
Spirans odorem cœlicum.

In corde Christi mergitur

Mucro leone sævior :
De forti fons exoritur ,
Cibùsque melle dulcior.

In Natum Pater phialam

Estudit iracundiæ ,
Ut nobis cœnam maximam
Gratis suæ det gloriæ.

O Christe , nostrum gaudium ,
De vulnerato latere
Da lac , & vinum depluum
Ardente corde sugere.

Precamur , Auctor omnium :

Tu nostra sis refectio :

Tuorum quoque meritum

Armorum , sis protectio . Amen.

V. Per sanctam Lanceam de inimicis no-
stris , allel . **R.** Libera nos Deus noster , all.

Ad Benedictus , Antiphona.

O felix & omni laude digna Lancea Salva-
toris , quæ per transiens latus ejus , chiro-
graphū peccati affixit patibulo Crucis , allel .

Oratio. Deus , qui in assumptæ . ut supræ.

Ad Primam, Antiphona.

Hasta Regem gloriæ.

Psalmi. Deus in nomine tuo. cum reliquis.

Capitul. Regi fasciolorum.

R. br. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, * Alleluja, alleluja. Christe Fili Dei.

X. Qui vulneratus es pro nobis. X. Allel. allel. Gloria Patri. R. Christe Fili Dei.

Ad Absol. Capituli, Lectio brevis. Ego sum primus. ut infrà ad Nonam.

Ad Tertiam, Antiphona.

Hanc tremendam Lanceam.

Capitul. Sumet Dominus.

R. br. Apprehende arma, & scutū, * Alleluja, alleluja. Apprehende arma.

X. Et exurge in adjutorium mihi. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Apprehende.

X. Foderunt manus meas & pedes meos, alleluja. R. Dinumeraverunt omnia ossa mea, alleluja.

Ad Sextam, Antiphona.

Unus militum. *Capit. Apoc. I.*

G Ratia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est, & à Jesus Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.

R. br. Foderunt manus meas, & pedes meos, * Alleluja, allel. Foderunt.

X. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Allel. allel. Gl. Pat. Foderunt. X.

V. Quem tu percussisti, persecuti sunt, alleluja. **R.** Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, alleluja.

Ad Nonam, Antiphona.

Sempiterna gaudia.

Capitulum. Apoc. I.

Ego sum primus & novissimus, & vivus, & fui mortuus: & ecce sum vivens in sæcula sæculorum.

R. br. Quem tu percussisti, persecuti sunt, * Alleluja, allel. Quem tu. **V.** Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Alleluja, allel. Glor. Pat. Quem tu.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, alleluja. **R.** Attritus est propter scelera nostra, alleluja.

In ii. Vesperis omnia ut in primitis. & loco ultimi, Psalm. Credidi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos & Lanceam dat Ecclesiæ de inimicis victoriam, & in cœlo vitam & coronam perpetuam, alleluja.

IV. Aprilis.

In Festo S. ISIDORI Episc. Conf. Doct.

Duplex ex Decr. 25. April. 1722.

Omnia de com. Conf. Pont. præter sequentia.

Ad Magnif. in utrisq. Vesp. Antiph.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Isidore, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei. **Ora-**

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Isidorum Ministrum tribuisti: præsta quæsumus; ut quem doctorem vitæ habuimus in terris, Intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Et fit com. Feriæ, si celebretur in Quadrag.

In I. Nocturno, Lect. Sapientiam omnium. ut in communi Doctorum.

In II. Nocturno. Lectio iv.

ISidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine Severiano Patre Provinciæ Duce natus, à Sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, & Fulgentio Carthaginensi fratribus suis piè, & liberaliter educatus, Latinis, Græcis, & Hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instruētus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissimè dominantem jam pridē invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo ad Hispalensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Reccaredo Rege, magnóque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem sanctus Gregorius Magnus, nedum auctoritate Apostolica confirmasse, sed & electum transmisso

missus de more pallio decorasse, quin etiam suum, & Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

R. Inveni David *ut supra pag. 3. in festo S. Petri Chrysologii.*

Lectio v.

IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana & Ecclesiastica disciplina instauranda sollicitus, eaque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor, & amplificator eximus plura construxit Monasteria, Collegia itidem ædificavit, ubi studiis sacris, & lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluabant, eruditivit; quos inter Sancti Ildefonsus Tolestanus, & Braulio Cæsaraugustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Concilio, Acephalorum Hæresim Hispaniæ jam minitantem, acri, & eloquenti disputatione fregit, atque contrivit. Tantam apud omnes sanctitatis, & doctrinæ famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodecimo anno, universa Toletana Synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque etiam sancto Ildefonso suffragante, Doctor egregius, Catholica Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum

ne doctissimus, & cum reverentia nomi-
nandus appellari meruerit: eumque san-
ctus Braulio non modò Gregorio Magno
comparaverit, sed & eiudiendæ Hispaniæ
loco Jacobi Apostoli cœlitus datum esse
censuerit.

R. Posui adjutorium. *ut supra pag. 4.*

Lectione vi.

Scrysit Isidorus libros Etymologiarum,
& de Ecclesiasticis Officiis, aliósque
quamplurimos Christianæ, & Ecclesiasticæ
disciplinæ adeò utiles, ut Sanctus Leo Pa-
pa quartus ad Episcopos Britanniæ scribe-
re non dubitaverit, sicut Hieronymi, &
Augustini, ita Isidori dicta retinenda esse,
ubi contigerit inusitatum negotium, quod
per Canones minimè definiri possit. Plu-
res etiam ex ejusdem scriptis sententiæ in-
ter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspi-
ciuntur. Præfuit Concilio Toletano quar-
to, omnium Hispaniæ celeberrimo. Deni-
que cùm ab Hispania Arianam hæresim e-
liminasset, morte sua, & regni vastatione
à Saracenorū armis publicè prænuntiata,
postquam quadraginta circiter annos suam
rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in
Cœlum anno sexcentesimo trigesimo sex-
to. Ejus corpus inter Leandrum fratrem,
& Florentiam sororem, ut ipse mandave-
rat, primò conditum, Ferdinandus primus,
Castellæ & Legionis Rex ab Eneto Sara-
ceno

ceno Hispali dominante magno pretio redemptum Legionem transtulit, & in ejus honorem Templus ædificatum est, ubi, miraculis clarus, magna populi devotio ne colitur.

R. Iste est. ut supra pag. 5.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum vallet ultrà, nisi ut mittatur foras, & conculetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. Officior. ad S. Fulgentium cap. 5.

Qui in erudiendis, atque instituendis ad virtutē populis præterit, necesse est ut in omnibus Sanctus sit, & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse à peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingere, Ante doce te quæ recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad benè vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formā vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrina, & opere provocet. Cui etiam scientia scripturarum necessaria est. Quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi

soli prodest, sic vivens. Porro si & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruere, & docere suos, & adversarios repercutere: qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiae, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiae, de disciplina justitiae: unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem, scilicet, ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris speciale Officium est, scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniiis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare nisi comprobatum; nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter, & auctoritate praesesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum

torum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautiùs erga coñissos sibi, quanto duriùs à Christo indagari formidat.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus,
* Et implevit eum Dominus spiritu sapi-
cientiæ, & intellectus.

V. Jucunditatem & exultationem the-
saurizavit super eum. Et. Glor. Pat. Et.

*In Quadrag. Lect. ix. dic. de Homil. Fer. &
comem in Laud.* **Lectione ix.**

Tenebit quoque illam supereminente
donis omnibus charitatem, sine qua
omnis virtus nihil est. Custos enim castita-
tis charitas, locus autem hujus custodis
humilitas. Habebit etiam inter hæc om-
nia castitatis emineniam: ita ut mens
Christo dedita, ab omni inquinamento car-
nis sit munda, & libera. Inter hæc opor-
tebit cum sollicita dispensatione curā pau-
perum gerere, esurientes pascere, vestire
nudos, suscipere peregrinos, captivos re-
dimere, viudas, ac pupillos tueri, pervigi-
lem in cunctis exhibere curam, providen-
tiam habere distributione discreta. In quo
etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut om-
nes cum benignitate, & charitate suscipiant.
Si enim omnes fideles illud Evangelium
audire desiderant, Hospes fui, & suscep-
stis me, quanto magis Episcopus, cuius di-
versorum cunctorum debet esse recepta-
culum. **Te Deum.**

FE-

FESTA MAIJ.

In Festo S. PIJ V. Conf. Pont. 5. Maij
Semidupl. ex Decr. 1. Julij 1713.

*Omnia decom. Conf. Pont. præter ea quæ bic
seq. Oratio.*

Deus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ
hostes, & ad divinum cultum repa-
randum, Pium quintum Pontificem ma-
ximum eligere dignatus es: fac nos ipsius
defendi præsidiis, & ita tuis inhærere obse-
quiis, ut omnium hostium superatis insi-
diis, perpetua pace lætemur. Per Dnm.

Ad Matut. in Hym. Iste Conf. mut. 3. Vers.

In I. Nocturno, Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno. Lectio iv.

PIUS in oppido Insubriæ, quod Boschum
vocant, natus, sed è Bononia oriun-
dus ex nobili Ghisleriorum familia, cùm
quatuordecim esset annorum, Ordinem
Prædicatorum ingressus est. Erat in eo ad-
mirabilis patientia, profunda humilitas,
summa vitæ austерitas, continuum oratio-
nis studium, & regularis observantiæ, ac di-
vini honoris ardentissimus zelus. Philo-
sophiæ verò ac Theologiæ incumbens, adeò
in iis excelluit, ut illas docendi munus ma-
gna cum laude per multos annos exercue-
rit. Sacras conciones pluribus in locis cum
ingenti auditorum fructu habuit. Inquisi-
toris officium inviolabili animi fortitudine
diu sustinuit; multasque civitates, non si-

ne vitæ discrimine, ab hæresi tunc grassante immunes servavit.

R. Inveni David. *ut supra pag. 3.*

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob eximias virtutes charissimus erat, ad Nepesinum & Sutrinum Episcopatum promotus, & post biennium inter Romanæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales adscriptus fuit. Tum ad Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis à Pio quarto translatus, cùm plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam Diocesim lustravit, rebúsque compositis Romanam reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justū erat Apostolica libertate & constantia decernebat. Mortuo autem Pio, præter omnium expectationem electus Pontifex nihil in vitæ ratione, excepto exteriori habitu, immutavit. Fuit in eo religionis progandæ perpetuum studium, in Ecclesiastica disciplina restituenda indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egenitum necessitatibus indeficiens beneficentia, in Sedis Apostolicæ juribus vindicandis robur invictum.

R. Posui adjutorium. *ut supra pag. 4.*

Lectio vi.

SElimum Turcarum tyrannū multis elatum victoriis, ingente comparata classe, ad Echinadas insulas non tam armis, quàm fusis

fusis ad Deum precibus devicit. Quam vicitoriā ex ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dum verò novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem morbum incidit, & acerbissimis doloribus patientissimè toleratis, ad extrema deveniens, cùm Sacra menta de more suscepisset, animam Deo placidissimè reddidit anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, àtatis suæ sexagesimo octavo, cùm sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe summa fidelium venerazione colitur, multis à Deo ejus intercessione patratis miraculis. Quibus ritè probatis, à Clemente undecimo Pontifice maximo Sanctorum numero adscriptus est.

R. Iste est. ut supra pag. 5.

In III. Noct. Homil. S. Greg. Pap. in Evan.

Homo peregrè. ut in com. Conf. Pont.

*Vesp. de S. Joan. ante Portam Lat. cum com-
mem. S. Pij.*

X. MAI 7.

In Festo S. Antonini Episc. Conf.

Semidupl. olim ad libitum ab anno 1714.
de præcepto.

Officium hujus festi habetur in Breviariis impressis usque ad annum 1700. Si non
in ordine, saltem inter festa ad libitum
ad finem Brev.

16. Maii.

XVI. MAI.

In Festo S. JOANNIS Nepomuceni M.
 Semidupl. ex Decr. Bened. XIII. 19.
 Martij 1729.

*Omnia de com. un. Mart. pro diversitate tem-
 poris, præter sequentia.*

Oratio.

Deus, qui ob invictum B. Joannis Sa-
 cramentale silentium, novâ Ecclesi-
 am tuam Martyrij coronâ decorasti: da
 nobis ejus intercessione & exemplo linguâ
 cautè custodire: ac omnia potius mala,
 quam animæ detrimentum in hoc sæculo
 tolerare. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Joañes Nepomuci Bohemiæ Oppido, un-
 de Nepomuceni cognomen duxit, à pa-
 rentibus ætate proiectis, non sine futuræ
 Sanctitatis præfagio, flamnis suprà nascentis
 domum mirabiliter collucentibus ortus
 est. Cùm infans in gravem morbum inci-
 disset, Beatæ Virginis ope, cui natum pa-
 rentes referebant acceptum, è vitæ pericu-
 lo evasit incolmis. Egregia indole, piáque
 institutione cœlestibus indiciis obsequente,
 inter sanctas, religiosásque exercitationes
 pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter
 adire, ac Sacerdotibus ad aras operantibus
 ministrare in deliciis habebat. Zatecii poli-
 tioribus litteris ad humanitatem informa-

tus; Pragæ verò gravioribus disciplinis ex-
cultus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacro-
rùmque Canonum Magisterium, & laure-
am emeruit. Sacerdotio iniciatus, atque à
scientia Sanctorum ad lucra animarum ritè
comparatus, ministerio Verbi Dei se peni-
tùs addixit. Cùm igitur in vitiis extirpan-
dis, & revocandis in via salutis errantibus
eloquentia, & pietate uberes ederet fru-
ctus, inter Canonicos Metropolitanæ Eccle-
siæ Pragensis cooptatus, mox sibi demanda-
tam Evangelii coram Rege Wenceslao IV.
prædicandi Provinciam suscepit, eo succe-
su, ut Joannis suasu, multa Rex faceret,
magnóque in honore ejus virtutes haberet.
Conspicuas tamen, quas ille obtulit, digni-
tates Dei Servus, ne à Divini Verbi præ-
conio avocaretur, constantissimè recusavit.

R. Temp. pasch. *Lux perpetua.*

Extra temp. pasch. *Honestum fecit.*

Lectione v.

R Egiis illum eleemosynis in pauperes
erogandis præfectum Joanna Regina
conscientiæ sibi Moderatorem adscivit.
Cùm autem Wenceslaus ab officio, institu-
tóque decessisset, atque in vitia præceps ab-
riperetur; piæ autem conjugis obtestatio-
nes, & monita gravatè ferret, contendere
ausus est, ut in Sacramentali judicio Sa-
cerdöti credita Reginæ arcana sibi à Joañe
panderentur. At Dei Minister blanditiis
pri-

primum, tormentis deinde, & carceris squalore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstat. Furentem tamen Wenceslai animū cum ab execrando proposito, nec humana nec Divina jura deterrent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de imponentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscurè prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cœlesti præfidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in privilegio Dominicæ Ascensionis Rex è fenestra confpicatus arcessit; cùmque vehementius urgeret, & proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flu-men Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

R. Temp. pasch. *In servis suis.*

Extra temp. pasch. *Desiderium animæ.*

Lectio vi.

Sacrilegum facinus clam patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postri-

die manè corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solenni pompa intulerunt, & sepulturæ mandârunt. Cùm autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demùm amplius trecentos, in juridice recognitione corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno Judicibus à Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, & sub obscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis, Benedictus XIII. P. M. die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc Sacramentalis Sigilli assertorem, arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

R. Temp. pasch. Filiæ Jerusalem.

Extra temp. pasch. Stola jucunditatis.

In III. nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: dixit JESUS discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Coment. in Matth. can. 20. post medium.

Dominus diem judicij ostendit, quæ obstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: & ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ de teget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicij nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus fermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse, sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

R. Temp. pasch. *Ego sum vitis vera.*

Extra temp. pasch. *Corona aurea.*

Lectio viii.

ITaque id, quod à se dictum est, cum libertate fidei & confessionis vult esse loquendum. Idcirco, quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsō loquentium præconio audi antur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicatio nis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tam en

men in animam jus nullum est : sed timentes potius Deum, cui perdendæ in geheña, & animæ, & corporis sit potestas.

R. Temp. pasch. *Candidi facti.*

Extra temp. pasch. *Hic est verè Martyr.*

Lectione ix.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor : quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta in substantiam Spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit : negatus se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro, qui confessus corā hominibus se fuisset, à se in cœlis confitendum : qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum Laudamus.

Eadem 16. Maii.

In Festo S. UBALDI Episc. Conf.

Olim ritus simpl. dein semidupl. ad libit.

Ab anno 1703. semidupl. de præcepto.

Omnia de comm. Conf. Pont. præter sequent.

Oratio.

A Uxilium tuum nobis, Domine quæsumus

sumus, placatus impende: & intercessione
beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontifi-
cis contra omnes diaboli nequitias dexte-
ram super nos tuæ propitiationis extende.
Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno. Lectio iv.

Ubalduſ, Eugubii in Umbria nobili ge-
nere natus, à primis annis pietate &
litteris egregiè est institutus; jamque ado-
lescens, ut uxorem duceret, sæpè tenta-
tus, numquam tamen à proposito servan-
dæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus
patrimonium suum pauperibus & Ecclesiis
distribuit: & Canonicorum Regularium
Ordinis S. Augustini institutum suscipi-
ens, illud in patriam transtulit, atque in
eo aliquandiu sanctissimè vixit. Cujus san-
ctitatis opinione evulgata, ab Honorio se-
cundo summo Pontifice, Ecclesiæ Eugubi-
næ invitus præficitur, & Episcopalis con-
secrationis munere decoratur.

R. Inveni David. ut supra pag. 3.

Lectio v.

AD suam itaque revertens Ecclesiam,
cùm de consueta vivendi ratione ni-
hil admodum immutasset, in omni tamen
virtutum genere eò magis eminere cœpit,
quò efficaciùs aliorum etiam salutem ver-
bo, & exemplo procuraret, factus forma
gregis ex animo. Nam vietu parco, vestitu
mode-

moderato, lectulo aspero & pauperrimo,
 Crucis mortificationem jugiter in suo cor-
 pore circumferebat, dum inexplebili ora-
 tionis studio spiritum quotidie recrearet.
 Hinc admirabilem illam mansuetudinem
 est adeptus, qua gravissimas injurias & con-
 tumelias non modò æquanimitter tulit,
 verùm etiam mirifico dilectionis affectu
 persecutores suos omni benignitatis testi-
 monio complectebatur.

R. Posui adjutorium. *ut supra pag. 4.*

Lectio vi.

Biennio antequam ex hac vita migraret,
 cùm diutinis afflictaretur infirmitati-
 bus, inter acerbissimos corporis cruciatus,
 velut aurum in fornace purgatum, Deo
 gratias indefinenter agebat. Adveniente
 autem sacro Pentecostes die, cùm multis
 annis Ecclesiam sibi commissa summa cum
 laude gubernasset, sanctis operibus ac mi-
 raculis clarus quievit in pace. Quem Cœle-
 stinus Papa tertius in Sandorum numerū
 retulit. Ejus virtus præcipue in effugandis
 spiritibus immundis elucet. Corpus verò
 per tot sæcula incorruptum, magna fidelium
 veneratione in patria colitur, quam
 non semel à præsenti discrimine liberavit.

R. Iste est. *ut supra pag. 5.*

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregor.
Pap. in Evangel. Homo peregrè, ut in eadem Communi.

XXV. MAI.

In Festo S. GREGORII Pap. Conf. Dupl.

Ex Decr. Bened. XIII. 25. Maij 1728.

*Omnia de com. Conf. Pont. præter. sequent.**Oratio.*

Deus in te sperantium fortitudo, qui
B. Gregorium Confessorem tuum,
atque Pontificē, pro tua Ecclesiæ liber-
tate virtute constantiæ roborâsti: da nobis
eius exemplo & intercessione, omnia ad-
versantia fortiter superare. Per Dominum.

*Commem. S. Urbani Pap. Mart.**Lect. I. Noct. de Script. occur.**In II. Nocturno. Lectio iv.*

Gregorius Papa septimus, anteā Hil-
debrandus, Suanæ in Etruria natus,
doctrinâ, sanctitate, omnique virtutum ge-
nere cùm primis nobilis, mirifice univer-
sam Dei illustravit Ecclesiam. Cùm par-
vulus ad Fabri ligna edolantis pedes, jam
litterarum inscius, luderet, ex rejectis ta-
men segmentis illa Davidici elementa ora-
culi, Dominabitur à mari usque ad mare,
casu formâsse narratur, manum pueri du-
stante Numine, quo significaretur ejus fo-
re amplissimam in mundo autoritatem.
Romam deinde profectus, sub protectione
S. Petri educatus est. Juvenis Ecclesiæ liber-
tatem à laicis oppressam, ac depravatos Ec-
clesiasticorum mores vehementius dolens,
in Cluniacensi Monasterio, ubi sub Regu-

Ia S. Benedicti austerioris vitæ observantia eo tempore maximè vigebat. Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore Divinæ Majestati deserviebat, ut à Sanctis ejusdem Cœnobii Patribus Prior fit electus. Sed divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum, Cluniaco educatus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii S. Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodùm Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, sub summis Pontificibus, Leone Nono, Victore Secundo, Stephano Nono, Nicolao Secundo, & Alexandro Secundo, præcipuis muneribus, & legationibus perfunditus est; sanctissimi, & purissimi consilii Vir à Beato Petro Damiani nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus à Latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculò adegit. Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratā hæresis abjurationem compulit. Cado-lai quoque schisma sua virtute compressit.

R. Inveni David. *ut suprà pag. 3.*

Lectio v.

Mortuo Alexandro Secundo, invitus, & mœrens unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, Anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Sumus Pontifex electus, sicut sol effulsit in domo Dei: nam potens opere, & sermone, Ecclesia-

clesiaſtice disciplinæ raparandæ, Fidei propagandæ, libertati Ecclesiæ restituendæ, extirpandis erroribus, & corruptelis tantō ſtudiō incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui maiores pro Ecclefia Dei labores, moleſtiásque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acriùs pugnaverit. Aliquot Provincias à ſimoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta, impavidus permanſit, ſequere pro muro domui Israël ponerē non timuit, ac eumdem Henricum in profundum maiorum prolapsum, Fidelium communione, regnóque privavit, atque ſubditos populos fide ei data liberavit.

R. Posui adjutorium. *ut ſuprà pag. 4.*
Lectio vi.

Dum Missarum ſolemnia perageret, viſa est viris piis columba è cœlo delapſa humero ejus dextro inſidens alis extenſis caput ejus velare, quo ſignificatum eſt, Spiritus Sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cūm ab iniqui Hentici exercitu Romæ gravi obſidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium ſigno Crucis extinxit. De ejus manu tandem à Roberto Guifcardo Duce Northmaño ereptus, Caſſinum ſe contulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclefiam S. Matthæi

Apostoli contendit. Cùm aliquando in ea
 Civitate sermonem habuisset ad populum,
 ærumnis confectus in morbum incidit, quo
 se interitum præscivit. Postrema mori-
 entis Gregorii verba fuere: Dilexi iustiti-
 am, & cdivi iniquitatem, propterea mori-
 or in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel
 fortiter sustinuit; vel multis coactis in Ur-
 be Synodis sapienter constituit; vir verè
 sanctus, criminum vindex, & acerrimus
 Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pon-
 tificatu annis duodecim migravit in cœlum
 anno salutis millesimo octogesimo quinto,
 pluribus in vita, & post mortem Miraculis
 clarus, ejusque sacrum Corpus in Cathe-
 drali Basilica Salernitana est honorifice
 conditum.

R. Ite est. ut suprà pag. 5.

In tertio Noct. Evang. Vigilate.

Nona Lect. de S. Urbano Pap. M.

FESTA JUNII.

12. In Festo S. JOANNIS à S. Facundo
 Conf. Dupl. ex Decr. Bened. XIII. 16.
 Novembr. 1729.

Omnia de com. Conf. non Pont. præter sequent.
Oratio.

Deus auctor pacis & amator charitatis,
 qui beatum Joannem Confessorem
 tuum mirifica dissidentes componendi gra-
 tia decorasti: ejus meritis & intercessione

con-

concede, ut in tua charitate firmati, nullis à te temptationibus separemur. Per Dominum nostrum.

Comm. S.s. Basilid. Cyrini &c. ut in Brev.

In I. Noct. Lect. de Scriptura occur.

Lectio iv.

JOANNEM Sahaguni in Hispania nobili genere natum, parentes cùm diu prole caruissent, piis operibus & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit; nam è loco superiori ad cæteros pueros crebro verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In Patria Monachis sancti Facundi Ordinis S. Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur: dum ijs operam daret, curavit pater, ut Parochus Ecclesiam administraret; quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter & Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed reliqua aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

R. Honestum fecit. *ut suprà pag. 53.*

Lectio

POsteà studiorum causa Salmanticam profectus in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, & in sacris concionibus assiduè versaretur. Cùm verò in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit: quod ut redderet, cùm priùs cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantùm habebat vestes, meliorem dedisset ad Cœnobium sancti Augustini severiori disciplina tum maximè florens se contulit, in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiones anteibat. Triclinii cura cùm ipsi demandata esset, vini doliolem ipso attingente omnibus Monachis per annum abundè suffecit. Exacto tyrocinii anno, Praefecti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticæ id temporis adeò cruentis factionibus divina, humanaque omnia permixta erant, ut singulis propemodum horis cædes fierent, & omnium ordinum ac præsertim nobilium sanguine non viæ solum & fora, sed templo etiam redundarent.

R. Amavit eum. *ut suprà pag. 54.*

Lectione vi.

AT Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit

xit. Virum Principem graviter offendit, quod illius in subditos fævitiam increpasset. Quia de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent; jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repentina terrore perculsus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti pœnitens in columbia redditus est. Factiosi etiam homines, cum cum fustibus peterent, brachiis diriguere: nec ante redditæ vires, quam delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso Divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu præsigare frequens illi fuit, Fratrisque filiam septenem mortuam excitavit. Denique mortis die prænunciato, & Ecclesiæ Sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit. Multis ante & post obitum miraculis gloriosus. Quibus ritè probatis, Alexander octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

R. Iste homo. ut suprà pag. 54.

In III. Noct. Homil. S. Greg. Pap. in Evan. Sint lumbi vestri. de com. Conf. non Pont. 1. loc. 9. Lect. de Ss. Baslide &c. ut in Brev. & eorum com. in Laud.

XIX. JUNII.

In Festo S. JULIANÆ de Falconeriis V.
 Semidupl. ex Decr. Clement. XII. 15.
 Martii 1738.

*Omnia de comm. Virg. excep. iis, quæ bic pro-
 pria ponuntur.*

Ad Vesperas, & ad Matut. Hymn.

Coelestis Agni nuptias
 O Julianæ dum petis,
 Domum paternam deseris,
 Chorūmque ducis Virginum.

Sponsūmque suffixum Crucis
 Noctes, diésque dum gemis,
 Doloris icta cuspide
 Sponsi refers imaginem.

Quin septiformi vulnere
 Fles ad genu Deiparæ;
 Sed crescit infusa fletu,
 Flammásque tollit charitas.

Hinc morte fessam proxima
 Non usitato te modo
 Solatur, & nutrit Deus,
 Dapem supernam porrigens.

Æterne rerum Conditor,
 Æterne Fili par Patri,
 Et par utriusque Spiritus
 Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

Deus, qui beatam Julianam Virginem
 tuam extremo morbo laborantem
 pretioso Filii tui Corpore mirabiliter re-
 creare

creare dignatus es; concede quæsumus, ut ejus intercessionibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad cœlestem Patriam perducamur. Per eundem Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno. Lect. iv.

JUliana ex nobili Falconeria Familia, Clarissimo Patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnificè à fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, Matre Reguardata ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabilis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippe labris, suavissima Jesu, & Mariæ nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum egressa totam se christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeò excelluit, ut B. Alexius patruus, cuius institutis, ac exemplis instruebatur, Matri dicere non dubitaverit, ipsam non fæminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni, vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit, immò sceleris narratione perculsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimoquinto

ætatis suæ anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitibus nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarū habitum, ut dicunt, sumpsit.

R. Propter veritatem. &c. pag. 49.

Lectio v.

JUlianæ exemplum secutæ sunt plurimæ ex nobilioribus Familiis fæminæ ac Mater ipsa Filiæ sese religiose instituendam dedit, itaut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi piè vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optimæ perspectas Divus Benitus haberet, morti proximus, nulli melius, quam Julianæ, non fæminas tantum, sed & totum Servorum Ordinem, cuius Propagator, & Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, & cum cæterarum esset magistra, in re quoque domestica, licet vili, Sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in estasim sæpiissimè rapta, & si reliquum, in sedandis Civium dissidiis, criminosis à via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funi-

funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi
nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissi-
mè cibo, & hoc vili quatuor hebdomadæ
diebus, & reliquis duobus solo Angelorum
pane contenta, excepto die sabbati, quo
pane solo & aqua nutriebatur.

R. Dilexisti justitiam pag. 50.

Lectio vi.

DUra hujusmodi vivendi ratione in sto-
machi morbum incidit, quo ingra-
vescente, cum septuagesimum ætatis annum
ageret, ad extremum vitæ spatium redacta
est. Diuturnæ valetudinis incommoda hi-
lari vultu, constantique animo pertulit:
de uno tantum conqueri audita est, quod
cum cibum capere, ac retinere nullo modo
posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacra-
menti reverentiam arceretur. Verum his
in angustiis constituta, Sacerdotem roga-
vit, ut allatum divinum Panem, quem ore
sumere nequibat, pectori saltem exterius
admoveret. Precibus illius morem gessit
Sacerdos; & mirum! Eodem temporis
momento, divinus Panis disparuit, & Ju-
liana sereno, ac ridenti vultu expiravit.
Res supra fidem tandiu fuit, donec virgi-
neum de more curaretur corpus; inventa
enim est circa sinistrum pectoris latus carni
veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ
Christi crucifixi effigiem repræsentabat.
Hujus prodigi fama, cæterorumque mira-

culorum, non Florentiæ tantum, sed totius christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor propè integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jussferit. Clemens verò XII. munificentissimus ejusdem ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem, sanctorum Virginum Catalogo adscripsit.

R. Afterentur Regi. pag. 51.

*In tertio Noct. Hom. in Evang. Simile &c.
dec. virginib. 9. Lect. de Ss. Gerv. & Prot.*

XXI. JUNII.

*In Festo S. ALOYSII Conf. Dupl. Ex
Decr. Clem. XII. 10. Maij 1737.*

*Omnia de com. Conf. non Pont. præt. sequent.
Oratio.*

Celestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti : ejus meritis & precibus concede ; ut innocentem non secuti , pœnitentem imitemur. Per Dominum

In I. Noct. legunt. Lect. de Script. occur.

In II. nocturno. Lectio iv.

Aloysius Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis Filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, prius

prius Cœlo, quām terris nasci visus; primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit, ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue ita cohibuit, ut non modò illos numquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos ferè quotidie salutavit: sed à Matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

R. Honestum fecit pag. 53.

Lectione v.

ADjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerūmque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquām perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cum ejus prandia fermè vix unciam æquarent. Sæpè etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella, quan-

quandoque canum loris ; cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clām injectis afferum fragmentis asperabat, eò etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem summa etiam hyeme, solo tectus indufio positis humili genibus, vel præ languore jacens, ac tenuis, in cœlestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabant immotus ; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmiū fuit stabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis ; imò perpetua velut extasi in Deo defixa. Ei demum ut unicè adhæret, victo post triennale acerrimum certamen patre, & aviti principatus jure in fratre translato, Societati JEsu, ad quam cœlesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

R. Amavit eum. pap. 54.

Lectio vi.

IN Tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberì cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implicabile odium sui : Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret : Jussus propterea mentem à divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos

mos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat nosocomiis, contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die quem prædixerat, undecimo kalendas Junij, ætatis anno quarto, & vigesimo jam inchoato, cùm antea flagellis cœdi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cœlum. Ibi eum S. Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset; ipsūmque sanctimonia insignem, & charitate Martyrem, incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque clariuit miraculis. Quibus ritè probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis Angelicū juvenem adscripsit, atque innocentia & castitatis exemplar simul, & Patronū studiorū præsertim juventuti dedit.

R. Iste homo perfecit. pag. 55.

In III. nocturno.

Lectione S. Evang. secundum Matth. Cap. 22.

Vers. 29. *Lectione vii.*

IN illo tempore respondens JESUS ait Sadducæis: Erratis nescientes scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliq.

Homil. S. Joan. Chrys. Lib. de Virginib.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. At qui nuptiis etiam melior; & istud tibi assentior: ac si libet, illud ad-

jungam, tantò nuptijs eam præstare quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac si quid præterea audendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne & sanguine coagmentati sunt: in terris præterea non commorantur; non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxij; non cibo indigent, aut potu; non sunt ejusmodi ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus genetris illecebra capiuntur.

R. Iste est. pag. 56.

Lectio viii.

AT humanum genus cùm natura beatissimis mentibus inferius sit, omni via studioque contendit, ut quo ad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? non nubunt Angeli; at neque etiam Virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum Virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onore deprimentur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo Spiritu & corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Vides ne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis membribus exæquet.

R. Sint Iumbi. pag 65.

Lectio

Qua enim, quæso re disterebant ab Angelis Elias, Eliseus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? nulla nisi quod mortali natura constabant. Nam cætera si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperientur, quam beatæ illæ mentes: & id ipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ij, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi & conditione pervenire; vide, quanta eos fortitudine, quanta vita ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum laudamus.

Iu 2. Vesp. com. S. Paulini, ut in Brev.

7. S. Fulchero in fine libelli

15. In Festo S. HENRICI Conf. in Germania Duplex.

Omnia ut in Brev. sed ritu duplici.

XVI. JULII.

In Festo B. M. V. de Carmelo Dupl. maj. ita ordinatum ex Decr. Bened. XIII. 24. Septemb. 1736.

Omnia ut in festo ad Nives præter sequentia.

In Antiph. ad Magnif. Sancta Maria, ut ibi in fine loco Sanctam festivitatem dicitur solemnem commemorationem.

Oratio.

Deus, qui beatissimæ semper virginis &

T

Geni-

Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti : concede propitius ; ut cuius hodie comemorationem solemnni celebramus officio, ejus muniti præfidijs, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis &c.

In II. Noct. Lect. iv.

CUm sacra Pentecostes die Apostoli cœlitùs afflati, variis linguis loquerentur, & invocato augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent : viri plurimi (ut fertur) qui vestigiis sanctorū Prophetarum Eliæ ac Elisei institerant, & Joannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspecta, atque probata, Evangelicam fidem confessim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu, beatissimam Virginem (cujus colloquiis ac familiaritate feliciter frui potuere) adeò venerari cœperunt, ut primi omnium in eo montis Carmeli loco, ubi Elias olim ascendentem nebulam, Virginis typo insignem, conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion, quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

V. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi. *Lect. v.*

AD novum ergo Sacellum sœpè quotidie convenientes, ritibus piis, precatio-

cationibus, ac laudibus beatissimam Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant, Quamobrem Fratres beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò confirmarunt, sed & Indulgentias peculiares iis, qui eo titulo vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessére. Nec verò nomenclaturam tantùm magnificentissima Virgo tribuit & tutelam; verùm & insigne facri Scapularis, quod beato Simoni Angelico præbuit, ut cœlesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum cùm olim in Europa Ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium tertium non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio, noctu piissima Virgo Maria, planéque jussit, ut institutum & homines benignè complecteretur.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusal' em? * Vide- runt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosa- rum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectione vi.

Non in hoc tantùm sæculo Ordinem sibi tam acceptum multis prærogati- vis beatissima Virgo insignivit; verùm &

in alio (cùm ubique & potentia & misericordia plurimùm valeat) filios in Scapularis societatem relatos, qui abstinentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt; materno planè affetu, dum igne purgatorii expiantur, solari, ac in cœlestem patriam obtentu suo quantociùs piè creditur efferre. Tot ergo tantisque beneficiis Ordo cumulatus, solemnem beatissimæ Virginis coñmemorationem ritu perpetuo ad ejusdē Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentū effusum nomē tuum.

V. Asstigit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gl. Patri. Unguentum.

Antiph. ad Benedictus.

Caput tuum ut Carmelus, & comæ capitris tui, sicut purpura Regis vincta canalicibus, alleluja.

In 2. vesp. Antiph. ad Magnif.

Gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron, alleluja

XIX. JULII.

In festo S. VINCENTII à Paulo Conf.

Semid. ex Decr. Clem. XII. 7. Dec. 1737.

Omnia ut in com. Conf. non Pont. præter seg.

Oratio

Oratio.

Deus, qui ad evangelizandum pauperibus, & Ecclesiastici ordinis decorem promovendum B. Vincentium Apostolica virtute roborasti: præsta quæsumus, ut cuius pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Vincentius à Paulo natione Gallus, Podij non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum à puero eximiani in pauperes charitatem præsetulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus humanas Aquis, Divinas cùm Tolosæ, tum Cæsar - Augustæ didicit. Sacerdotio iniciatus, ac Theologiæ laurea insignitus in Turcas incidit, qui captivum in Africā abduxerunt, sed in captivitate positus herum ipsum Christo rursùs lucrificet. Cùm eo igitur ex barbaris oris opitulante Deipara sese proripiens ad Apostolica limina iter instituit: Unde in Galliam reversus Clippaci primùm, mox Castellionis Paræcias sanctissimè rexit. Renunciatus à Rege primarius Sacrorum Minister in Galliæ trimibis, mirum quo zelo, & ducum, & remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis à S. Francisco Salefio præpositus, tantâ prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maximè

ximè comprobaverit judicium Sanctissimi
Præfulis, qui Sacerdotem Vincentio di-
gniorem nullum se nosse fatebatur.

R. Honestum fecit. pag. 53.

Lectione v.

Evangelizandis pauperibus, præsertim ruricolis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum Alumnos Congregationis, quam sub nomine Presbyterorum sæcularrium Missionis instituit, perpetuo voto à sacra Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantùm autem augendæ Cleri disciplinæ allaboraverit, testantur erecta majorum Clericorum seminaria, Collationum de di- vinis inter Sacerdotes frequentia, & sacræ ordinationi præmittenda exercitia, ad quæ, sicut & ad pios laicorum secessus instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insu- per ad amplificandam fidem & pietatem evangelicos misit operarios, non in solas Galliæ provincias, sed & in Italiam, Polo- niam, Scotiam, Hiberniam atque ad bar- baros & Indos. Ipse verò vitâ, functo Ludovico decimo tertio cui morienti hortator adstitit, à Regina Anna Austriaca Matre Ludovici decimi quarti in sanctius Consili- um accitus studiosissimè egit, ut non nisi digniores Ecclesiis, ac monasteriis præfice- rentur: civiles discordiæ, singularia certa- mina, serpentes errores, quos simul sensit,

&

& exhorruit, amputarentur, debitaque iudiciis Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

R. Amavit eum. pag. 54.

Lectione iv.

NUllum fuit calamitatis genus, cui paternè non occurrerit : fideles sub Turcarum jugo gementes : Infantes expostos, juvenes dyscolos, virgines periclitantes : Moniales dispersas : mulieres lapsas : ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis & hospitiis etiamnum superstitibus excepit, ac piè fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, bellóque vastatas prolixè refecit. Plurima ad perquirendos & sublevandos miseros sodalitia fundavit ; inter quæ celebris Matronarum cætus, & latè diffusa sub nomine charitatis puellarum Societas. Puellas quoque tum de Cruce, tum de Providentia ac S. Genovefæ ad sequicris sexus educationem erigendas curavit ; Hæc inter & alia gravissima negotia Deo jugiter intentus cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, dignitiis ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere: rem nullam sibi placere, præterquam in Christo JESU, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictione

&atione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris anno salutis supra millesimū sexcentesimo sexagesimo ætatis suæ octogesimo quinto Parisijs in domo S. Lazari, quæ caput est congregationis Missionis, placidè obdormivit: Quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum Clemens XII. inter Sanctos retulit ipsius celebritati die decimâ nonâ mensis Julii quotannis assignata.

R. Iste homo. pag. 54.

In 3. Noct. Homil. S. Greg. Pap. in Evang. Designavit Dominus. ut in com. Evangel.

R. *De com. Conf. non Pont.*

XXIII. JULIJ.

Commem. S. LIBORIJ Episc. Conf.

In vesp. pridie & Laudibus ex Decr. de Anno 1703.

Oratio. Da quæsumus. de com.

Si in hunc diem incidat Vigil. S. Jacobi

Oratio. Exaudi. de eodem com.

FESTA AUGUSTI.

19. S. LUDOVICI Tolosani Episc. Conf.

Semid. pro terris cæsar. ex Decret. 21. Maij 1692.

Omnia de com. Conf. Pont. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Beatum Ludovicum Confessorem tuum, atque Pontificem cœlestis regnum terreno præponere docui-
sti,

Hi, ac puritate illibata, & eximia in pau-
res charitatem mirabilem efficere dignatus
es, concede nobis famulis tuis imitari, quem
colimus, ut ejusdem virtutes æmulantes
in terris, coronari cum ipso mereamur in
cœlis. Per Dominum.

Lectiones I. Noct. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Ludovicus nobilissimo genere natus pa-
trem hahuit Carolum Secundum Si-
ciliae Regem, Matrem verò Mariam Hun-
gariae Regis filiam. Adhuc puer in sortem
Domini vocatus, ætatis illius posthabitis
oblectamentis, divino cultui se se totum
mancipavit. Decimum quartum agens an-
num, unà cum duobus fratribus pro geni-
toris libertate in bello navalí à Rege Ara-
goniæ capti, obses ductus in Catalonia, Bar-
cinonæ apud Minores Sancti Francisci
ferè septennio est comoratus, sub eorum-
que disciplina in scientiarum studijs, ac sa-
cræ paginæ adipiscenda eruditione cò pro-
gressus est, ut constans fuerit opinio, ipsa
potius fuisse divinitùs infusas, quam hu-
manitùs acquisitas. Verùm majori conatu
cœlestis Magistri doctrinâ spiritum instrue-
re anhelans, cilicijs, jejuniijs, ferreis flagel-
lis carnem affixit, assidua interim Evan-
gelicæ veritatis meditatione contemptibi-
lia mundi spernere edoctus, regalis solij fa-
stum calcare deliberavit, ac de seraphico

amplectendo instituto, raro humilitatis ex²
emplo, votum emisit.

R. Inveni David. pag. 3.

Lect. v.

Ecclesiasticæ militiæ adscriptus, & ad
sacros Ordines deinde promotus, ut
quod mente statuerat, opere firmaret, ju-
ri primogenituræ renunciavit, & Regno,
cūmque votum, quod Barcinonæ voverat,
in monte Pessulano frustrà adimplere sata-
geret, illius Cænobij fratribus timore Re-
gis patris eum recipere non audentibus, so-
lemniter renovavit. Mox ad Ecclesiam
Tolosanam à Bonifacio Octavo quamvis
invitus assumptus, Romāmque accerfitus,
& ab eodem honorificè exceptus, electioni
de se factæ nullatenus se assensurum decla-
ravit, donec votum, quo se obstrinxerat,
Deo reddidisset. Quare annuente Pontifi-
ce habitu Ordinis Minorum, quem semper
postea retinuit, ritè suscepto in manibus
Episcopi Portuensis, tunc ejusdem Ordi-
nis Generalis Ministri professionem emi-
sit, hīsq[ue] peractis. Apostolicis mandatis
humiliter obtemperans, Episcopus Tolo-
fanus passus est consecrari.

R. Posui adjutorium. pag. 4.

Lectio vi.

Tolosam ad illius Ecclesiæ regimen
profectus, spirituali animarum lucro
totus incubuit, útque ministerium Apo-
stoli.

stolicum integrè, ac diligenter impleret, salutaribus monitis, illibatæquè vitæ exemplo peccatores ad pœnitentiam revocavit, plurésque Judæos, atque Gentiles assidua Verbi Dei prædicatione ad Orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi Diœcesi promovit. Liberalis in pauperes, viginti quinque ex eis domi quotidie aluit. Puritatem usquè ad obitum à pueritia nitidissimè custodivit. Humilitatis tandem, Charitatis, atq[ue] omnium virtutum ornamento decorus añum trigesimum tertium ætatis agens, Brincolæ Provinciæ arce, ardenti febre correptus, ad Domini sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigravit. Magnis deinde in Ecclesia meritis clarum, & miraculis illustrem, inter quæ plures mortui ejus intercessione ad vitam revocati numerantur, Joannes vigesimus secundus in sanctorum numerum retulit. Sancti viri corpus Valentiæ in Ecclesia Metropolitana depositum, ibi non intermisso pietatis cultu à fidelibus devotè veneratur.

R. Iste est. pag. 5.

In 3. Noct. Homil. in Evang. Vigilate de com.
Conf. non Pont. 2. loc. Miss. Sacerd. tui.

XXX. AUGUSTI.

In Festo S. ROSÆ Virg. Limanæ Dupl. olim pro terris Cæsar. & Reg. Hispan. nunc ex Decr. Bened. XIII. 28. Jul. 1728. pro Univers. Eccles. Ora-

BOnorum omnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, cœlestis gratiæ rore præventam, virginitatis & patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis tuis; ut in odorom suavitatis ejus currentes Christi bonus odor effici mereamur. Qui tecum vivit & regnat.

Et fit com. Ss. Fel. & Adauerti ut in Brev.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitatis Virgo Rosa, Christianis parentibus Limæ progenita, mox ab incunabulis claruit futuræ sanctimoniacæ indicijs: nam vultus infantis mirabiliter in Rosæ effigiem transfiguratus, huic nomini occasionem dedit: cui postea Virgo Deipara cognomen adjecit, jubens vocari deinceps Rosam à sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adultior, ne à parentibus ad nuptias cogeretur, clam sibi met venustissimam capitis cæsarium præscidit. Jejuniis supra humanum modum addicta, integras Quadragesimas transegit paue abstinentia, ac dietim solis quinque granulis mali citrini vicitans.

R. Proper veritatem. pap. 49.

Lectio v.

Habitu Tertij Ordinis sancti Domini ci assumpto pristinas vitæ austera-

tes

res duplicavit: oblongo asperrimōque cili-
cio sparsim minusculas acus innexuit: sub
velo coronam densis aculeis introrsus obar-
matam interdiu noctūque gestavit. Sanctæ
Catharinæ Senensis ardua premens vesti-
gia, catena ferrea, triplici nœxu circum-
ducta, lumbos cinxit. Lectulum sibi è trun-
cis nodosis composuit, horūmque vacuas
commissuras fragminibus testarum imple-
vit. Cellulam sibi angustissimam struxit in
extremo horti angulo, ubi cœlestium con-
templationi dedita, crebris disciplinis, ine-
dia, vigilijs corpusculum extenuans, at
spiritu vegetata, larvas dæmonum, fre-
quenti certamine victrix, impavidè protri-
vit, ac superavit.

R. Dilexi justitiam. pag. 50.

Lectio vi.

Agritudinum tormentis, domestico-
rum insultibus, linguarum morsi-
bus dirè agitata, nondum satis pro merito
se affligi querebatur. Per quindecim annos
ad plusculas horas desolatione spiritus, &
ariditate miserrimè contabescens, forti a-
nimo tulit agones omni morte amiores.
Exinde cœpit supernis abundare deliciis,
illustrari visionibus, colliquescere Seraphi-
cis ardoribus. Angelo tutelari, sanctæ Ca-
tharinæ Senensi, Virgini Deiparæ inter-
assiduas apparitiones mirè familiaris, à
Christo has voces audire meruit: Rosa

cordis mei tu mihi sponsa es. Denique Sponsi hujus Paradiso feliciter invectam, plurimisque ante & post obitum miraculis coruscum, Clemens X. Pontifex Maximus sanctorum Virginum catalogo ritu solemni adscripsit.

R. Afferentur Regi. pag. 51.

In 3. Noct. Homil. S. Greg. Pap. in Evan.
Simile &c. dec. Virginib. de com. Virg. cum
9. Lect. Ss. MM. & com. in Laud.

FESTA SEPTEMBRIS.

Dom 1. Sept. In Festo Ss. Angelor. Cust.
Dupl. 2. class. cum Octava.

Omnia ut in Brev. 2. Octob. Com. Dom. occur. in vesp. & laud. & 9. Lect. de hom. Dom.

In Diœc. Aquil. nunquam fit de die infra Octav. sed fit comm. ejus in vesp. & laud.

In Diœc. verò Labac. & aliis, fit de die infra Octav. subinde bis, subinde ter vel quater, prout hæc Dominic. occurrit.

IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. ROSALIÆ Virg. Panorm.
Dupl. majus in Germania.

Omnia de com. Virg. præter sequentia.
Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Rosaliæ Virginis tue festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu, & ejus intercessione ab iracundia tua flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum.

In

In I. Noct. Lect. De Virginib. præcept. Dom. ut in commun. Virg.

In II. Noct. Lect. iv.

Rosalia Virgo, orta panormi, ex nobili genere, suam originem trahens à Carolo Magno, in Quisquinæ montem quadraginta circiter mille passibus distan- tem sola sedecens, paternæ domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis ob propinquitatem & benevolentiam Regum Siciliæ contemnens, cum tetricæ rupis horrore, & asperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, & quidem angustus additus è superiori loco patebat, intrepidè descendit ea mente, quam characteribus saxo insculptis adhuc parentibus expressit: Ego Rosalia Sinibaldi Quisquinæ & Rosarum domini filia, amore Domini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis observante suscepitæ vitæ propositum altius corde infigere, ac divinæ benevolentiaz signa ad castissimæ mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

R. Propter veritatem. pag. 49.

Lectio v.

IN hac specu subterranea sibi & mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens præcipue in montibus paterni Principatus, ne forte agnita in domum, urbemque Patriam abduceretur invita. Callidæ

Iidas Dœmonum insidiásque asperæ vita
tædium, & solitudinis horrorem animo in-
gerebant, acriter sæviendo, in se ferrea ca-
tena, vigiliis & humicubatione forti animo
superasse antiquæ icones significant: cùm-
que humanis destituta præfidiis, nihil fo-
latii aliunde hauriret quām è cœlo, Domi-
nus, qui consolatur, & coronat sanctos su-
os, Angelicis delicijs illam sæpius recreabat.

R. Dilexisti justitiam. pag. 50.

Lectio vi.

Coelesti deinde consilio ex antro Quis-
quinensi in horridiorem speluncam
peregrini montis tribus ferè mille passibus
procul Panormo Rosalia se transtulit, ut
quò difficiliorem pugnam secum ipsa com-
mitteret è conspectu Domus paternæ, eò
laudabilius de contemptis mundi illecebris
triumpharet. Latebat ibi ad partem læ-
vam angustus concavus, quem eadem post
repertas ejus reliquias illuc venanti, cui se
videndam præbuit, dixit esse suam cellam
peregrinam, ubi multum ætatis exegisset.
Hic tamquam columba in foraminibus pe-
træ gemens, in cœlestium rerum contem-
platione defixa, ad perfectissimam divini
amoris normam in solitudine vitam tradu-
xit, & Ianctissimè perennibus charitatis
rosis, & virginitatis lilijs coronata deposu-
it pridie Nonas Septembbris. Cujus corpus
Urbano octavo Pontifice Maximo divini-

tus anno Jubilæi totius Siciliæ plausu re-
pertum, illam à peste liberavit.

R. Afferentur Regi. pag. 51.

Reliqua de com. VV. cum supradicta or. prop.

Ut Sacerdotibus cujuscunque Diæc. om-
nis provisio detur in hoc Supplemento, ap-
ponitur hic tota Octava Ss. Angelor. Cust.
prout eam habent Breviaria novissima.

FERIA SECUNDA.

Infra Octav. S. Angeli Custod.

Officium per Octav. dic. ut in die Festi.

*In I. Noct. Lect. de Script. occur. nimirum
ex Dom. i. Sept. quia illâ Dom. non sunt lectæ.*

In II. Nocturno.

Sermo S. Augustini Episc.

Lib. ii. de Civitat. c. 31. Lectio iv.

Sancti Angeli, ad quorum societatem &
congregationem in hac peregrinatio-
ne laboriosissima suspiramus, sicut habent
permanendi æternitatem, ita cognoscendi
facilitatem, & requiescendi felicitatem; si-
ne difficultate quippe nos adjuvant, quo-
niam spiritualibus motibus puris & liberis
non laborant.

R. Vivit ipse Dominus : * Quoniam cu-
stodivit me Angelus ejus, & hinc euntem,
& ibi commorantem, & inde huc rever-
tentem. ¶ Et non permisit me Dominus
ancillam suam conquinari. Quoniam.

Lectio v. Idem Ibid. cap. 53.

NOs duas societas Angelicas intelligi-

mus, unam fruentem Deo, alteram tu-
mentem typho. Unam, cui dicitur: Ado-
rate eum omnes Angeli ejus: aliam, cuius
princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si pro-
stratus adoraveris me. Unam sancto Dei
amore flagrantem: alteram propriæ celsi-
tudinis immundo amore fumantem. Et
quoniam, sicut scriptum est, Deus super-
bis resistit, humilibus autem dat gratiam;
illam in cœlis habitantem, istam inde deje-
ctam, in hoc infimo aereo cœlo tumultu-
antem.

R. Angelus Domini descendit cum A-
zaria & sociis ejus in fornace, & excussit
flamمام ignis de fornace: * Et non tetigit
eos omnino ignis, neque contrastavit.

V. Benedictus Deus eorum, qui misit
Angelum suum, & eruit servos suos qui
crediderunt in eum. Et non tetigit.

Lectio vi. Idem. Ibid.

Illam luminosa pietate tranquillam, ist-
am tenebrosis cupiditatibus turbulen-
tam. Illam Dei nutu clementer subveni-
entem, justè ulciscentem, istam suo fastu
subdendi, & nocendi libidine æstuantem.
Illam, ut quantum vult consulat, Dei bo-
nitatis ministram; istam, ne quantum vult
noceat, Dei potestate frænatam. Illam
huic illudentem, ut nolens profit persecu-
tionibus suis; hanc illi invidentem, cùm
peregrinos colligit suos.

R. In omni tribulatione eorum non est
tribulatus, * Et Angelus faciei ejus salva-
vit eos. ¶ In dilectione sua, & indulgen-
tia sua ipse redemit eos, & portavit eos,
& elevavit eos cunctis diebus saeculi. Et
Angelus. Glor. Patri. Et Angelus.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vi. Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli
ad Jesum, dicentes: Quis, putas, ma-
jor est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyt.

Lib. 3 Comment. in Matth. Cap. 18.

POst inventum staterem, post tri-
buta reddita, quid sibi vult Apostolo-
rum repentina interrogatio: Quis, putas,
major est in regno cœlorum? Quia vide-
rant pro Petro & Domino idem tributum
redditum, ex æqualitate pretii arbitrati
sunt, Petrum omnibus Apostolis esse præ-
latum, qui in redditione tributi Domino
fuerat comparatus; ideo interrogant, quis
major sit in regno cœlorum. Videntque
Jesus cogitationes eorum, & causas erroris
intelligens, vult desiderium gloriae, humi-
litatis contentione sanare.

R. Machabæus, & qui cum eo erant, co-
gnoverunt expugnari præsidia: * Cum fle-
tu & lacrymis rogabant Dominum, & om-
nis turba simul, ut bonum Angelum mit-
teret

teret ad salutem Israel. ¶ Cùm pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum fletu.

Lectio viii.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & projice abs te. Necesse est quidem venire scandalum: væ tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio suo facit ut perse fiat. Igitur omnis truncatur affectus, & universa propinquitas amputatur, ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat: Si, inquit, ita est quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, & est utilis atque sollicitus, & acutus ad perspiciendum: scandalum autem tibi facit, & propter dissonantiam morum te pertrahit in gehennam: melius est, ut & propinquitate ejus, & emolumentis carnaibus careas, ne dum vis lucrifacere cognatos & necessarios, causam habeas ruinarum.

¶ Tu Domine qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc Dominator cœlorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui. ¶ Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et nunc. Gl. Pat. Et nunc.

Lc-

DIco enim vobis, quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei. Suprà dixerat, per manum & pedem & oculum, omnes propinquitates & necessitudines, quæ scandalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiæ subjecto præcepto temperat, dicens: Vide-te, ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam: quia Angeli eorum in cœlis vident semper faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Unde legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, & reliquarum Ecclesiarum scribe hæc. Apostolus quoque præcipit velari capita in Ecclesiis feminarum propter Angelos. Te Deum laudamus.

FERIA TERTIA.

Sermo S. Bernardi Abbat. in festivitate S. Michaël. *Lectio iv.*

Hic est funiculus triplex, quo de excelso cœlorum habitaculo ad confortandos, ad visitandos, ad adjuvandos nos attrahitur supereminens charitas Angelorum, propter Deum, propter nos, propter seippos. Propter Deum utique, cujus tanta erga

erga nos misericordiæ viscera ipsi quoque imitantur. Propter nos, in quibus propriam similitudinem miserantur. Propter seipso, quorum ordines instaurandos ex nobis toto desiderio præstolantur. In ore enim parvolorum, qui lacte modo vescuntur, & nondum solidi cibo, perficienda est laus illa Majestatis Divinæ, cujus habentes primitias Angelici spiritus, beata delectatione fruuntur: sed tanto avidius nos expectant, quanto consummationis ejus expectatione & expetitione solicitantur.

R. Vivit ipse.

Lect. v.

QUæ cùm ita sint, pensate etiam, quanta nobis solicitudine opus est, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conversemur in conspectu Angelorum, ne forte sanctos offendamus obtutus. Væ enim nobis, si quando provocati peccatis & negligentiis nostris, indignos nos judicaverint præsentia & visitatione sua, ut jam necesse habeamus & nos plangere, & dicere cum Prophetæ: Amici mei; & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt, & qui juxta me erant, de longè steterunt; & vim faciebant qui quærebant animā meā. Elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicum.

R. Angelus Domini.

Le-

Quod si tam necessariam habemus familiaritatem dignationis Angelicæ, cavenda nobis est eorum offensa, & in his maximè exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectat, ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria: crebri in cœlum gemitus, & orationes cum lacrymis & cordis intentione. Attamen super omnia hæc unitatem & pacem à nobis exigunt Angeli pacis. Econtra verò nihil æquè offendit, & ad indignationem provocat eos, quomodo dissensiones & scandala.

R. In omni tribulatione.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundūm Matth.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, maior est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex var. in Matth. loc. Homil. 13.

VÆ mundo à scandalis. Mundum istū, terrenum locum dicit; neque verò de cœlo & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus terrenum: ideo quod dixit Dominus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amaret me mundus. Et dicitur ad Apostolos: Vos non estis de mundo. **R.** Macbabæus.

Le-

VÆgitur mundo, hoc est terreno loco, ab scandalis: necesse enim est ut veniant scandala: non quia necesse, sed quia mundo necesse ut veniant. Videte quod dicimus, subtile est: si necesse est ut veniant scandala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scandalum.

R. Tu Domine.

Sed nos dicimus, scandalum non venit, nisi in terreno mundo. Vis tibi non venire scandalum? noli esse terrenus. Propterea dico, mundus terrenus scandalum habet, terra ista necesse est, ut habeat scandalum: noli portare terrenum, sed cœlestem, & scandalum non habebis. Veruntamen vñ homini illi per quem scandalum venit. Te Deum laudamus.

FERIA QUARTA.

Infra Octav. S. Angeli Custod.

In II. Nocturno.

S. Hilarius in Psal. 137. Lectio iv.

IN conspectu Angelorum psallam tibi. Parum sibi existimat Propheta esse, ut hominibus tantum præsentibus psallat, quia homines corporalium tantum negotiorum officia inspiciunt; in eo enim quod psallit, morum complacitæ operationis Deo ostendit. Non ergo quæ videntur in corpore, cerni desiderat; sed quæ spiritualliter

ller naturæ spirituales contuentur, gere-re festinant: Scit enim sub specula Ange-lorum vitam omnem, morésque agere, & ubique hæc divinorum ministeriorum au-xilia fidelibus cunctis assistere, ut scriptum est: Præest Angelus Domini in circuitu timentium eum. R. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

Legem etiam Moysi in manu Mediato-
ris per Angelos fuisse depositam do-
cet Apostolus. Nec non & Eliseus absolu-
tissimè docuit, humanas infirmitates An-
gelorum auxiliis defendi, & in omnibus
periculis, si fides maneat, in nobis adesse
spiritualium virtutum defensionem. Nam
cum Rex Syriæ capere Geth urbem, in
qua idem Propheta Eliseus esset, pararet,
& nocturnis itineribus exercitum suum,
qui antelucanus urbem obsideret, destina-
set, puer Elisei conspecta obsidione dixit:
O Domine, quid faciemus? Et dixit: Noli
timere, quia plures sunt nobiscum, quam
cum illis. R. Angelus Domini.

Lectio vi.

ET oravit Eliseus ad Dominum, & di-
xit: Adaperi Domine oculos pueri
hujus, ut videat; & aperuit Dominus ocu-
los pueri, & vidit. Et ecce mons erat plenus
equis & curribus in gyro Elisei, & descen-
derunt ad eos. Tantus & tam nobilis Pro-
pheta solus contemplatione auxiliorum

spiritualium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum incorporalium etiam puero suo meruit. In horum igitur assistentium humanis auxiliis Angelorum conspectu psallat Propheta, simplicibus spiritualium operum contemplatione placiturus. & In omni.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, maior est in regno celorum ? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Tov. i. infestivit. S. Mich. Serm. II.

AUDISTIS, fratres, Evangelicam lectiō nem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Nemini blanditur Veritas, neminem palpat, nullum seducit, apertè denuntians, quoniam vae homini illi, per quem scandalum venit : expedit ei, ut suspendatur in collo ejus mola asinaria : & pro suavi jugo, & levī onere Salvatoris, gravi mole terrenæ cupiditatis humeris ejus imposita, demergatur in profundum maris hujus magni, & spatioſi manibus, quod est sine dubio ſaeculum nequam. Perire ſiquidem necesse est hominem, qui charitatem non habet, etiam si tradiderit corpus ſuum ita ut ardeat : & hoc dixerim, fratres, ut in ea charitate, & unanimitate, & pace, in qua statis in

Domi-

Domino, solliciti sitis per reverare, & abundare magis. **R.** Machabæus.

Lectio viii.

Quae est enim spes nostra, & gaudium nostrum, & corona gloriae? nonne unitas & unanimitas vestra, in qua gaudeo vos inveniri fraternitatis amatores, & ante omnia mutuam in vobis metipsis charitatem habentes, quod est vinculum perfectionis? In hoc enim cognoscunt omnes, etiam Angeli sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Denique potest hinc quoque fraternæ dilectionis utilitas magnificè commendari: numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutuae dilectionis inopia cognoverint nequaquam ejus nos esse discipulos? Numquid diligemur ab eis propter nos ipsos, id est, spiritualis naturæ similitudinem, si invenimur non diligere humanae naturæ nostræ confortes? imò vero, si ex eis quæ inter nos sunt contentionibus, carnales nos magis quam spirituales esse constiterit. **R.** Tu Domine.

Lectio ix.

Denique numquid Angeli diligent nos propter seipcos, & futuram de nobis civitatis suæ restorationem, si (quod absit) unum, quo solo uniri, & coædificari eis possumus, defuerit glutinum charitatis? Quomodo sperabunt reædificandos de nobis

bis perpetuos civitatis illius muros, si cognoverint, si viderint, nos non lapides esse vivos, qui possint invicem cohæcere, sed magis pulverem, quem projicit ventus à facie terræ, quem unius verbi flatus in turbinæ excitet, & suspicionis cuiuslibet levissima aura dispergat? Et hæc quidem dixisse sufficiat, pro eo, quod ait Dominus: Si quis scandalizaverit unum de pusillis istis.

Te Deum laudamus.

FERIA QUINTA.

Infra Octav. S. Angeli Custod.

In II. Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 9. de Civit. cap. 22. Lectio iv.

Angelis bonis omnis corporalium temporaliumque rerum scientia vialis est, non quod earum ignari sint, sed quod illis Dei, qua sanctificantur, charitas chara est. Præ cujus non tantum incorporali, verum etiam incomutabili & ineffabili pulchritudine, cujus sancto amore inardescunt, omnia quæ infrà sunt, & quod illud est, non sunt, seque ipfos intra illa contemnunt, ut ex toto, quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruantur. **R.** Vivit ipse.

Ibid. lib. 10. cap. 7. Lectio v.

Angeli in cœlestibus sedibus constituti immortales & beati, qui Creatoris sui participatione gaudent, cujus æternitate firmi, cujus veritate certi, cujus munere san-

sænti sunt: quoniam nos mortales & miseros, ut immortales beatique simus, misericorditer diligunt, nolunt nos sibi sacrificare, sed ei, cuius, & ipsi nobiscum se sacrificium esse noverunt. **R.** Angelus Domini.

- *Lectio vi.*

Cum ipsis sumus una civitas Dei, cui dicitur in Psalmo: Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; cuius pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe superna civitate: ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est, de illa superna quodammodo curia (geritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit **R.** In omni tribulatione.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Tom. I. in festo S. Michael.

Jam verò quem non moveat quod sequitur in Evangelio? Si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum. Numquid enim corporalem hunc oculum monemur eruere, aut unam ex manibus istis, similiter & unum abscindere pedem? Absit à nobis hujusmodi carnalis omnino & nimis ridiculosa cogitatio. **R.** Machabæus. **L**e-

Porrò triplex fieri scandalum quotidiano nobis nosse licet experimento. Interdum enim est in nobis spiritualis intentionis oculus simplex, & qui gratiæ magis quām noster dicendus sit; sed scandalizat nos oculus noster, & qui verè à nobis est, dum voluntas nostra aliam minus castam importunè ingerit intentionem: sed habemus super hoc salubre consilium Salvatoris: Erue eum, inquit, & projice abs te. Hoc autem fiet, si non consentias, si abjicias, si resistas. Simili modo de manu ac pede est intelligendum. R. Tu Domine.

Lectione ix.

Cum autem bonis operibus intentos, ad alia opera trahere voluntas propria conatur, manus nostra est, quæ scandalizat nos: sed abscondi debet, & projici à nobis, ut non ei consentiamus. Sic etiam proficere in sancta conversatione, & ascendere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmista, de virtute in virtutem ire desiderantes saepius scandalum patimur à pede quodam pusillanimitatis, & negligentiæ nostræ, qui nimicum descendere magis, ac remissius ire conatur, sed abscondi eum necesse est, ut pes gratiæ qui stat in directo, currere possit sine offensione, sine scando, sine impedimento.

Te Deum laudamus.

FERIA

*FERIA SEXTA**Infra Octav. S. Angeli Custod.**In II. Nocturno.*

Sermo S. Bernardi Abb. in festivit. S. Mich.

Lectio iv.

Dignum est, ut gloriam Angelorum non capientes, tanto magis amplectamur misericordiam, qua nimis constat, nihilominus abundare domesticos Dei cœli Cives, Principes Paradisi. Testatur enim Apostolus, qui raptus ad tertium cœlum, beatæ illi curiæ meruit interesse, atque ejus nosse secreta, quoniam ornes administratorii sunt spiritus, missi in ministerium propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoque Creator & Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis. R. Vivit ipse.

Lectio v.

Ministrant Angelii, sed de alieno offrantes Deo bona opera, non sua, sed nostra, & nobis ejus gratiam referentes. Unde & Scriptura dicit: Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angelorum: sollicitè præmisit, data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores, non suos; nostras, non suas lacrymas offerunt Deo, nobis quoque ejus munera referunt, non sua. Non sic mini-

ster ille sublimior cunctis, sed humilior u-
nireris, qui semetipsum obtulit sacrifici-
um laudis, qui Patri offerens animam su-
am, nobis ministrat usque hodie carnem
suam. **R.** Angelus Domini.

Lectio vi.

HUJUS itaque tanti ministri gratia, ni-
hil mirum si dignanter nobis, imò &
libenter Angeli sancti ministrent. Ipsì e-
nim amant nos, quia nos amavit Christus.
Dicitur certè vulgari proverbio: Qui me
amat, amat & canem meum. Nos verò, o
beati Angeli, catelli sumus Domini illius,
quem tanto affectu diligitis. Catelli, in-
quam, cupientes saturari de micis, quæ ca-
dunt de mensis Dominorum nostrorum,
qui estis vos. Et hæc dixetim, fratres, ut
ampliorem de cætero erga beatos Angelos
fiduciam habeatis, ac proinde familiariūs
in omni necessitate vestra illorum invocetis
auxilia, sed & dignè in eorum præsentia
conversari, & magis ac magis eorum vobis
conciliare gratiam, captare benevolentia-
m, exorare clementiam studeatis.

R. In omni tribulatione.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad
Iesum, dicentes: Quis, putas, major est
in regno cœlorum? Et reliqua.

Homi-

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 60. in Matth.

VIdete, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non ætate, sed multorum æstimatione appellavit, pauores, inquam, ignotos, cæterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multò magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est. **R.** Machabæus.

Lectio viii.

Hinc manifestum est, quia omnes sancti Angelos habeant. Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debet habere in capite propter Angelos: & Moyses, statuit fines, inquit, Gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic verò non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus atque supremis. Nihil enim aliud designatur, cum faciem, dicat, Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum & honor precibus.

R. Tu Domine.

Lectio ix.

Vides, quot quibuscque rationibus ad modestiam, & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infantem in medio statuit, & dixit: Efficiamini sicut parvuli; & quicunque talem susceperit parvulum,

me suspiciet, & quicunque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia: & scandalizantes homines, etiam si loco manuum atque oculorum nobis essent, abscindere jussit. Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit. Te Deum laudam.

SABBATO.

Infra Octav. S. Angeli Custod.

In II. Nocturno.

Sermo S. Ambrosij Episc.

Serm. 2. de Eliseo. Lectio iv.

HOstium tumultus bellicosos minimè timere debemus, nec quamlibet numerosam hostiū multitudinem formidare. Quoniam sicut ait Apostolus: Major est qui in nobis est, quam qui in mundo, hoc est, potentior est ad protegendos famulos suos Christus, quam diabolus ad instigandos inimicos; quamvis enim idem diabolus colligat sibi turbas, & crudeli eas armet insanis, tamen facile destruuntur, quia melioribus populum suum Salvator circumdat auxiliis. Ait enim Propheta: Immittet Angelum Dominus in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Quod si Angelus Domini timentes eum de periculis eripit, non potest timere barbarum, qui timerit Salvatorem. R. Vivit ipse.

Idem in Epist. ad Hebr. c. i. Lectio v.

Quid miraris, si Filio ministerium exhibent

hibent Angeli, cùm etiam nostræ salutis ministros eos constet effectos? Filius tamen sicut Dominus salvat: isti verò sicut servi saluti prædestinatorum deserviunt. Intelligite igitur, quantus honor nobis existit, ad quos sicut ad amicos, ita ministros Angelos suos destinat Deus.

R. Angelus Domini.

Idem in Psal. 17. Lectio vi.

Qui juxta me erant, de longè steterunt: ne mysticus quidem pietatis abhorreat affectus, ut pro Angelis dixerit, qui prætendunt timentibus Dominum, ut eripiant eos de temptationibus, quas ferre non possunt. Quomodo ergo longè stant, qui ad adjumentum sunt attributi? Sed non illi se separant, sed qui urgetur temptationibus, putat eos longè abesse quos proprius sibi adesse desiderat, & arbitratur dissimulare, cùm illi adjuvandi tempus nutu sui Imperatoris expectant qui athletam suum quò gloriosius vinceret, diutiùs certare præcepit. **R.** In omni.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homil. S. Joan. Chrysost. *Ex Hom. 59.*

Curiösè, inquit, scrutamini vos, quis vestrum

vestrum major sit , & de primatūs honore contenditis. Ego autem si quis humiliorem se cæteris non efficerit , ipso ingressu cœlesti omnino indignum assero. Rectè autem ante oculos monstrazione parvuli totam rem posuit, ipso aspectu eos convertens, ac persuadens, ut absque simulazione aliqua humilitatem amplectantur.

R. Machabæus.

Lectio viii.

PArvuli autem non invidere , nec inanem expectare gloriam, nec primatus desiderare dignitatem noverunt ; sed maximè hanc virtutem possident, puram dico simplicitatem, & humilitatem. Non ergo fortitudine tantum ac prudentia , sed humilitatis quoque virtute , & simplicitate nobis opus est ; quæ si non adest, salus nostra certè claudicat. R. Tu Domine.

Lectio ix.

PArvulum autem ætate, & quidem, mea sententia, valdè parvulum, qui ab omnibus esset passionibus liber, in medio stauit. Illa enim ætas omni arrogantiâ, omni gloriæ inanis furore , omni livoris insaniâ, omni contentionis cupiditate, cæterisque hujusmodi affectibus immunis est. Cùmque præcipuis muniatur virtutibus, simplicitatis scilicet ac humilitatis, de nulla istarum superbit ; ita duplii philosophia crñatur. Te Deum laudamus.

DOMINICA II. Septembris.

Dies Octav. S. Angeli Custod.

In I. Nocturno Lectiones de Dom. cur.

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 12. super Psalm. Qui habitat.

Lectio iv.

Angelis suis mandavit de te. Mira dignatio, & verè magna dilectio charitatis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandavit? studiosè consideremus, fratres, diligenter comprehendemus memoriæ hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit? cujus sunt Angelii? cujus mandatis obtemperant? cujus obediunt voluntati? Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo maiestas mandavit Angelis, & Angelis suis mandavit. Illis utique sublimibus, tam beatis, tam proximè sibi cohærentibus, tam familiariter sibi adhærentibus, & verè domesticis Dei mandavit de te. Tu quis es? Quasi verò non sit homo putredo, & filius hominis vermis.

R. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

Sed quid putas mandavit de te? numquid scripsit contra te amaritudines? numquid ut contra folium, quod vento rapitur, ostendant potentiam suam, & stipulam

pulam siccām persecuantur? numquid ut tollant impium, ne videat gloriam Dei? mandandum istud est, non mandatum. Itaque Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te. Pretiosum depositum nobis comiserat, fructum crucis suæ, pretium sanguinis sui, non est contentus custodia hac tam parum tutâ, tam parum utili, tam fragili, tam insufficienti. Super muros tuos Jerusalem constituit custodes, nempe etiam ipsi, qui videntur muri, aut in muro ipso columnæ, his custodibus egent, & maximè. *R. Angelus Domini.*

Lectio vi.

Quantam tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam! Reverentiam pro præsentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Cautè ambula, ut videlicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis: in quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo præfente, quod vidente me non auderes? Ceterùm et si tam parvuli sumus, & tam magna nobis, nec modò tam magna, sed & tam periculosa via restat, quid tamen substantis custodibus timeamus? Nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus viis nostris. Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt

funt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhaeremus eis, & in protectione Dei cœli comoremur. R. In omni.

In III. Noct. Lect. vii. & viii. ut in die Fest.

Lectione xi. de Homil. Dominicæ occurrit. cuius fit com. in laud. & utrisque Vesp.

Si dies Octav. S. Ang. Cust. incid. in Fest. Nativit. vel fest. Nom. B. M. V. fit de B. M. V. cum commem. diei Octav. S. Ang. Cust.

Dom. infr. Oct. Nativit. B. M. V.

Duplex. 2. class. per Germ. ex Decr. 5.

Febr. 1684.

Omnia ut in Brev. sub hoc ritu.

Dom. 3. Sept. computando à Kalendis

Ad instant. Cæsaris Caroli VI. ex Decr.

Clement. XII. 28. Augusti 1734. miss. ex b. h.

In Festo Titulari Archi-Confraternitatis

Septem Dolorum B. M. V. Duplex.

Ad vesp. Antiph. Quo abijt. cum relig. ut in laud. Psalm. Dixit Dominus. cum relig. ut in officio B. M. V.

Capitulum. Thren. 2.

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exequabo te, & consolabor te Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento,

Dum

Dum revulsum stipite.
 Cernit ulnis incubantem
 Virgo Mater Filium !
 Os suave mite pectus,
 Et latus dulcissimum :
 Dexteramque vulneratam,
 Et sinistram sauciam ;
 Et rubras cruore plantas
 Ægra tingit lacrymis.
 Centiésque, milliésque
 Stringit arctis nexibus,
 Pectus illud, & lacertos,
 Illa figit vulnera,
 Sicque tota colliquefecit.
 In doloris osculis.
 Eia, Mater obsecramus
 Per tuas has lacrymas,
 Filiique triste funus,
 Vulnerumque purpuram,
 Hunc tui cordis dolorem
 Conde nostris cordibus.
 Esto Patri, Filioque,
 Et coævo Flaminii,
 Esto summæ Trinitati
 Sempiterna gloria ,
 Et perennis laus, honórque
 Hoc, & omni sæculo. Amen.

V. Regina Martyrum, ora pro nobis.

R. Quæ juxta crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Antiph.

*Nolite me considerare, quod fusca sim,
 quia*

quia decoloravit me sol: Filii matris meæ
pugnaverunt contra me.

Oratio.

Deus, in cuius passione, secundum Si-
meonis prophetiam, dulcissimam a-
nimam gloriosæ Virginis & Matris Mariæ
doloris gladius pertransivit: concede pro-
pitius; ut qui dolores ejus venerando reco-
limus, passionis tuæ effectum felicem con-
sequamur. Qui vivis, & regnas.

Deinde fit commem. Dominicæ occur.

Hymn. Complet. & aliar. Her. termin. Jesu
tibi sit gloria, qui passus es pro servulis,
cum Patre & almo Spiritu, in sempiterna
fæcula. Amen.

Ad Matut. Invitat.

Stemus juxta Crucem cum Maria Matre
Jesu, * Cujus animam doloris gladius per-
transivit.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

IN toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum præcipitet diem,
Dum sævæ recolo Iudibrium necis,
Divinamque catastrophen.

Spectatrix aderas suppicio parens,
Malis uida, gerens cor adamantium;
Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus dabant.

Pendens ante oculos Natus atrocibus
Sæctus verberibus; Natus hiantibus

A a

Fessus

Fossus vulneribus; quot penetrantibus
Te conficit aculeis?

Heu! sputa, alapæ, verbera, vulnera,
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, crux, quam varia pium
Cor pressere tyrannide!

Cunctis interea stat generosior
Virgo Martyribus: prodigo novo;
In tantis moriens non moreris parens
Diris fixa doloribus.

Sit summae Triadi gloria, laus, honor.
A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco Virginei roboris æmulas
Vires rebus in asperis. Amen.

In I. Nocturno, Antiph.

Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psal. Domine, quid multiplicati sunt. *ex I. Noct. Dom. 31. 3*

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psal. In Domino confido. *ibidem. 35. 10*

Antiph. Defecit in dolore vita mea, & animi mei in gemitibus.

Psal. In te Domine speravi. *ex matut. fer. ii.*

X. Regina Martyrum, ora pro nobis. *A. 113*

X. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. Thren. 1.

*P*lorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus, non est, qui confoletur

soletur eam ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici. Vide Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus : Subversum est cor meum in memetipsa ; quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, & domi mors similis est. Audierunt ; quia ingemisco ego, & non est, qui consoletur me.

R. Simeon vir justus, & timoratus dixit ad Mariam : * Tuam ipsius animam pertransivit gladius. ¶ Ne vocetis me Pulchram, sed Amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius.

Lectio ii. Thren 2.

Cui comparabo te ? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem ? Magna est enim velut mare contritic tua : quis medebitur tui ? plauferunt super te manibus omnes transeuntes per viam sibilaverunt, & moverunt caput suum super filiam Jerusalem : Hæc cine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui : sibila- verunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt : Devorabimus.

R. Surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ¶ Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israël. Et esto ibi.

Fecit Dominus quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperebat à diebus antiquis: destruxit, & non percit, & lætificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum, super muros filiæ Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem & noctem, neque taceat pupilla oculi tui.

R. Fili quid fecisti nobis sic: * Ego & Pater tuus. * Dolentes quærebamus te. Quid est quod me quærebatis? In his quæ Patris mei sunt, oportet me esse. Ego, & Pater. Glor. Patri. Dolentes quærebamus te.

In II. Nocturno, Antiph.

Factum est cor meum tanquam cera liqueficens in medio ventris mei.

Psal. Deus Deus meus, respice in me. *ex fer. vi. Primæ ferialis Officii. Ps. 2 i*

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psal. Miserere mei Deus. *ex fer. Mat. fer. iv.*

Antiph. Fuerunt mihi lacrymæ meæ pannes die, ac nocte.

Psal. Quemadmodum desiderat cervus. *ex Matut. fer. iii. Ps. 4 i*

V. Fasciculus myrræ dilectus meus mihi.

R. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex serm. de 12. stellis.

Lectio iv.

Martyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de pueru Jesu) in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuam, ô beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filij tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

R. J esum bajulantem sibi crucem: * Sequebatur turba mulierū, quæ plangebant, & lamentabantur eum. V. Filiæ Jerusalēm super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequebatur turba.

Lectio v.

TUAM ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non imeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compunctionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, & pertingens usque ad divisionem animæ, ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus?

O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, Servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando, & nostra licet faxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

R. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum:
* Stabat autem juxta Crucem Iesu Mater ejus. V. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio vi.

Non miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuisse. Longè id fuit à Mariæ visceribus, longè sit à servulis ejus. Sed fortè quis dicat, nunquid non eum præscierat moritum? Et indubitanter. Nunquid non sperabat continuò resurrecturum? & fideliter. Super hæc doluit Crucifixum? & vehementer: Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ filium patientem? Ille enim mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud Charitas, quam majorem nemo habuit: fecit

& hoc Charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Joseph ab Arimathæa; * Petiit corpus Jesu, quod de Cruce depositum; * suo complexu Mater exceptit. **V.** Dolens Sunamitis sinu, & genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit corpus Jesu. Gloria Patri. Suo complexu.

In III. Nocturno, Antiph.

Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis Immaculatum.

Psal. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor. *ex Matut fer. iv. Ps. 63*

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usque quo.

Psal. Domine, ne in furore tuo arguas me. *ex 1. Noct. Matut. Dom. Ps. 6*

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psal. Deus noster refugium, & virtus. *ex Matut. fer. iii. Ps. 45*

V. Per te salutem hauriamus Virgo Maria. **R.** Ex vulneribus Christi.

Lectio S. Evang. secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror Matris ejus, Maria Cleophae, & Maria Magdal. Et reliq.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

De Institut. Virg. cap. 7.

STabat juxta Crucem Mater, & fugientibus

tibus Viris stabat intrepida. Videte utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filij vulnera, per quæ sciebat omnibus futurā Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater sē persecutoribus offerebat.

R. Quis tibi sensus fuit, ô Mater Dolorum: * Dum Joseph sindone filium tuum involvit, & posuit eum in monumento.

V. Considerate, & videte si est dolor, si-
cūt dolor meus. Dum.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccl. Vercel. propè finem. *Lectio viii.*

Maria Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi S. Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, Cœlum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod Victor supplictorum, pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum Cœlestē donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur veniam, multò uberioris pietatis est, quod à Filio Mater tanto affectu honoratur.

R. In toto corde tuo gemitus Matris tuae
ne

ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio,
& benedictio. ¶ Ave Princeps generosa,
Martyrumque prima Rosa, Virginumque
Lilium. Ut perficiatur Gl. Pat. Ut perfic.

Lectione 9. de Homili. Dominicæ occur.

Ad LAUDES, & per Horas, Antiph.

Quod abiit dilectus tuus, o pulcherrima
mulierum? quod declinavit dilectus
tuus, & quare remuseum tecum?

*Psalm. Dominus regnavit. cum relig. de
Laudib. Dominicæ.*

*Antiph. Recedite à me, amarè flebo, no-
lite incumbere, ut consolemini me.*

*Antiph. Non est ei species, neque decor,
& vidimus eum, & non erat aspectus.*

*Antiph. A planta pedis usque ad verticem
capitis non est in eo sanitas.*

*Antiph. Fulcite me floribus, stipate me
malis, quia amore langueo.*

Capitulum. Thren. 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo
te, Filia Jerusalem? cui exequabo
te, & consolabor te, Virgo Filia Sion? ma-
gna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summe Deus clementiae,
Septem Dolores Virginis,
Plagásque Jesu Filii
Fac ritè nos revolvere.

Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymæ,

Quibus lavare sufficis

Totius orbis crimina.

Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint & dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.

JESU tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

V. Maria Virgo per virtutem tot dolorū.

R. Fac nos gaudere in regno cœlorum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venite, ascendamus ad Montem Domini,
& videte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cuius passione. *ut suprà.*

Deinde fit commem. Dominicæ occur.

Ad Primam in R. br. dicitur V. Qui passus
es propter nostram salutem.

Ad Tertiam, Antiphona.

Recedite à me.

Capitulum. Cui comparabo te.

R. br. O vos omnes, * Qui transitis per
am. O vos. **V.** Attendite, & videte, si est
dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Glo-
ria Patri. O vos omnes.

V. Defecerunt præ lacrymis oculi mei.

R. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam, Antiphona.

Non est ei species.

Capit.

Capitulum. Tbren. 1.

Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus, non est: qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

R. br. Defecerunt, * Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt. ¶. Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ lacrymis. Gloria Patri. Defecerunt.

¶. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.

R. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam, Antiphona.

Fulcite me.

Capitulum. Tbren. 2.

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

R. br. Fasciculus myrrhæ, * Dilectus meus mihi. Fasciculus. ¶. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus. Gloria Patri. Fasciculus.

¶. Anima mea liquefacta est.

R. Ut dilectus locutus est.

In II. Vesp. dicuntur omnia ut in primis.

¶. Regina Martyrum, ora pro nobis.

R. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oppressit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverūt.

Oratio.

Deus, in cuius passione, *ut suprà.*

Et fit commem. Dominicæ.

FESTA OCTOBRI.

Dom. 1. Octob. quæ incidunt in Calendas vel proximè sequitur.

In FESTO Rosarij B. M. V. Duplex maj. ex Decr. Bened. XIII. 10. Martij 1725.

Omnia ut in FESTO ad Nives 5. Auguſti.

Vel FESTO de Mercede Captiv. 24. Sept.

Ant. ad Magnif. Sancta Maria, ut ibi.

Loco festivitatem dicitur Solemnitatem.

Oratio.

Deus, cuius Unigenitus, per Vitam, Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede, quæsumus; ut hæc Mysteria Sanctissimo Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur quod continent; & quod promittunt assequamur. Per eundem.

Et sit commem. Dominicæ occur.

In II. Nocturno. Lectio iv.

Cum Albigensium hæresis per Tolosatum regionem impiè grassaretur, atque altius in dies radices ageret, Sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convel lendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium Beatæ Virginis, cuius dignitas illis erroribus impudentissimè petebatur: cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo Mundo, enixis precibus imploravit: à qua (ut memoriae proditum est) cùm monitus esset, ut Rosari-

um Populis prædicaret, velut singulare ad-
versus hæreses, ac vitia præsidium ; mirum
est, quanto mentis fervore, & quām felici
successu injunctum sibi munus sit execu-
tus. Est autem Rosarium certa precandi
formula, qua quindecim Angelicarum Sa-
lutationum decades, oratione Dominica
interjecta, distinguimus, & ad earum sin-
gulas totidem nostræ reparationis mysteria
pia meditatione recolimus. Ex eo ergò
tempore pius hic orandi modus mirabiliter
per Sanctum Dominicum promulgari, au-
gerique cœpit ; quem ejusdem Instituto-
rem, Authorēmque fuisse Summi Pontifi-
ces, Apostolicis litteris, passim affirmārunt.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano,
& sicut cypressus in monte Sion : quasi
myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

V. Et sicut cinnamomum, & balsamum
aromatizans. Dedi.

Lectio v.

INnumerabiles porrò fructus ex hac tam
salutari institutione in Christianam
Rempublicam dimanārunt, inter quos vi-
ctoria illa meritò numeratur, quam San-
ctissimus Pontifex Pius V, & ab eo inflam-
mati Christiani Principes apud Echinadas
Insulas de Turcarum Tyranno potentissi-
mo reportārunt. Nam, cùm illa ipsa die ea
Victoria relata sit, qua die Sanctissimi Ro-
sarii Sodalitates per universum orbem con-
suetas

suetas supplicationes peragerent, statutásque preces de more funderent: ijs precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem, cùm etiam Gregorius Decimus tertius testatus esset; ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuò celebrandum indixit: alijque Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdémque Rosarij Sodalitatibus Indulgentias penè innumerās concessēre.

*¶. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tamquam Jerusalēm? ** Vide-
runt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt,
& reginæ laudaverunt eam. *¶. Et sicut di-*
es veri circumdabant eam flores rosarum,
& lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vi.

Nuper verò Clemens XI. animo repu-
tans insignem pariter Victoriā anno millesimo septingentesimo decimo sex-
to in Hungariæ regno à Carolo VI. in Im-
peratorem Romanorum electo, de innu-
meris Turcarum copiis relatam, eo die
contigisse, quo Festum Dedicationis San-
ctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eo-
dem fermè tempore, quo Sanctissimi Ro-
sarii Confratres publicam, solemnēmque
sup-

supplicationem in Alma Urbe ingenti populi concursu, magnaque religione pergentes, servidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem DEI paræ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent; eam ob rem Victoriam illam, nec non liberatam paulò post eorumdem Turcarum obfidence Corcyrensem Insulam ejusdem Beatæ Virginis patrocinio piè censuit ascribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam insignis beneficij perennis semper, & memoria extaret, & gratia; Sanctissimi Rosarii Festum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus XIII. in Breviario Romano novissimè apponi jussit. Sanctissimam ergo DEI Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, ut quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

¶. Asstitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

XVII. OCTOBRIS.

In Festo. S. HEDWIGIS Viduæ Semid.

Olim ad libit. cum Orat. de com. Exaudi.
Nunc ex Decr. 6. Martij 1706. de præcept.
cum Orat. propria.

*Omnia ut in com. nec Virg. nec M. præter seq.
Oratio.*

Deus, qui beatam Hedwigem à sæculi
pompa ad humilem tuæ crucis seque-
lam toto corde transire docuisti : concede,
ut ejus meritis & exemplo discamus peri-
turas mundi calcare delicias, & in ample-
xu tuæ crucis omnia nobis adversantia su-
perare. Qui vivis & regnas.

*Lectiones II. Noct. propr. quæ habentur in
Brev. usq. 1700. impress. si non in ordine, sal-
tem inter festa ad libitum.*

XXI. OCTOBRIS.

In Festo S. URSULÆ & Soc. VV. MM.

Duplex in Germania.

Omnia de com. VV. MM. præter sequentia.

Oratio. Da nobis. *Com. S. Hilar. Abb.*

Lect. I. Noct. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Gratiano Imperatore, Flavius Cle-
mens Maximus Romani exercitus in
Britania Dux, arrepta tyrrannide, Impe-
rator à militibus acclamatur. Inde copias
in Gallias transmittens, ab infensis Gra-
tiano legionibus exceptus, Imperium sibi

cor-

corroborat. Cumque Armoricanorum uberem regionem ejectis antiquis habitatoribus Britanicis militibus, quos secum duxerat, divisisset, quo novas Colonias propagaret in posteros: Connani Britannici Reguli, quem Britannorum Duxem habebat in exercitu consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis, singulas virgines conjugio fœderandas postulat. R. Propter veritatem. pag. 49.

Lectio v.

HAUD visa Britanniae Regulis absurdæ petitio, unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias suas non nisi gentilibus suis, ijsque donatis novâ provinciâ prædivitibus, honestissimè collocandas scirent, pro numero militum, totidem delectæ sunt virgines, omnes numero undecim mille, quarum Princeps erat Ursula Dionoci Cornubiæ Regis filia desponsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini collectæ, impositæ sunt invitæ naviis, solentes nautæ, dum Armoricanorum Regionem cogitant, à sæva procella in germanicum littus deiiciuntur.

R. Dilexisti justitiam. pag. 50.

Lectio vi.

CONTIGIT adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas à Gratiano Imperatore adversum Maximum evocatas ferunt. Nacti

igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impudenti libidinis æstu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Ursula, mortem potius oppetere, quam Virginei pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevissent. Hunni in rabiem imanitatis conversi ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, velut cœlestium margaritarum pretiosum acervū gloria proculbens, purpura pro Christo fusī sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis nempe Virginitatis & martyrii laureis insignem ducens cœlum viætrix intravit. Quarum corpora Colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat. **R.** Afferentur. pag. 51.

In II. Nocturno Homil. in Evang. Simile est Regnum cœlorum decem Virginib. de com. Virg. 9. Lect. de S. Hilar. Abb.

XXXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Wolfgangi Episc. Conf. Dupl. Omnia de com. Conf. Pont. præter. seq.

Oratio.

Deus, qui nobis æternæ salutis beatum Wolfgangum Episcopum, & ministrum tribuisti: præsta quæsumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum &c. **In**

*In I. Noct. Lect. de Script. occur.**In II. Noct. Lect. iv.*

Wolfgangus, nobili in Suevia genere
 prognatus, rerum exterarum fuit,
 & sui contemptor egregius, solum ex ani-
 mo Deum quærens honores: amplissimos
 ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi ob-
 latos recusavit; illoque demortuo, & poli-
 citationibus aliorum contemptis, monasti-
 cam tandem vitam, cuius semper desiderio
 flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus
 à B. Udalrico initiatus, cum in Pannoniam,
 prædicandi Evangelij causa, se prius con-
 tulisset, propter conjunctam in eo eximia-
 cum pietate prudentiam, Othonis Impe-
 ratoris studio, totiusque Cleri, & populi
 acclamatione, Ecclesiæ Ratisponensi ritè
 præficitur. *R. Inveni David. pag 3.*

Lectio v.

Suscepto Episcopatus munere, gregem
 Domini verbo pavit & exemplo, san-
 ctissimisque Ecclesiam temperavit institu-
 tis. Monasterio S. Emmerani, quod jam
 diu Episcopi administraverant, restitutis
 proventibus, magno illius bono insignem
 virum Romualdum præposuit. Sanctimo-
 nialium Cœnobium, quod ipse fundaverat,
 tam sanctè instituit, ut collapsa in alijs di-
 sciplina, eo exemplo sit facile restaurata,
 novoque pietatis odore capta Brigida, Ba-
 variaæ Dacis filia, Sponsum Christum secu-

ta, ad sacras se Virgines aggregavit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet, contempto suæ Ecclesiæ detrimento, rejectis aliorum consilijs, proprium dari Episcopum libentissimè permisit. **R.** Posui adjutorium. *pag. 4.*

Lectio iv.

EGregiam viri Sanctitatem comprobant energumeni, & varijs languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri, & sororibus alteram Reginam, Abbatissam alteram fore prædixit. Denique cum viginti & amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminentem intelligeret, quæ ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum præmisit, sacræque Eucharistiæ viatico præmunitus, in sancti Othmari æde, ut divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit, Ratisponæ in templo sancti Emmerani sepultus.

R. Iste est. *pag. 5.*

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigilate,
quia nescitis: *de eodem communi.*

Nona Lect. de Homil. Vigil. Omnium Sanctorum, cuius etiam fit com. in Laud.

FE.

FESTA NOVEMBRIS.

9. In Feste Dedicat. Salvatoris.

Ex Decr. Benedicti XIII. 14 Sept. 1728.

In fine sextæ Lect. addi debent sequent.

Eandem Ecclesiam incendiis, vastationibus, terræ insuper motibus disiectam eversamque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendā statuit.

X. NOVEMBRIS.

In Feste S. ANDREÆ Avellini Conf. Semid. ex Decr. Bened. XIII. 7 Jul. 1725.

Omnia de com. Conf. Pont. præter sequent.

Oratio.

Deus, qui in corde Beati Andreæ, Confessoris tui, per arduum quotidiè in virtutibus proficiendi votum, admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis, & intercessione, ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dñm.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Andreas Avellinus, dictus anteà Lan-

cello,

cellotus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantia primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paterna è domo egressus, lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita peregit, ut sapientiæ initium, quod est timor Domini, ob oculos potissimum habere nunquam prætermiserit. Cùm egregia proinde forma eximium castitatis studium conjunxit, quo impudicas sæpè mulierū insidias eluſit, interdum etiam aper-tam vim propulsavit. Clericali militiæ jam pridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret; ibique jurisprudentiæ lauream adeptus, atque interea ad sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico; proque privatis quibusdam per-sonis juxta Sacrorum Canonum sanctiones agere cœpit. Verùm cùm aliquando inter causam agendam leve ei mendacium exci-disset, mox verò fortuita sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: **O**s quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolore, ac pœnitentia corre-pens est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis; se totum divino cultui, sacrisque ministerijs mancipavit: cùmque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini à tunc

existente Archi - Episcopo Neapolitano
 Præfектus fuit. Quo in munere cùm pravorum hominum odia subiisset, primò quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox verò per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo æstuabat, Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur, precibus impetravit. R. Honestum fecit. pag. 52.

Lectione v.

ARATORIS itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas secessus etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obsistendi, altero verò in via Christianæ perfectionis semper ulteriùs progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda, cùm alijs præcesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui Officij, & Regulæ præscripto supererat temporis, orationi, & animarum saluti tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapolitana finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarū lucro frequens iustabat. Quā ardenter erga proximos Sancti viri chari-

tatem signis etiam Dominus illustravit. Cùm enim intempesta nocte ab audita Ægri confessione domum rediret; ac pluviæ, ventorūmque vis prælucentem facem extinxisset, non solum ipse cum socijs inter effusissimos imbræ, nihil madefactus est, verùm etiam inusitato splendore, è suo corpore mirabiliter emicante, socijs inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinentia, & patientia, nec non abjectione, atque odio sui summoperè præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, imò etiam pro interfectoribus opem, & misericordiam Judicum imploravit. R. Amavit eum. pag. 53.

Lectio vi.

Pluribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorūmque domicilia Mediolani, & Placentiæ instituit. Illius operam S. Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis munera curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfaci meruit, quos, cùm Divinas laudes persolveret, è regione concinenter se audivisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absen-

tia,

tia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad aram celebraturus in verbis illis tertio repetitis: Introibo ad Altare DEI., repente apoplexiæ morbo correptus est, mox Sacramentis ritè munitus, placidissimè inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia S. Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo Populi concursu colitur, quo fuit elevatum. Illum denique insignibus in vita, & post mortem miraculis clarum Clemens XI. Pontifex Maximus solemni ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

R. Iste Homo perfecit. pag. 53.

In 3. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcincti &c. de com. Conf. non Pont. 1. loc. 9. Lect. de Ss. Triphone &c. & comem. in Laud.

XVII. NOVEMBR.

In Festo S. Gertrudis Virg.

Duplex. Ex Decret. Clement. XII. 20.
Junij 1738.

Omnia de commun. VV. præter sequent.

Oratio. Exaudi nos.

Lect. 1. Noct. de scr. occurr.

In 2. Noct. Pro interim, donec propriæ prodeant de comùn. VV. Quoniam hodie. In 3. Evang. de 10 VV.

Dd

Seq.

Sequentia Festa sunt ab Anno 1700. usque
ad Annum 1738. à ritu semiduplic.
elevata ad ritum duplicit.

15. Jan. S. Pauli 1. Eremitæ ex Decr. 11.
Jul. 1722.
4. Febr. S. Andreæ Corsini Ep. Conf. ex
Decr. 3. Jan. 1731.
5. Apr. S. Vincenti Conf. 5. Apr. 1726.
21. Apr. S. Anselmi Ep. Conf. 3. Febr. 1720.
4. Maij S. Monicæ Vid. 26. Aug. 1730.
7. Maij S. Stanislai Ep. M. 13. Mart. 1736.
26. Jun. Ss. Joan. & Pauli MM. 21. Maij.
1727.
8. Octobr. S. Brigittæ Vid. 26. Aug. 1726.
19. Octob. S. Petri de Alcant. Conf. ex De-
cret. de anno 1702. 29. Sept.
- 29 Sept. S. Wenceslai, quod erat olim ad
libitum ab anno 1730. est de præcepto
sub ritu semidupl.

OFFICIUM.

De Sanctissimo Corpore Christi.

Ex indulto Clementis Papæ XI. dato Ro-
mæ 17. Aug. 1715. in terris Austriacis,
sub ritu semid. omnibus ferijs quint. non
impeditis festo 9. lect. etiam translato
excepto Advent. Quadrag. & Vigil tem-
pore. juxta ten. Decreti 20 Mart. 1706.
Si in fer. 4. vel 6. occurrerit aliquod festum
9. lect. Vesperæ ordinandæ erunt juxta
rubricam de concurr. officij.

In hymn. Compl. & horar. dicit. *Jesu tibi
sit glor.* dumodo in Vesp. fiat commem.
de Ss. Sacram.

Officium dicitur ut in festo.

Si occurr. festum simpl. fit ejus comm. in
Vesp. & Laud. & dic. 9. lect. si propria
habeatur.

Lect. 1. Noct. semper de Script. occur.

In 2. & 3. Noct.

In Mense Januario.

Ex ipso festo

In Mense Februari.

In 2. Noct. ex die Sabbathi.

In 3. Noct. ex fer. vi.

In Mense Martio, & Aprili.

In 2. Noct. ex Dom. infr. Oct.

In 3. Noct. ex Sabbatho.

In Mense Majo, & Junio.

Ex fer. 2. infr. Octav.

In Mense julio, & Augusto.

Ex fer. 3. infr. Octav.

In Mense Sept. & Octobri.

Ex fer. 4. infr. Octav.

In Mense Novemb. & Dec.

*Ex die Octava. Ita libel. Vinnæ impress. an-
no 1716.*

OFFICIUM.

Immaculatæ Concept. B. M. V.

Recitandum sub ritu Duplici in omnibus
Dominis Cæsareæ Majestatis extra Ita-
liam

liam quolibet Sabbathio non impedit officio 9. lectionum (exceptis Advent. Quat. temp. Vigil. & Quadrag. tempor.) juxta Decr. S. R. C. die 15. Dec. 1727.

Omnia, paucis exceptis dicuntur sicut in die festi.

Loco verbi Solemnitas dicitur *commemoratio*, ubi ponitur : *Conceptio est hodie* dicitur : *Conceptio reolitur B. M. V.*

In hymn. Complet. & horar. dicit. *Jesu tibi sit glor. qui natus es.* Etsi solum facta sit commemor.

Si occurrat festum simplex fit ejus com. in in vesp. & laud. & dicitur lect. 9. si propriam habeat.

Ad 8vam lect. dicitur benedict. *cujus fest. colimus ipsa Virga Virginum.*

Lect. 1. Noct. de script. occur.

In 1. R. omittitur *Lij Hodie.*

In 2. & 3. Noct.

In mense Januar. & Febr.

Ex festo 8. Decemb.

In Martio, & Aprili.

Ex 2. die infr. Octavam.

In mense Majo, & Junio.

Ex 3. die infr. Octavam.

In mense Julio, & Augusto.

Ex 5. die infr. Octavam.

In mense Sept. & Octobri.

Ex die 7. infr. Octavam.

In Novemb. & Decembri.

Ex Octava Conceptionis.

Ap-

APPENDIX.

Pro locis, ubi est concessum.

IV. MAIJ.

In Festo Ss. Floriani, & Soc. MM. Duplex.

*Omnia de com. MM. temp. pasch. præter
seg.* **Oratio.**

**Deus, qui nos concedis. Ut in eodem comm.
plur. MM.**

Lect. i. Noct de Script curr.

In 2. Noct. Lectio iv.

SÆviente Diocletiani & Maximiniani Imperatorum in Christianorum sanguinem persecutione, cum Aquilinus Norici Ripensis Præses, in eosdem Christi cultores acerrimè animadverteret, & ad quadraginta eo nomine vincitos, malisque tractatos in carcerem conjectisset. Florianus iisdem Religionis & militiae Societate conjunctus, haec laureaci fieri audiens, sancto fidei ardore incensus, ac sanguinem pro Christo profundere cupiens, eodem advo lat, sicque ad excellentioris militiae coronam glorioso certamine contendit.

R. Lux perpetua. &c.

Lectio v.

VIdens ergo Christianos ad idolorum Sacrificia perquiri, nihil truculentorum fidei hostium immanitatem veritus, in medium se ultrò profert, liberéque exclamat; quem alium inquiens, quæritis? Ecce ego Christianus sum: Ite nuntiate

Præ-

Præsidi, me hic adesse. Re ad Præsidem delata: Florianus vincitus adducitur; ac de Confessione sua interrogatus, cùm in eadem, & inanum deorum detestatione firmissimè persisteret, fustibus dirè cæditur; ferróque scapulæ ejus crudelissimè fauiantur & confringuntur. Tandem invictus Christi athleta, varijs tormentorum generibus superatis, cib inconcussam fidei constantiam ultimam mortis lætus excipit sententiam. Ligato igitur ad collum ejus saxo, è ponte in Anasum fluvium deiicitur. Nec defuit divina ultiō: Nam oculi ejus, qui injectis violenter manibus Martyrem præcipitavit, mox crepuerunt.

R. In servis suis. &c.

Lectio vi.

F^luvius autem Martyrem Christi suscipiens, elevatis undis, in quoddam eminentius saxum sacrum ejus corpus extulit; quod miro nutu Dei, ab aquila illuc ad volante protegebat; donec à pia quādam matrona, Dei instinctu, inde clam ablatum sepulturæ mandaretur in eo loco, in quo postea celebre Monasterium erat fuit; quod usquè in hodiernum diem titulo & patrocinio S. Floriani gaudet.

R. Filiæ Jerusalem. &c.

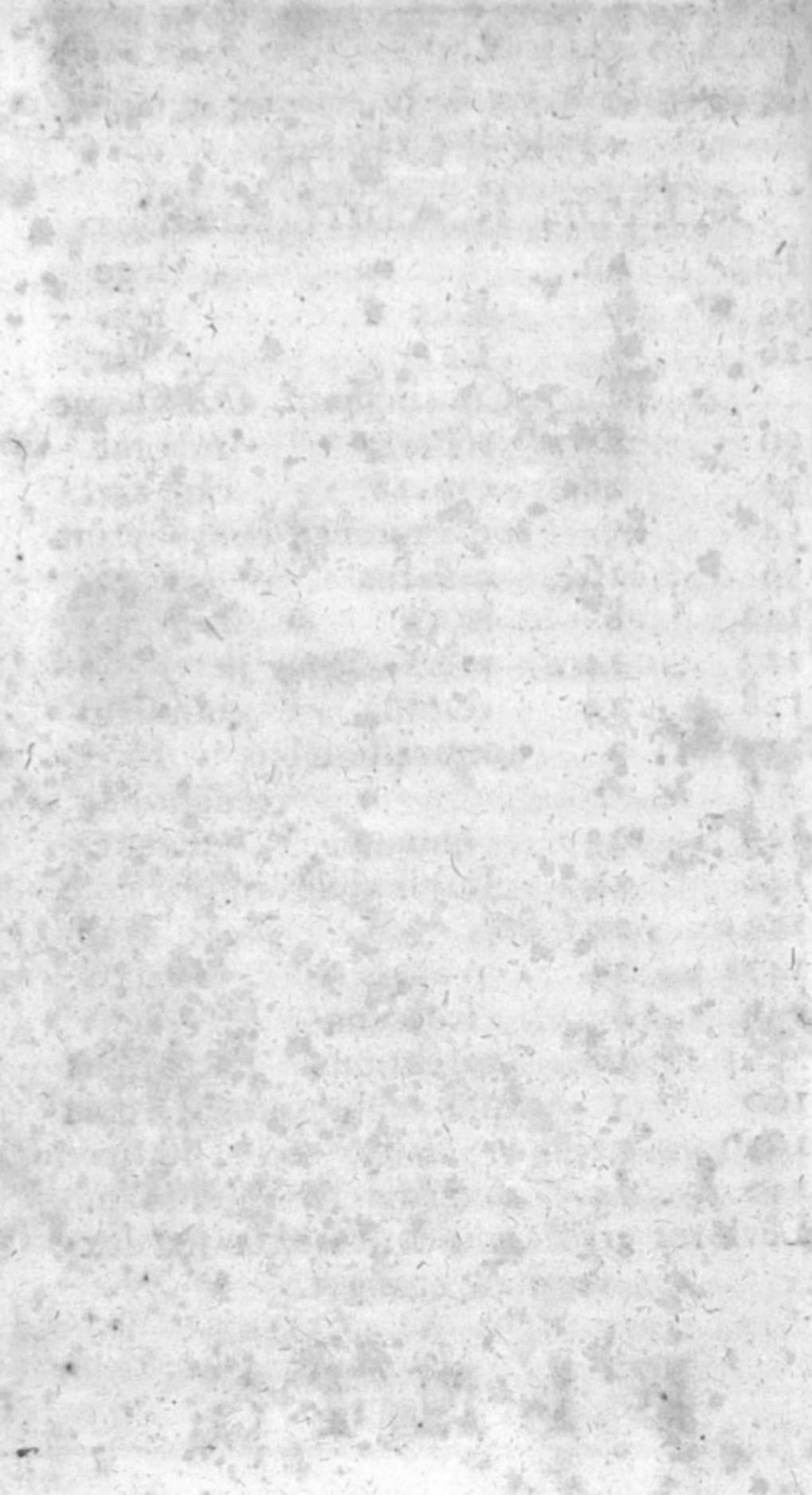
In 3. Noct. Homil. S. August. Episc. in Evang. Ego sum vitis vos palmites. Ut in commun. temp. pasch. 2. loco.

ERRORES Typi, sic corrigendi.

Pag.	lin.		lege
13	7	Rex	lex
26	2	Ee	Et
	7	Contingerat	Contigerat
30	8	roborar	roborat
31	18	cap. 26.	cap. 2.
54	3	convenirent	convenerint
56	26	afflatus	atflatu
122	8	in via	in viam
123	14	privilegio	pervigilio
128	19	comissa	coñissam
137	2	intercessionibus	Inter-
			cedentibus
138	23	quoque	quaque
142	26	Implicabile	implacabile
142	22	Sept. 736	Sept. 1726.
147	12	Angelico	Anglico
159	8	sedecens	secedens
	16	parentibus	Patentibus
160	1	infidiasque	infidias, quæ
162	23	fastu	statu
192	24	sec. Matth.	sec. Joan.
Leviiores errores prudens Lector suâ dexteritate corriget.			

F I N I S.

T A B U L A.

Ortus & occasus Solis, nec non temporis,
quo Missam dicere, & quo Matutinum pro
die sequenti anticipare licet.

Directa ad latitud. poli 46. & 15. min. ac
circumvicinorum locorum. Nota una hora
continet 60. minuta.

Auth. J. D. F. de Gr. P. W.

Mensis.	Dies.	ortus solis. h. m.	occas. solis. h. m.	Hora missæ h. m.	Hora mat. h. m.	Dies.	Mensis.
Dec.	22	7 48	4 11	5 22	2 5	22	Dec.
Jan.	1	7 46	4 13	5 20	2 6	12	Dec.
Jan.	10	7 40	4 19	5 16	2 9	2	Dec.
Jan.	20	7 32	4 27	5 10	2 13	22	Nov.
Jan.	30	7 18	4 41	4 59	2 20	13	Nov.
Febr.	9	7 4	4 55	4 47	2 27	3	Nov.
Febr.	18	6 49	5 10	4 33	2 35	24	Octo.
Febr.	24	6 41	5 18	4 26	2 39	19	Octo.
Mart.	1	6 16	5 43	4 1	2 51	3	Octo.
Mart.	22	6 0	6 0	3 43	3 0	23	Sept.
Mart.	31	5 43	6 16	3 24	3 8	13	Sept.
Apr.	10	5 27	6 32	3 3	3 16	3	Sept.
Apr.	21	5 10	6 49	2 42	3 24	24	Aug.
Apr.	26	5 3	6 56	2 32	3 28	19	Aug.
Maj.	6	4 48	7 11	2 7	3 35	8	Aug.
Maj.	17	4 35	7 24	1 43	3 42	29	Jul.
Maj.	27	4 24	7 35	1 20	3 47	18	Jul.
Jun.	6	4 16	7 43	1 1	3 51	8	Jul.
Jun.	17	4 12	7 47	12.49	3 53	27	Jun.
Jun.	22	4 11	7 48	12.47	3 54	23	Jun.

Varia Decreta S. R. Congreg.

Quorum notitia Sacerdotibus non solum utilis,
sed & necessaria est ad servandam uniformitatem
in Divinis functionibus, Divino officio, &
Ss. Missæ Sacrificio excerpta ex Claudio
de la Croix L. 6. p. 2. c. 3.

1. In feria sexta in parafseve non est admis-
tranda Eucharistia, nisi infirmis 19. Febr.
1622.

2. In paramentis nigris non est admini-
stranda Eucharistia. 22. Jan. 1701.

3. Ne fiat concio coram Ss. Sacramento in
altari exposito capite tecto 16. Febr. 1630.

4. Infra Octavam Ss. Corporis Christi non
sunt dicendæ Missæ votivæ aut de Requiem.
21. Jun. 1670.

5. Durante expositione Ss. Sacramenti non
potest regulariter celebrari missa de Requiem
neque cantari pro adimplenda mente Testa-
toris sive anniversario satisfaciendi, licet cur-
rat officium hujusmodi missas admittens. 2.
Decemb. 1684.

6. In festo Corporis Christi defertur Eu-
charistia à Celebrante. 12. Jun. 1627.

7. In Tabernaculo, ubi asservatur Ss. Sa-
cramentum, non sunt retinendæ Reliquiæ,
nec vasa Sacrorum Oleorum, nec aliud. 22.
Febr. 1593.

8. Omnes de Clero etiam Canonici Eucha-
ristiam sumant de manu celebrantis in Feria
V. in Cœna Domini. 17. Sept. 1608.

9. Non licet in Ecclesijs , in quibus non asservatur Ss. Sacramentum celebratio Missæ in Cœna Domini, nec ejusdem Augustissimi Sacramenti asservatio in Sepulchro. 24. Jun. 1659.

10. Sola ratione Ss. Sacramenti expositi non est dicendum Symbolum in missis privatis. 2. Dec. 1684.

11. Potest fieri coñmemorario de Ss. Sacramenro, si expositum sit, etiam in missa de festo duplici, quod non sit 1æ. vel 2æ. classis. 2. Dec. 1684.

12. Matutinum defunctorum pro generali eorum coñmemoratione recitandum est manè die 2. Novembr. non vero pridie vesperi. 1. Sept. 1607.

13. Sacrificia in die coñmemorationis omnium fidelium defunctorum possunt applicari ad libitum , scilicet in genere pro omnibus, tum in specie, pro aliquibus defunctis. 4. Aug. 1663.

14. In Altari privati oratorij , cui conceditur celebratio missæ, non potest tamen celebrari in Natali Domini, Epiphaniæ, prima die Paschatis, & prima Pentecost. Annunc. & Assumpt. B. M. V. festo Ss. Apostol. Petri, & Pauli , & Omnia Ss. quibus additur Sabbatum S. 17. Nov. 1607.

15. In festo duplici non sunt dicendæ missæ votivæ aut de Requiem. 5. August. 1662. quod intelligendum est etiam de festo duplici translato.

16. In Dominicis & Festis conceditur missa solemnis pro defunctis in sepulto corpore. 22. Maij 1603.

17. Non sunt transferendæ missæ de Requiem quæ ex Benefactorum præscripto celebrandæ incidunt in festum duplex, sed dicendæ sunt de festo occurrente cum applicatione sacrificij juxta mentem Benefactorum 15. Aug 1662.

18. Missæ de festo duplice celebratæ in altari animabus perpetuo privilegiato, & in quo proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ essent missæ de Requiem ex obligatione, suffragantur, ac si celebratæ fuissent pro defunctis juxta formam privilegiorum. 22. Jan. 1667.

19. Decretum hoc extenditur etiam ad altaria non in perpetuum, sed ad septenium seu aliud brevius ac longum tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus privilegiata, ac proinde missæ de festo duplice, quæ five ex obligatione, five ex sola fidelium devotione celebantur, suffragantur; ac si celebratæ fuissent pro defunctis. 23. Sept. 1669.

20. Sacerdotes, five Capellani sint, five non, qui recitant officium semiduplex, simplex, vel feriale, si celebrent in aliqua Ecclesia Regularium, in qua fit de festo duplice, non debent dicere missam de Requiem. 9. Jun. 1668.

21. Quod

21. Quod si festum illud duplex, de quo agunt Regulares (sub quo nomine veniunt etiam Moniales) habuerit missam propriam omnibus & solis Regularibus concessam, Sacerdotes sacerdotes celebantes in eadem Ecclesia Regularium, missam quidem dicant de festo duplici, sed cum missali Romano. 19 Nov. 1622.

22. Infra Octavam Epiphaniæ, Paschcatis, & Pentecostes, nec non in Feria iv. Cinerum, in Hebdomada majori, in Dominicis & Vigilijs Nativitatis Domini, & Pentec. non possunt dici missæ votivæ privatæ nec de Requiem. 28 Aug. 1627

23. In Vigilia Epiphaniæ omnino prohibentur missæ votivæ & de Requiem 27. Apr. 1697.

24. Si processio Lytaniarum majorum terminetur ad Ecclesiam S. Marci, cantetur ibi missa de S. Marco, non verò de Rogationibus 23. Maij 1603.

25. Non sunt inferendi in Lytanijs alijs Sancti præter ibi descriptos, neque tempore pestis addendi sunt Titulares & Civitatis Patroni sive speciali concessione. 22. Mart. 1631.

26. Cereus paschalis regulariter accendens est ad missas, & vespertas solemnies in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & in Dominicis post Ascensionem, in alijs servanda est locorum consuetudo. 19. Maij 1607.

27. Ecclesia Parochialis in dioceſi ve-
nit sub nomine Matricis, antequam idcir-
co neque Regulares, neque confratriæ
poſſunt campanas pulſare in Sabbato San-
cto. 9. Febr. 1609.

28. Neque Abbates, neque Regulari-
um Superiores poſſunt benedicere Para-
menta Ecclesiarum. 24. Aug. 1609.

29. Non est relinquendum officium de-
bitū pro officio devotionis. 29. Nov. 1603.

30. Inferiores Episcopo non poſſunt
sumere de altari paramenta pro missa. 7.
Jul. 1712.

31. Si in communib⁹ Sanctorum Suf-
fragijs facienda sit coñmemoratio de cruce
tamquam de titulo Ecclesiae, ſufficiet ea
ordinaria, quæ habetur in psalterio, quan-
do ſcilicet officium currat feriale. 30. Mart.
1631.

32. Absente Episcopo benedictiones can-
delarum, cinerum, palmarum, & fontis
fiant ab eo, qui cantaturus eſt missam. 12.
Jun. 1627.

33. In fine missæ ad quocunque altare
celebratae fit reverentia cruci infra gradus
capite ſemper aperto. 28. Aug. 1627.

34. Non licet in media nocte Nativitatis
Dominicæ celebrare alias duas missas, &
in eis ſacram communionem exhibere fide-
libus illam deponcentibus, ſed utrumque
omnino prohibitum. 7. Dec. 1741.

35. Paſſio in Hebdomada majori legen-
da

da in missis privatis in cornu Evangelij, licet in missa solemini legatur à celebrante in cornu Epistolæ. 4. Aug 1663.

36. Non solum Cruces & Imagines Salvatoris, sed etiam icones altarium, & omnes aliæ imagines Sanctorum tegendæ sunt in primis vesperis de Dominicâ Passionis. 4. Aug. 1663.

37. Ad Octavam benedict. in festo Conversi. S. Pauli Apost. non dicitur: *Cujus conversionem collimus*, sed *cujus festum*. 23. Febr. 1666. Patet hinc, quid faciendum in officijs translationis, inventionis, & simillium.

38. Non est transferendū in diem immediate sequentem festum illud ante cuius translationē habentur reponenda alia officia prius translata ejusdem ritūs non obstante Decr. edito sub 30. Sept. 1679. Quo ad verò festum semiduplex in Dom. infra oct. occurrens omnino servanda est Rubrica generalis Breviarij de transl. festorum. n. 5. 22. Dec. 1696.

39. Officium semiduplex in Dom. infra octavam occurrens tantum habet juris in feria 2. immediate sequenti non impedita, ut non cedat dupli primæ classis translatio. 16. Sept. 1702.

40. Si plura sint transferenda festa, quæ eadem die occurruunt, & quibus non convenit ratio majoris dignitatis, attendatur in eorum repositione major apparatus, vel

vel populi concursus, ex quo vocatur etiam
major solemnitas, supposito tamen, quod
sint ejusdem ritus. 20. Jul. 1686.

41. Si occurrerint, vel fuerint transfe-
renda duo festa ejusdem ritus, quæ unicâ
die occurrerant, quorum unum sit uni-
versale, & alterum partitulare alicujus
diocesis vel religionis, prius fiat de uni-
versali, deinde de particulari, nisi obstet
ratio majoris dignitatis. 27. Sept. 1698.

42. Translato festo, in cuius die conce-
ditur indulgentia, non transfertur etiam
indulgentia, nisi ex concessione speciali.
20. Jun. 1690

43. Evangelium pro solemnî palmarum
benedictione canendum est in cornu epi-
stolæ ab illo, qui celebrat absque Diacono,
& Subdiacono. 27. Apr. 1697.

44. Interdicitur omnibus ac singulis fa-
cultas assignandi diem fixum Sanctis trans-
latis, sine speciali Decreto. 28. Nov. 1682.

45. In Sabbato Sancto omnino prohi-
bentur missæ privatæ etiam post pulsatio-
nem campanarum in quacunque Ecclesia,
aut oratorio privato non obstante contra-
riâ consuetudine. 11. Febr. & 11. Martij
1690

46. Officia concessa semel in hebdomada
non sunt celebranda in Adventu, Quadra-
ges. Quat. Tempor. nec non Vigilijs, nisi
aliter in concessione exprima-
tur. 1. Mart. 1681.

DECRE-

D E C R E T U M

Urbis, & Orbis

De Festo S. Joachim.

Cum enixè & saepius Sacra Cæsarea Majestas institerit, ut festum S. Joachim perinde ac S. Annæ Conjugis esset in universalis Ecclesia de præcepto, Sacra Rituum Congregatio Eminentissimo & Reverendissimo D. Card. Gotto referente re maturè nec semel discussa ita denique censuit annuendum, ut, ne festa de præcepto multiplicentur, debitus tamen honor Genitori Matris Dei non denegetur, festum ejusdem S. Joachim à die 20 Martij ad Dominicam post Assumptionem Beatissimæ Virginis ejus Filiæ transferatur, in eaque sub dupl. majori, ut & festum S. Annæ Conjugis sub eodem ritu deinceps celebretur, si Sanctissimo Domino nostro placuerit. Die 20. Sept. 1738.

Facta igitur de prædictis per me infra-
scriptum Secretarium eidem Sanctissimo rela-
tione Sanctitas sua, ut Sanctissimorum Ma-
tris DEI Genitorum cultus augeatur, liben-
ter approbavit, atque ita imposterum serva-
ri ubique mandavit. Die 3. Octob. ejusdem
anni 1738.

Card. de Marinis Præf.
Loco + Sigilli.

F. Patriarch. Hierosol. S.R. C. Seeret.

VII. hujus igitur decreti celebrabitur Festum S. Joachim ritu dupl. maj. semper in Augusto Dom. infra Oct. Assumpt. B.M.V. & 20. Martij nihil fiet de eo. Hinc pro commoditate majori ponitur hic in Supplemento ejus officium, ne necesse sit illud querere in parte verna.

Dom. infr. Oct. Assumpt. B.M.V.
In Festo S. Joachim Patris B.M.V.

Duplex majus.

Omnia de comm. Conf. non Pont. præter seq.
In vesp. & laud. ¶. Potens in terra erit semen ejus. R. Generatio rectorum bene dicetur.

Ant. ad Magnif. in 1. vesp. & ad Bened.
Laudemus virum glriosum in generatio-
ne sua, quia benedictionem omnium gen-
tium dedit illi Dominus, & testamentum
suum confirmavit super caput ejus.

Oratio.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis tuis
Beatum Joachim Genitricis filij tui
Patrem esse voluisti: concede quæsumus,
ut cuius festa veneramur, ejus quoque per-
petuò patrocinia sentiamus. Per eundem
Dominum.

Comem Dom. occur. & Oct. Assumpt.

In 1. Noct. Lectiones de libro Eccli.
Beatus vir, qui inventus est. vi Decreti,
quod sic sonat.

Lectiones 1. Noct. in officio de festo dupl.
majori sumendæ sunt, nisi sint propriae, ex
ejus

*ejus communi, non vero ex scripturā occur-
renti, licet occurrat initium.* 12. Jul. 1664.

In II. Nocturno.

Sermo S. Epiphanij Episcopi.

Oratione de Laudibus Virginis, sub init.

Lectio iv.

DE radice Jesse ortus est Rex David,
& de tribu Regis David Sancta Vir-
go: Sancta inquam, & Sanctorum Viro-
rum filia: cuius parentes fuerunt Joachim,
& Anna; qui quidem in vita sua Deo pla-
cuerunt, atque etiam fructum ejusmodi
germinaverunt sanctam Virginem Mari-
am templum simul, & Matrem DEI Joa-
chim porrò, Anna, & Maria, hi tres Tri-
nitati palam sacrificium laudis offerebant.
Joachim enim interpretatur præparatio
Domini, eò quod ex illo præparatum sit
templum Domini nempe Virgo. Anna
rursus similiter gratia interpretatur,
propterea, quod Joachim & Anna grati-
am acceperunt, ut accendentibus precibus
talem fructum germinarent, sanctam Vir-
ginem adepti: Joachim siquidem preca-
batur in monte, & Anna in horto suo.

R^e Honestum. *ut supra parte 2. pag. 53.*

Sermo S. Joannis Damasceni

*Orat. I. de Virg. Mariæ Nativ. circa prin-
cium.* *Lectio v.*

Quoniam futurum erat, ut Dei Geni-
trix & Virgo ex Anna oriretur, na-
tura gratiæ fætum antevertere minimè

ausa est: Verum tanti per expectavit, dum gratia fructum suum produxisset. Siquidem oportebat eam primogenitam in lucem edi, quæ rerum omnium conditarum primogenitum, in quo omnia coagmentata sunt, paritura erat. O par beatum Joachim & Anna! Vobis omnis creatura obstricta est. Per vos enim donum omnium donorum præstantissimum Creatori obtulit, nempe castam Matrem, quæ sola Creatore digna erat.

R. Amavit eum. pag. 54.

Lectione vi.

EXulta Joachim, quoniam ex filia tua natus est nobis, & vocatur nomen ejus magni consilij, hoc est salutis totius mundi Angelus. Pudore afficiatur Nestorius, ac manum ori imponat. Puer hic Deus est. Quonam igitur modo ea DEI Genitrix non sit, quæ peperit? Si quis sanctam Dei Genitricem non confitetur, à Deitate remotus est. Mea non est hæc oratio, quamquam alioqui mea: hanc enim Divinissimam hæreditatem à Theogo Patre Gregorio accepi. O beatum par Joachim & Anna! ac profecto ex ventris vestri fructu iñaculati agnoscimini, quemadmodum Christus quodam loco dixit: Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ut Deo gratum erat ac dignum ea, quæ à vobis ora ta est, vitæ vestræ rationes instituistis. Ca-

stè enim ac sancte munere vestro fundit
virginitatis thesaurum produxistis.

R. Iste homo. pag. 55.

In III. nocturno.

Lectione S. Evang secundum Matthæum.

Letio vii. Cap. I.

LIber generationis JESU Christi Filij David, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joan. Damasceni.

Ex lib. 4. de fide orthodoxa c. 15. de Domini genealogia, & S. Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davidica tribu originem duxerit, Sanctissimi Evangelistæ Matthæus & Lucas liquido demonstrarunt. Verum hoc inter eos discriminis est, quod Matthæus ex Davide per Salomonem Josephum deducit, Lucas autem per Natham. At verò Sanctæ Virginis ortum uterque silentio præteriit. Quocirca scire opere pretium est, nec apud Hebræos, nec apud Scripturam Sacram hoc in more positum fuisse, ut mulierum genus recenseretur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxores ex altera tribu accerseret. Ac proinde Joseph, qui ex tribu Davidica ortum trahebat, iustitiamque colebat (hanc enim laudem ei tribuit Divinum Evangelium) Sanctam Virginem haudquam præter legis præscriptum despondisset, nisi ex eodem scepsis

tro genus duxisset. Ob idque satis habuit Evangelista demonstrasse, unde Joseph ortum traxerit.

R. Iste est, qui ante Deum. pag. 56.

Lectio viii.

Igitur ex stirpe Nathan filij David Levi genuit Melchi & Pantherem. Panther autem genuit Barphantherem (namque ita vocabatur. Barphanter rursus genuit Joachim: Joachim denique Sanctam DEI Genitricem. Rursus ex stirpe Salomonis filij David Nathan ex uxore sua genuit Jacob: mortuo autem Nathan Melchi ex tribu Nathan filius Levi ac frater Panthereis uxorem ipsius Nathan, quæ etiam Jacobi Mater erat, matrimonio sibi copulavit, atque ex ea genuit Heli: ita uterini fratres erant Jacob & Heli: ille nimirum ex tribu Salomonis, hic ex tribu Nathan oriundus.

R. Sint lumbi vestri. pag. 56.

Nona Lectio de Homil. Dom. occurrit.

Ubi hoc festum transferri contigerit, erit lectio nona, ut sequitur, vel verò etiam lectio nona jungatur lectioni 8væ, uti ita fieri monet P. Halden Rubricista.

Lectio ix.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis susceptis, è vita migravit: eaque de causa Jacob ipsius frater, qui ex

ex tribu Salomonis fluxerat, ipsius uxorem accepit, fratrique suo semen excitatavit, ac Josephum progenuit. Joseph itaque naturâ quidem filius Jacob erat à Salomone oriundus: legis autem ratione patrem habebat Heli ex Nathan oriundum. Quæcum ita sint, Joachim lectissimam illam, ac summis laudibns dignam mulierem Annam matrimonio sibi copulavit. Verum, quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem, ac promissionem Samuelem procreavit: Eodem modo hæc etiam per obsecrationem & promissionem DEI Genitricem à Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illustribus matronis cederet. Itaque gratia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dominam parit (id enim Mariæ nomine significatur) verè etenim rerum omnium conditarum Domina facta est, cum creatoris Mater extitit. Te Deum laudamus.

*Ad Laudes. Domine Quinque talenta.
ut in comm. Conf. non Pont.*

X. & Antiph. propr. ut supra in vesp.

Comm. Dom. & Oct. Assumpt.

In 2. vesp. totum de comm. præter orat.

Comem. Dom. & Oct. Assumpt.

*multa ipsa tuncbris e atra migis
casche ab ecclesis iscoquinatis est dicitur*

Die

Iaer. V. inf. oct. A.D.

Die 24. Novembris.

In Festo S. JOANNIS à Cruce Conf. se-
mid. ex Decr. Clem. XII. 3. Oct. 1738.
Omnia de com. Conf. non Pont. præter seq.
In hymno W. Meruit supremos.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joannem Confes-
sorem tuum perfectæ sui abnegatio-
nis, & Crucis amatorem eximum effeci-
sti: concede, ut ejus imitationi jugiter in-
hærentes, gloriam assequamur æternam.
Per Dominum.

Commem. S. Chrysog. M. ubi festum S.
*Joan. non transfertur, sicut semper transfer-
tur in Diac. Aquil.*

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

JOANNES à Cruce Fontiberi in Hispa-
nia piis Parentibus natus, à primis an-
nis certò innotuit, quām Deiparæ Virgini
futurus esset acceptus; nam quinquennis
in puteum lapsus, ejusdem Deiparæ manu
sublatus, incolumis evasit; tanto autem
patiendi desiderio flagravit, ut novennis,
spreto molliori lecto, super farmentis cu-
bare consueverit. Adolescens hospitio
pauperum ægrotantium Metymnæ Cam-
pi famulum sese addixit, quibus magno
charitatis ardore, vilissima quæque com-
pletens officia, præsto aderat, cuius exem-
plo excitati cæteri eadem charitatis mu-
nera ardentius obibant. Verum ad altio-

ra vocatus, Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo institutum amplexus est, ubi, sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinæ, & arctioris vitæ cupidissimus, primitivam Ordinis Regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut ob jugem Dominicæ Passionis memoriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem indicto, vigilijs, jejunijs, ferreis flagellis, omnique pœnarum genere, brevi carnem cum vitijs, & concupiscentijs suis crucifixerit; dignus planè, qui à Sancta Teresia inter priores, sanctioreisque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur.

R. Honestum fecit. *parte 2. pag. 53.*

Lectio v.

Singulari vitæ austерitate, & omnium virtutum præsidio munitus, præ assidua rerum divinarum contemplatione diutinas, & mirabiles ecstases frequenter patiebatur: tantoque in Deum æstuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intrò diutiùs continere non posset, foras erumperet, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti sumopere intentus, tum in verbi Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus Sanctæ Teresiæ comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carmeli Ordinis observantiam

instauraverat, eandem & inter Fratres, Jo-
anne adjutore, restitueret. In numeros ita-
que una cum Dei Famula in divino opere
promovendo perpessus labores, Cœnobia,
quæ ejusdem Sanctæ Virginis cura per to-
tam Hispaniam ercta fuerant, nullis vitæ
incommodis, & periculis territus, singula
perlustravit, in quibus, aliisque quamplu-
rimis ejus opera erectis, restauratam obser-
vantiam propagando, verbo, & exemplo
firmavit: ut merito primus post Sanctam
Teresiam Carmelitarum Excalceatorum
Ordinis Professor, & Parens habeatur.

R. Amavit eum pag. 54.

Lectione vi.

Virginitatem perpetuò coluit, impu-
dentesque mulieres ejus pudicitiæ
insidiari conantes, non modo repulit, sed
etiam Christo lucrificat. In divinis expli-
candis arcanis æque ac Sancta Teresia, A po-
stolicæ Sedis judicio, divinitus instructus,
libros de mystica Theologia cœlesti sapi-
entia refertos conscripsit. Semel interro-
gatus à Christo, quid præmii pio tot labo-
ribus posceret, respondit: Domine, pati,
& contemni pro te Imperio in Dæmo-
nes, quos è corporibus sæpe fugabat, dis-
cretione spirituum, prophetiæ dono, mi-
raculorum gloria celebratissimus, ea sem-
per fuit humilitate, ut sæpius à Domino
flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus ef-
set ignotus. Voti compos factus, Ubéda

dix

diro morbo, & in crure quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissimè toleratis, Ecclesiaz Sacramentis piè, sancteque suscep-
tis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habuerat, post illa verba : In manus tuas commendo spi-
ritum meum, obdormivit in Domino, die,
& hora à se prædictis, anno salutis millesi-
mo quingentesimo nonagesimo primo,
ætatis quadragesimo nono. Migrantem e-
jus animam splendidissimus ignis globus
excepit: corpus verò suavissimum odo-
rem spiravit, quod etiamnum incorruptū
Segobiæ honorifice colitur. Eum plurimis
ante, & post obitum fulgentem signis Be-
neditus decimus tertius Pontifex Maxi-
mus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste est. pag. 55.

In III. Noct. Homil. S. Gregorii Pap. in

Evang. Sint Iumbi. præcincti.

Nona Lectio S. Chrysogoni M.

Missa Os justi i. com. S. Chrysog. M.

Pro festo S. Gertrudis V. nec dum Lectio-
nes propriæ Româ aquiri potuerunt. Festum
hoc, uti ex Directorio Rom. de anno 1739.
innovuit, celebrandum erit die 15. non 17.
Nov. ut festum S. Gregor. Thaum. è sua die
non moveatur. Quamprimum aquirentur lec-
tiones, dabuntur typo, & comunica-
buntur DD. Sacerdotibus.

Die xv. Novembris.

I N F E S T O

S·GERTRUDIS

VIRGINIS, ET ABBATISSÆ
Ordinis S. Benedicti. *Duplex.*

Omnia de communi Virginum.

O R A T I O .

DEUS, qui in corde beatæ Gertrudis Virginis jucundam tibi mansionem præparasti, ipsius meritis & intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, & ejusdem tribue gaudere confortio. Per Dominum nostrum &c.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. Lectio iv.

Gertrudis Islebij in Saxonia nobili gene-
re nata quinquennis in monasterio Rodardensi Ordinis S. Benedicti Virginitatem suam ac se ipsam JESU Christo obtulit. Quo ex tempore à mundanis rebus prorsus aliena virtutique sedulò intenta cœlestis vitæ genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum Divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa brevi christianam perfectionem adepta est. De Christo, ejusque vitæ mysterijs sæpe numero pio cum animi sensu loquebatur:

X

unam-

unamque DEI gloriam cogitans ad illam
sua vota omnia , & actiones referebat.
Quamvis autem multis eximijs naturæ ac
gratiæ donis à Deo aucta esset , ita tamen si-
bi ipsi vilescebat , ut inter præcipua Divinæ
bonitatis miracula hoc item memoraret ,
quod se indignissimam misericorditer susti-
neret.

R. Propter veritatem.

Lectione v.

Triceſimum ætatis annum agens pri-
mùm Rodardensis monasterij , ubi re-
ligiosam vitam est professa , deinde Elpedia-
ni Præſes electa , quadraginta annorum ſpa-
tio eâ charitate , prudentiâ , & regularis di-
ſciplinæ studio munus obivit , ut cœnobium
religiosæ perfectionis domicilium videretur.
Utrōque autem licet omnium esset Mater
& Magistra , omnium tamen minima haberi
volebat , ac demiffione pari ministram ſe ex-
hibebat. Quo liberiūs Deo vacaret , vigilijs ,
abſtinentia , aliisque cruciatibus corpus af-
fixit : Sempérque ſui ſimilis morum inno-
centiam , mansuetudinem , ac patientiam
prætulit singularem. Proximorum ſaluti
omni ope ſtuduit , piæque curæ copioſum
fructum retulit. Divini amoris vi frequen-
tes patiebatur extaſes , altissimæque con-
templationis , & Divinæ unionis donum
obtinuit.

R. Dilexisti iuſtitiam.

Le-

Lectio vi.

UT meritum acceptissimæ sibi Sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti Matrem & Curatricem à J E S U acceptam pietate præcipua prosequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga Divinissimum Eucharistiæ Sacramentum & passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu affiebatur: ut interdum uberibus lachrymis perfunderetur. Iustorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidijs & precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum & prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius quam morbo languescens anno Domini millesimo, ducentesimo nonagesimo secundo vitâ deceffit. Miraculis vivens & post mortem à Deo illustrata est.

R. Afferentur regi.

In III. Noct. Homilia S. Gregorij Pap. in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus. &c.

Urbis, & Orbis.

Suprascriptas Orationem & Lectiones secundi Nocturni proprias S. Gertrudis Virginis Ordinis S. Benedicti ab Emi-

uentissimo, & Reverendissimo, Domino Car-
inali Sancti Clementis diligenter revisas,
atque examinatas, Sac. Rituum Congrega-
tio ad instantiam Serenissimi Regis Poloniae
benigne approbavit, ut singulis Annis die
15. Novembris pro Feste ejusdem Sanctae as-
signata ab omnibus utriusque sexus Christi
fidelibus tam Sæcularibus, quam Regulari-
bus, qui ad horas Canonicas tenentur in ejus
Missa, & Officio sub Ritu duplici minori à
Sanctissimo Domino nostro sub die 20. Junij
1738. Ecclesiæ universalí concessó, recitari
debeant. Si Sanctissimo D. nostro visum fue-
rit. Die 9. Maij 1739.

Factaque deiude per me Secretarium de
prædictis eidem SSmo D. N. relatione, San-
ctitas Suæ benignè annuit. Die 19. ejusdem
Mensis, & Anni 1739.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco Sigilli.

T. Patr. Hierosolym. See.

Labaci Typis Adami Friderici Reichhardt.

Die VII. Julii.

IN FESTO S. PULCHERIÆ VIRGINIS IMPERATRICIS.

Sub Ritu Dupli Majori. &c.

Officium & Missa de Communi VV. primo loco, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui B. Pulcheriam Virginem tuam singulari Castitatis prærogativâ decorâsti, qui que illi ad defendendam Ecclesiam Tuam summum Fidei amorem tribuere voluisti; concede, ut ejus intercessione Tibi puris mentibus inhærentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum &c.

Lectiones primi Nocturni de Epist. S. Pauli. De vir-

ginibus præceptum Domini non habeo &c.

IN II. NOCTURNO.

Lect. IV.

Aelia Pulcheria Augusta, Patre Avo, Fratre, atque Viro Romanorum Imperatoribus maximè nobilis, profligatis, sua præsterim operâ, Hæreticorum erroribus, & Catholic Dogmate circa Incarnationis Mysterium, & Divinam Maternitatem constituto multò nobilior, ab ipsa pueritia tantâ sapientia divinitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitum Im-

Imperiū procuratio, dum Theodosius adolesceret, commissa fuerat, ejus arbitratu omnia ficerent; effētque constans opinio, unius puellulæ virtute ac sapientiâ, quæ instare atque ingruere videbantur, pericula discussa, & felicitatem Imperio constitutam. Donii assidua disciplinæ exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non Aula Imperatorum, sed Asceterium vulgo diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flacillam, Arcadiam, Marianam sorores ita imbuebat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut, quibus ætate non multum præstabat, eorum moderatrix, ac propemodum Mater esse videgetur. Qua

institutione Sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulcheriam imitatæ, se, suamque Virginitatem DEO devoverint; utque Augusta Virgo ea, quæ decreverat, amplius confirmaret, omnésque voluntatis suæ testes haberet, ex auro & pretiosis lapidibus Sacram mensam in Ecclesia Constantinopolitana pro Virginitate sua, & Fratris Imperio dedicavit; & in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et ducet,

Lectione V.

POtier autem ejus in Theodosio instruendo eluxit cura; cumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat; qui quidem talis est effetus, ut absolutissimum optimi, veréque Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriae consiliis est obsequutus. Post diuturnam cum fratre concordiam, turbis, malevolorum fraude, atque obtrectatione in aula excitatis, tempus nata, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hébdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens penè monasticam, aliquandiù se continxit; cùm verò felicitas Imperii una cum ea exularet, a fratre accersita, ubi deesse vidit, qui prælia Domini

pugnaret, Debboram imitata, fide, ac Religione armata processit, & missis in omnem partem Epistolis, hortando, monendo, minitando, non pecuniæ, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concilii Chalcedonensis unâ omnium voce, atque præcōnio Custodem Fidei, pacis Conciliatricem, Expultricem Hæreticorum, Piam, Orthodoxam, novam Helenam. (sicut Marcianum tunc Imperatorem novum Constantinum) consolarent; cuique S. Leo totius Romanæ Ecclesiæ nomine plurimū gratularetur, ejusque causâ exultare se dicebat, ac digna DÉO vota persolvere, quod de Nestoriana primū impietate, mox de nefario Eutychetis errore pereempto, duplicem illi

& palmam contulerat,
& coronam.

R. Dilexisti justitiam,
& odisti iniquitatem : *
Propterea unxit te
DEUS, DEUS tuus oleum
laetitiae.

V. Propter veritatem , & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

ATque hæ tantæ curarum moles, quas præsertim in Ephesino ac Chalcedonensi Conciliis, Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessariò susceperebat, nihil illam ad cætera Christianæ pietatis officia obœunda fecere segniorem. Assidue cælestium rerum contemplatione, Sacrorum Librorum Lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis se exercebat;

Psalmos, de nocte surgens, unà cum Regiæ familiae Principibus decantabat ; DEI, ac Sanctorum (quorum & colloquio non semel dignata est) cultrix exigua ; quæ etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquias cultus augeretur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparæ appellationem contra Nestorianorum blasphemias asseruit ; voluit namque summâ Sapientiæ suæ dispositio ne Divina Providentia, ut per Virginem summa Virginis dignitas inoffensa penitus servaretur ; quam etiam est imitata servando perpetuam in ipso coniugio Virginitatem ; cuius denique cultui amplificando complura templa regali planè magnificentia excita vit.

vit, donariis auxit, redditibus locupletavit. In placanda Divina Justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordiâ planè singulari, quos & materna quadam charitate complexa est, quoad vixit, & moriens eorum, quæ assidua, effusissimâque liberalitas reliqua fecerat, scripsit hæredes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quem pari Religioni studiô, rebûsque omnibus Imperiô dignissimum ipsa exercerat ad Imperium, sibiique hanc ipsam ob causam, salvâ, quam DEO voverat, Virginitate, conjugem delegerat. Obiit anno quadragesimo quinagesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorum Patrum, cæterorum-

que ejus ævi Scriptorum laudibus celebrata.

¶. Afferentur Regi virginces post eam proximæ ejus: Afferentur tibi in lætitia, & exultatione.

¶. Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

C. 17. 3.

IN illo tempore dixit JESUS: Hæc est aetem vita æterna, ut cognoscant te solum DEUM verum, & quem misisti JESUM Christum. Et reliqua.

Homil. S. Cyrilli Aleandrini.

De Fide ad Pulchriam, & Sorores Reginas.

Lectio VII.

SANè vos sacras, castissimásque Christi omnium nostrum Salvatoris sponsas, religiosissimæ ac DEO dilectissimæ Imperatrices, orbis terrarum ornamentum, sanctissimorumque Ecclesiarum deus optimo jure quisquis appellaverit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnisque ornatus Divinæ Majestatis oculis gratus, acceptusque mirificè splendet. Neque his opibus contentæ, omnem quoque curam, omnęque studium adhibetis, quod fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi Regnum capessere,

& ea, quæ illi grata sunt, facere, & sentire omittitis, partim quidem præclaris actionibus, partim rursum cum vestras, tum Principum quoque vestroruī aulas Virginitatis gloriā condecorantes; partim denique sumptuosissima Templū Christo Domino excitantes; nam & hoc quoque pietatis studium inter cætera ille Sanctis vestris animis impertitus est.

R. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino introivit cum eo ad nuptias.

V. Media nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

Lectio VIII.

Igitur ex sacris literis vobis verè sanctis Christi Sponsis (quam ad quodvis opus bonum abundè instruetæ videamini) aliquid depromam. Hinc etenim & Emmanuel verum, ac naturalem DEUM, & Virginem Matrem, quæ eum peperit, veram per ipsum Deiparam esse planum fiet. Ait Christus: hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum, DEUM verum, & quem misisti JESUM Christum. Si cum solius, verique DEI cognitione, JESU Christi cognitionem necessariam, consociatamque esse oportet, & hoc ipsum æternam vitam conciliat; cui obscurum esse potest, Christum verum esse DEUM? Verbum sanè caro factum est, sed mansit interim Verbum.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviani ei.

V. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio IX.

ET ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis; ut sint unum, sicut & nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius a Patre accepisse Ie narrat, quam nobis deinde communem fecerit? Sancte Iipse ab hac questione nos liberat, dum ait: ut unum sint, sicut & nos unum sumus. Nam etsi DEI Patris Verbum secundùm propriam hypostasim alias a Patre esse dignoscatur, naturali tamen identitate unum planè & idem est cum illo. At

At quo pacto Verbum modō secundūm natu-
illud , unum quoque ram unum ille factus est
nobiscum factum est ? nobiscum , qui omnem
Ad eundem omnino omnino creaturam ex-
modum , puta secun-
dūm essentiale , & na-
turalem identitatem .
At cùm divina natura
tantō a Creatura distet
intervallo , ut secun-
dūm essentiam cum
ea coire nequaquam
valeat ; ecquō , inquis ,

ram unum ille factus est
nobiscum , qui omnem
omnino creaturam ex-
cellit ? Verbum factum
est homo ; ut quemad-
modum in Deitate
unum & idem est cum
Patre ; ita secundum
naturæ humanæ habitu-
dinem sit unum quo-
que nobiscum
Te DEUM laudamus .

Ex audientia Sanctissimi Die 31. Januarii 1752.

*S*anctissimus Dominus Noster approbavit introscriptum
Officium sub ritu dupli cum Missa pro Canonicis Re-
gularibus in Lusivania , & pro PP. Societatis IESU Pa-
normi , & in Tyrocinio Romano degentibus : ac concessit ,
ut Missa possit celebrari etiam ab exteris Sacerdotibus in
Ecclesiis prædictorum Canonicorum Regularium , & PP.
Societatis IESU .

D. F. Card. Tamburinus.

PREterea per litteras Apostolicas in forma Brevis 11. Februarii
1752. emanatas præsertum Officium & Missam extendit , at-
que concedit , ut ab omnibus ejusdem Societatis alumnis , ubique
terrarum degentibus , nec non Collegialibus & Seminaristis , in eorum
Collegiis , sive Seminariis , sive domibus conviventiibus , qui ad
horas Canonicas recitandas tenentur , Officium & Missa ab iis omnibus
Sacerdotibus in dictæ Societatis IESU Ecclesiis , Oratoriisque cele-
brantibus , sub iisdem modō & formā , quot annis die septima men-
sis Julii recitari , & celebrari possit .

Cajetanus Amatus.

OFFICIUM
QUINQUE VULNERUM
D.N. JESU CHRISTI

Feria VI. post Cineres.

*Pro tota Societate JESU, & pro omnibus
Confratribus etiam exteris Congregationum
bonae Mortis ubique locorum degentibus, ex
Decreto SS. D.N. BENEDICTI PP. XIV.*

Die 25. Aprilis 1753. Duplex Majus.

AD VESPERAS.

Antiph. Vere languores
nostros ipse tulit, & dolores
nostros ipse portavit.

Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum:
* Ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu
meo: * Omnis homo
mendax.

Quid retribuam Domi-
no, * pro omnibus, quæ
retribuit mihi?

Calicem salutaris acci-
piam: * Et nomen Do-
mini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni po-
pulo ejus: * Pretiosa in

conspictu Domini mors
Sanctorum ejus.

O Domine, quia ego
servus tuus: * Ego ser-
vus tuus, & filius ancillæ
tuæ.

Dirupisti vincula mea:
* Tibi sacrificabo hostiam
laudis, & nomen Domini
invocabo.

Vota mea Domino red-
dam in conspicu omnis
populi ejus: * In atriis
domus Domini, in medio
tui Jerusalem.

Antiph. Vere languores
nostros ipse tulit, & dolores
nostros ipse portavit.

Antiph. Ipse autem vul-
neratus est propter iniqui-
tates nostras, attritus est
propter scelera nostra.

AD Dominum cum tribularer clamavi : * Et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis ini quis, * Et a lingua dolosa.

Quid detur tibi , aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi , quia incolatus meus prolongatus est : habitavi cum habitantibus Cedar : * Multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus : * Cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniuitates nostras , attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam Populi sui, & percussuram ejus sanavit.

ERipe me Domine ab homine malo : * Aviro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt ini quitates in corde : * Tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis : * Venernum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris : * Et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt sup plantare gressus meos : * Absconderunt superbi la queum mihi :

Et funes extenderunt in laqueum : * Juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu : * Exaudi Domine vocem deprecationis mee.

Domine Domine virtus salutis meæ : * Obum brasti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori : * Cogitaverunt contra me , ne derelin quas me , ne forte exalentur.

Caput circuitus eorum : * Labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * In miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * Virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * Et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * Et habitabunt recti cum vultu tuo.

Anriph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me: * Intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiā ori meo: * Et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * Ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * Et non communicabo cum electis eorum.

Corripet me justus in misericordia, & increpat me: * Oleum autem peccatoris non inpinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * Absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audent verba mea, quoniam potuerunt: * Sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * Quia ad te Domine Domine oculi mei, in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * Et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reti aculo ejus peccatores * singulatiter sum ego donec transeam.

Antiph. Omnis , qui transibit , stubebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes , qui transitis per viam , attendite , & videte , si est dolor , sicut dolor meus.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi : * Voce mea ad Dominum deprecatus sum :

Effundo in conspectu ejus orationem meam , * & tribulationem meam ante ipsum pronuncio .

In defiendo ex me spiritum meum , * & tu cognovisti semitas meas .

In via hac , qua ambulabam , * absconderunt laqueum mihi .

Considerabam ad dexteram , & videbam : * Et non erat , qui cognosceret me .

Periit fuga a me , * & non est , qui requirat animam meam .

Clamavi ad te Domine , * dixi : Tu es spes mea , portio mea in terra viventium .

Intende ad deprecationem meam : * Quia humiliatus sum nimis .

Libera me a persequentiibus me : * Quia conformati sunt super me .

Educ de custodia animalium meam ad confitendum nomini tuo : * Me expectant justi , donec retribuas mihi .

Antiph. O vos omnes , qui transitis per viam , attendite , & videte , si est dolor , sicut dolor meus .

Capitulum. Isaiae 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras , attritus est propter scelera nostra , cuius livore sanati sumus .

R. DEO gratias .

Hymnus.

Pange lingua gloriosi Lauream certaminis , Et super Crucis tropheo

Dic triumphum nobillem :

Qualiter Redemptor Orbis

Immolatus vicerit .

De parentis protoplasti Fraude Factor condolens ,

Quando pomi noxialis In necem morsu ruit :

Ipse

D. N. I. E. S. O.
Ipse lignum tunc nota-
vit,
Damna ligni ut solve-
ret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret.
inde,

Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, Orbis Conditor:
Atque Ventre Virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis invo-
luta

Virgo Mater alligat:
Et DEI manus, pedes-
que
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet Universitas.

Amen.

¶. Videbunt, in quem
transfixerunt.

¶. Et dolebunt super
eum, ut in morte
Primogeniti.

Ad Magnificat.

Antiph. Dum in Cruce
penderet Unigenitus DEI
Filius, & ab omnibus
subsannaretur, Mater ejus
Virgo MARIA, ipsum
verum DEUM, & ho-
minem condolens vene-
rabatur.

Oratio.

DEUS, qui unigeniti
Filii tui passione,
& per quinque vulnera
ejus sanguinis effusione,
humanam naturam pec-
cato perditam reparasti:
tribue nobis, quæsumus,
ut qui ab eo suscepimus
vulnera veneramur in Ter-
ris, ejusdem pretiosissimi
Sanguinis fructum conse-
qui mereamur in Cœlis.
Per eundem Dominum,
&c.

*Deinde fit Commemoratio
de Feria per Antiph.*

Domine non sum di-
gnus, ut intres sub tectum
meum: sed tantum dic
verbo, & sanabitur puer
meus:

¶. Dirigatur Domine
Oratio mea.

¶. Sicut incensum in
conspectu tuo.

Oratio.

PArce Domine, parce populo tuo: ut dignis flagellationibus castigatus, in tua miseratione respiret. Per Dominum nostrum, &c.

Ad Matut. Invitac.

Christum in Cruce confixum, quinque plagiis vulneratum. * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus, &c.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi lauream certaminis, &c.
w in Vesperis.

In I. Nocturno.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeci-
sti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * Palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrgat iustum & impium: * Qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * Ignis, & sulphur, & spiritus proceliarum pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, & iusticias dilexit: * Æquitatem videt vultus ejus.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalmus 14.

Domine, quis hababit in tabernaculo tuo? * Aut quis requiescat in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * Timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit :

Qui facit haec, * non movebitur in æternum.

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus : * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * Et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * Aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * Et misericordiam a DEO salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem DEI Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevmini portæ æternales : * Et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevmini portæ æternales : * Et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antriph. Torcular cal-
eavi solus , & de Gentibus non fuit vir mecum.

X. Foderunt manus meas , & pedes meos.

X. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Leclio I. Cap. 53.

Quis credit auditui nostro ? & brachium Domini cui revelatum est ? & ascendit sicut virgultum coram eo , & sicut radix de terra sitienti . Non est species ei , neque decor , & vidimus eum , & non erat aspectus , & desideravimus eum : despectum , & novissimum virorum , virum dolorum , & scientem infirmitatem , & quasi absconditus vultus ejus , & despectus : unde nec reputavimus eum . Vere languores nostros ipse tulit , & dolores nostros ipse portavit : Et nos putavimus eum quasi leprosum , & percussum a DEO , & humiliatum . Ipse autem vulneratus

est propter iniurias nostras , attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum , & livore ejus sanati sumus . Tu autem Domine , &c.

X. Gratificavit nos DEUS in dilecto Filio suo : * In quo habemus redemtionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum .

X. Ecce venit plenitudo temporis , in quo misit DEUS Filium suum in terras . In quo habemus .

Leclio II.

OMnes nos quasi oves erravimus , unusquisque in viam suam declinavit , & posuit Dominus in eo iniuriam omnium nostrum . Oblatus est , quia ipse voluit , & non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur , & quasi agnus coram tondente se obmutescet , & non aperiet os suum . De angustia , & judicio sublatus est : generationem ejus quis enarrabit ?

Quia

Quia abscissus est de terra
viventium: propter sce-
lus populi mei percussi
eum. Et dabit impios
pro sepultura, & divites
pro morte sua: eo quod
iniquitatem non fecerit,
neque dolus fuerit in
ore ejus. Et Dominus
voluit conterere eum in
infinitate. Tu autem,
&c.

R. Nos, qui aliquan-
do cramus longe, facti
sumus prope per Sanguinem
JESU Christi. *
Ipse est pax nostra, qui
fecit utraque unum.

V. A Domino factum
est istud, & est mirabile
in oculis nostris. Ipse
est pax nostra.

Lection III. Cap. 63.

Quis est, qui venit
de Edom, tintatis
vestibus de Bosra? Iste
formosus in stola sua,
gradiens in multitudine
fortitudinis sue. Ego,
qui loquor justitiam, &
propugnator sum ad
salvandum. Quare ergo
rubrum est indumentum
tuum, & vestimenta tua
sicut calcantium in tor-

culari? Torcular calcavi
solus, & de Gentibus
non est vir mecum: cal-
cavi in furore meo, &
conculcavi eos in ira mea,
& aspersus est sanguis eo-
rum super vestimenta
mea, & omnia indumen-
ta mea inquinavi: dies
enim ultionis in corde
meo, annus Redemptio-
nis meæ venit, circum-
spexi, & non erat auxi-
liator; quæsivi, & non
fuit, qui adjuvaret. Tu
autem, &c.

R. In primogenito
ex mortuis complacuit
omnem plenitudinem
Divinitatis inhabitare,
& per eum reconciliari
omnia in ipsum. * Pa-
acificans per Sanguinem
Crucis ejus, sive quæ in
Cælis, sive quæ in terris
sunt.

V. Ipse est caput cor-
poris Ecclesiæ, in omni-
bus primatum tenens.
Pacificans per Sanguinem
Crucis ejus. Gloria Patri.
Pacificans.

In II. Nocturno.

Antiphona. Foderunt
manus meas, & pedes
a s meos;

meos ; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus , Deus meus , respice in me : quare me dereliquisti ? * Longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus , clamabo per diem , & non exaudies : * Et nocte , & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitat , * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : * Speraverunt , & liberasti eos.

Ad te clamaverunt , & salvi facti sunt : * In te speraverunt , & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis , & non homo : * Opprobrium hominum , & abjectio plebis.

Omnes videntes me , deriserunt me : * Locuti sunt labiis , & moverunt caput.

Speravit in Domino , eripiat eum : * Salvum faciat eum , quoniam vult eum.

Quoniam tu es , qui extraxisti me de ventre : * Spes mea ab uberibus

matris meæ. In te projectus sum ex utero :

De ventre matris meæ DEUS meus es tu , * ne discesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : * Quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi : * Tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum , * sicut leo rapiens , & rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * Et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquecens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea , & lingua mea adhaesit faucibus meis : * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi : * Concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas , & pedes meos : * Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt , & inspexerunt me : * Diviserunt sibi vestimenta mea , & super

vestem meam miserunt
sortem.

Tu autem, Domine,
ne elongaveris auxilium
tuum a me: * Ad defen-
sionem meam conspice.

Erue a framea, DEUS,
animam meam: * Et de-
manu canis unicam
meam:

Salva me ex ore leo-
nis: * Et a cornibus uni-
cornium humilitatem
meam.

Narrabo nomen tuum
fratribus meis: * In me-
dio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Domi-
num, laudate eum: * Uni-
versum semen Jacob glo-
rificate cum:

Timeat eum omne se-
men Israel: * Quoniam
non sprevit, neque de-
spexit deprecationem
pauperis:

Nec avertit faciem
suam a me: * Et cum cla-
marem ad eum exaudi-
vit me.

Apud te laus mea in
Ecclesia magna: * Vota
mea reddam in conse-
etu timentium eum.

Edent pauperes, &
saturabuntur: & lauda-

bunt Dominum, qui re-
quirunt eam: * Vivent
corda eorum in saeculum
saeculi.

Reminiscentur, & con-
vertentur ad Dominum
* universi fines terrae:

Et adorabunt in con-
spectu ejus * universae fa-
miliae Gentium.

Quoniam Domini est
regnum: * Et ipse domi-
nabitur Gentium.

Manducaverunt, &
adoraverunt omnes pin-
gues terrae: * In con-
spectu ejus cadent omnes,
qui descendunt in ter-
ram.

Et anima mea illi vi-
vet: * Et semen meum
serviet ipso.

Annunciabitur Domi-
no generatio ventura: *
Et annunciarunt Caeli
justitiam ejus populo, qui
nasceretur, quem fecit Do-
minus.

Antiph. Foderunt ma-
nus meas, & pedes meos;
dinumeraverunt omnia
ossa mea.

Antiph. A planta pe-
dis usque ad verticem non
est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubilate D E O omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * Date gloriam laudi ejus.

Dicite D E O , quam terribilia sunt opera tua, Domine! * In multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera D E I : * Terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : * Ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt : * Qui exasperant, non exalentur in semet-ipsis.

Benedicite Gentes D E U M nostrum, * & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, D E U S : * Igne nos exa-

minasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * Imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, & aquam : * Et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulacione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * Offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis D E U M , * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clavavi, * exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit D E U S , * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus D E U S , * qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalmus 75.

NO^tUS in J^UD^EA. DEUS: * In Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * Et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminateⁿ tu mirabiliter a montibus æternis: * Turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * Et nihil invenerunt omnes viri dicitarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, DEUS Jacob, * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * Ex tunc ira tua.

De Cælo auditum fecisti judicium: * Terra tremuit, & quievit.

Cum exurgeret in iudicium DEUS, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * Et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite. •
Domino D E O vestro: *
Omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, & ei, qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

v. Vere languores nostros ipse tulit.

R. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone Sancti Bernardi Abb.

Lib. de Pas. Domini
cap. 41.

Lectione IV.

Captus est JESUS post plurimas illusiones tam Judæorum, quam

quam Gentium : post sanguinis plures effusiones , clavis in mitibus manibus simul , & pedibus perforatur : & configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus JESUS. Intuere , & respice rosam Passionis sanguineæ , quomodo rubet in indicium ardentissime charitatis. Contendunt passio , & charitas : ista , ut plus ardeat ; illa , ut plus rubeat. Tu autem , &c.

R. Per mortem destruxit JESUS eum , qui mortis habebat imperium. * Ut liberaret eos , qui timore mortis obnoxii erant servituti.

V. Unde debuit per omnia fratribus assimilari , ut misericors fieret. Ut liberaret.

Leđio V.

Vide , quomodo hoc flore rosæ floruerit , optima vitis nostra rubicundus JESUS. Vide totum corpus , sicubi rosæ sanguineæ florēm non invenias. Inspice manum unam , & alte-

ram , si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum , & alterum , numquid non rosei ? Inspice lateris aperturam , quia nec illa caret rosa , quamvis ipsa subrubea sit , propter mixturam aquæ ; quia , sicut narrat Evangelista , cum unus militum lancea latus ejus perforasset , exivit sanguis , & aqua. Tu autem , &c.

R. Per hominem mors , & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes peccaverunt , ita in Christo omnes vivificantur.

V. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo.

Sermone de Passione Domini.

Leđio VI.

REspice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo , & de excelso Cælorum habitaculo : & intuere hanc Sacrosanctam Hostiam , quam tibi offert magnus Pon-

Pontifex noster, Sanctus
Puer tuus Dominus JESUS, pro peccatis fra-
trum suorum, & esto
placabilis super multitu-
dinem malitiæ nostræ.
Cognosce Pater tunicam
filii tui Joseph. Heu!
fera pessima devoravit
eum, & conculcavit in
furore suo vestimentum
ejus: Ecce quinque scis-
suras lamentabiles in eo
reliquit. Tu autem, &c.

R. Videmus JESUM
propter passionem mortis
gloria, & honore coro-
natum. * Ut pro omni-
bus gustaret mortem.

V. Decebat eum, qui
multos filios in gloriam
adduxerat, auctorem sa-
lutis eorum per passio-
nem consummari. * Ut
pro omnibus. Gloria Pa-
tri. Ut pro omnibus.

In III. Nocturno.

Antiph. Quid sunt pla-
gæ istæ in medio ma-
nuum tuarum?

Psalmus 95.

C Antate Domino
canticum novum: *
cantate Domino omnis
terra.

Can-

Cantate Domino, &
benedicite nomini ejus:
* Annunciate de die in
diem salutare ejus.

Annunciate inter Gen-
tes gloriam ejus, * in
omnibus populis mirabi-
lia ejus.

Quoniam magnus Do-
minus, & laudabilis ni-
mis: * Terribilis est su-
per omnes deos.

Quoniam omnes dii
Gentium dæmonia: *
Dominus autem Cælos
fecit.

Confessio, & pulchri-
tudo in conspectu ejus:
* Sanctimonia, & magni-
ficentia in sanctificatione
ejus.

Afferte Domino patriæ
Gentium, afferte Domino
gloriam, & honorem: *
Afferte Domino gloriam
nomini ejus.

Tollite hostias, & in-
troite in atria ejus: * Ad-
orate Dominum in atrio
sancto ejus.

Commoveatur a facie
ejus universa terra: * Di-
cite in Gentibus, quia
Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem
terræ, qui non commo-

ve-

vebitur : * Judicabit populos in æquitate.

Lætentur Cæli , & exultet terra , commo-
veatur mare , & plenitudo ejus : * Gaudebunt campi , & omnia , quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini , quia venit : * Quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ ie æquitate , * & populos in veritate sua.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum ?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum , qui me diligebant.

Psalms 96.

Dominus regnavit , exultet terra : * Lætentur insulæ multæ.

Nubes , & caligo in circuitu ejus : * Justitia , & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet , * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : * Vedit , & commota est terra.

Montes sicut cera flu-
xerunt a facie Domini :

* A facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt Cæli justitiam ejus : * Et vide-
runt omnes populi glo-
riam ejus.

Confundantur omnes , qui adorant sculptilia : * Et qui glorianter in simu-
lacris suis.

Adorate eum omnes
Angeli ejus : * Audivit , & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiae
Iudeæ , * propter judicia tua Domine :

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * Nimis ex-
altatus es super omnes deos.

Qui diligitis Domi-
num , odite malam : * Custodit Dominus ani-
mas Sanctorum suorum , de manu peccatoris libe-
rabit eos.

Lux orta est justo , * &
regetis corde lætitia.

Lætamini justi in Do-
mino : * Et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiph. His plagatus
sum in domo eorum, qui
me diligebant.

Antiph. In amaritudine
sermo meus est, & manus
plagæ meæ aggravata est
super gemitum meum.

Psalmus 97.

CAntate Domino can-
ticum novum : *
Quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera
ejus : * Et brachium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dominus
salutare suum : * In con-
spectu Gentium revelavit
justitiam suam.

Recordatus est miseri-
cordiæ suæ , * & veritatis
suæ domui Israel.

Viderunt omnes termi-
ni terræ * salutare DEI
nostrí.

Jubilate DEO omnis
terra : * Cantate, & exulta-
te, & psallite.

Psalellite Domino in ci-
thara, in cithara & voce
psalmi : * In tubis ducti-
libus, & voce tubæ cor-
neæ.

Jubilate in conspectu
regis Domini : * Movea-
tur mare , & plenitudo
ejus : orbis terrarum , &
qui habitant in eo.

Flumina plaudent ma-
nu, simul montes exul-
tabunt a conspectu Do-
mini : * Quoniam venit
judicare terram.

Judicabit orbem terra-
rum in justitia , * & popu-
los in æquitate.

Antiph. In amaritudine
sermo meus est, & manus
plagæ meæ aggravata est
super gemitum meum.

v. Ipse vulneratus est
propter iniquitates
nostras.

R. Attritus est propter
scelera nostra.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Joannem.*

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore sciens
JESUS , quia omnia
jam consummata sunt , ut
consummaretur Scriptura,
dixit : Sitio. Et reliqua.

*Homilia Sancti Cyrilli
Episcopi Alexandrini.*

Lib. 12. Comment. in Joan.

CUm ab immanibus
Judæis omnis in-
Christum expleta esset
impietas , nec quicquam
jam ad summam crudeli-

tatem reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium. quiddam, ac naturale rursum patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, & inexplicabili calore humidum consumentes, & igneis ardoribus præcordia urentes. Tu autem &c.

R. Manifestata est gratia DEI per illuminacionem Salvatoris nostri IESU Christi. * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

R. Liberavit, & vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destruxit.

Lectio VIII.

Consummatum esse ait impietatis Judicæ modum, & impotentem saeviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt?

Quod supplicii, aut contumeliae genus prætermiserunt. Quamobrem jure, consummatum est, ait: sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Avenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur; ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in Carne sua. Tu autem &c.

V. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus, quoniam occisus es, & redemisti nos DEO. * In Sanguine tuo.

V. Fecisti enim nos DEO nostro regnum, & sacerdotes. In Sanguine tuo. Gloria Patri. In Sanguine.

Le^ctio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Le^ctio IX. Cap. 5.
IN illo tempore: Dixit IESUS discipulis suis: Audistis, quia dictum est antiquis: Dileges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

**Homilia S. Hieronymi
Presbyteri.**

*Lib. 1. Comment. in Cap. 5.
& 6. S. Matthei.*

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite iis, qui oderunt vos. Multi præcepta DEI imbecillitate sua, non Sanctorum viribus æstimantes putant esse impossibilia, quæ præcepta sunt, & dicunt sufficere virtutibus non odisse inimicos: Cæterum diligere, plus præcipi, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfecta: Quæ fecit David in Saul, & Absalon: Stephanus quoque Martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: Et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Hæc autem JESUS, & docuit, & fecit, dicens: Pater ignosce illis, quod enim faciunt, nesciunt. Tu autem &c.

**Te DEUM laudamus,
&c.**

Ad Laudes, & per Horas.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, &c. cum cæteris, &c.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam Populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. Isaïæ 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cuius livore sanati sumus.

R. DEO gratias.

Hymnus.

Lustra sex, qui jam peregit,
Tempus implens corporis,

Sponte libera Redem-
ptor,
Passioni deditus,
Agnus in Crucis leva-
tur

Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet!

Spina, clavi, lancea
Mite corpus perfora-
runt,

Unda manat, & crux:
Terra, pontus, astra,
mundus,

Quo lavantur flumine.

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla pro-
fert

Fronde, flore, germe:
Dulce ferrum, dulce
lignum,

Dulce pondus susti-
nent.

Fleste ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra
Regis

Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum præpa-
rare.

Arca mundo naufrago,
Quam sacer Crux per-
unxit,

Ensus Agni Corpore.

Sempiterna sit Beatæ
Trinitati gloria;
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet Universitas.

Amen.

¶. Videbunt, in quem
transfixerunt.

¶. Et dolebunt super
eum, ut in morte
Primogeniti.

Ad Benediclus.

Antiph. Unus militum
lancea latus ejus apernit,
& continuo exivit san-
guis, & aqua.

Oratio.

DEUS, qui unigeniti
Filii tui passione, &c. ut
supra in primis Vesperis.

*Deinde fit Commemoratio
de Feria.*

Antiph. Cum facis ele-
mosynam, nesciat sini-
stra tua, quid faciat dex-
tera tua.

¶. Repleti sumus ma-
ne misericordia tua.

¶. Exultavimus, &
delectati sumus.

Oratio.

Inchoata jejunia, quæ-
sumus Domine, beni-
gno favore prosequere, ut
ob-

observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per Dominum &c.

Ad Primam.

Antiph. Vere languores nostros &c.

Reliqua dicuntur, ut in Psalterio.

*Ad Absolutionem Capituli.**Lectio brevis.*

Tradidit Christus in morte animam suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

R. DEO gratias.

Ad Terriam.

Antiphona. Ipse autem.

Capitulum. Christus vulneratus est, *ut supra*, &c.

R. Breve. Foderunt manus meas, & pedes meos. Foderunt.

V. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

V. O vos omnes, qui transfitis per viam.

R. Attendite, & videte dolorem meum.

Ad Sextam.

Antiph. Alligavit Dominus.

Capitulum. Isaiae 50.

Faciam meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me, Dominus meus auxiliator meus, & ideo non sum confusus.

R. DEO gratias.

R. Breve. Vere languores nostros ipse tulit. Vere.

V. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

V. Disciplina pacis nostræ super eum.

R. Et livore ejus satani sumus.

Ad Nonam.

Antiph. O vos omnes, *ut supra ad Laudes*, &c.

Capitulum. Isaiae 53.

Tradidit Christus, &c. *ut supra ad Primam.*

R. DEO gratias.

R. Breve. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. Ipse.

V. Attritus est propter scelera nostra: propter iniqüitates nostras. Gloria Patri. Ipse vulneratus est.

b. *v.*

¶. Oblatus est , quia
ipse voluit.

R. Et non operuit os
suum.

Ad Vesperas.

*Antiphonæ , Psalmi , Capitu-
lum , Hymnus & ¶. ut
in primis Vesperis.*

Ad Magnificat.

Antiph. Ego sum ve-
stra Redemptio : manus
mæx , quæ vos fecerunt ,
clavis confixæ sunt : pro-
pter vos flagellis cæsus
sum , spinis coronatus
sum , aquam petii pen-
dens , & acetum porre-
xerunt ; in escam meam
fel dederunt , & in latus
lanceam : mortuus , &
sepultus resurrexi : vobis-
cum sum , & vivo in-
æternum.

Oratio.

DEUS , qui unigeniti
Filii tui passione &c. *ut
in primis Vesperis.*

*Deinde fit Commemoratio
de Feria.*

Antiph. Tu autem ,
cum oraveris , intra in
cubiculum tuum , & clauso
ostio ora Patrem tuum.

¶. Dirigatur Domine
oratio mea.

R. Sicut incensum in
conspicu tuo.

Oratio.

TUere Domine Popu-
lum tuum , & ab
omnibus peccatis clemen-
ter emunda ; quia nulla ei
nocebit adversitas , si nulla
ei dominetur iniquitas.
Per Dominum nostrum ,
&c.

In Festo Sanctorum , quorum Sacrae Reliquiae
apud nos coluntur.

*Pro tota Societate JESU Duplex Majus ,
die pro singulis Ecclesiis dictæ Societatis assignanda arbitrio*

R. P. Generalis ex concessione SS. D. N.

BENEDICTI PP. XIV.

*Omnia de Communis plurimo-
rum Martirium , præter ea ,
quæ bic ponuntur.*

Oratio.

Auge in nobis , Domi-
ne , Resurrectionis
fidem , qui in Sanctorum

tuorum Reliquiis mirabi-
lia operaris : & fac nos
immortalis gloriæ parti-
cipes , cuius in eorum ci-
neribus pignora venera-
mur. Per Dominum.

In

In I. Nocturno.

Fratres debitores sumus.

In II. Nocturno.

Ex Tractatu S. Joannis Damasceni de Fide orthodoxy. cap. 16. l. 4.

Lectio IV.

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahatur, nam si aqua in deserto ex aspera & solida rupe, atque ex asini maxilla, ad sedandam Samsonis fistim, DEO ita volente, profiliit, eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe: iis quidem, quibus DEI potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus, & exploratus est. Atque illud quidem veteri Lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, im-

mundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

*V. Sancti tui.**Lectio V.*

EX quo enim ipsamet vita, ac vitæ auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe Resurrectionis, fideique erga eum diem extremum clauerunt, mortuos haud quaquam appellamus. Qui enim mortuum corpus, miracula edcre queat? Per ea dæmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac mæores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera, ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut Patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis Patronos se profitentur,

ac DEO nostra causa supplicant?

R^e. Verbera carnificum.

Lectione VI.

Honorandi certe, & quidem ita, ut in eorum nomine templo DEO exstruamus, dona offeramus, eorum memoriā colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur, quo nimirum lātitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat, ne dum eos colere, & demereri studemus, offendamus potius, & irritemus. Quibus enim rebus DEUS colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem DEUS offenditur, iisdem etiam

ipsius milites offenduntur. Quo circa in psalmis, & hymnis, & cantibus spiritualibus, & compunctione, & eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis DEUS potissimum conciliatur, Sanctos colamus, statuas ipsis, & visibiles imagines erigamus, imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae, atque imagines simus.

¶ Tamquam aurum.

In III. nocturno.

Homilia in Evangelium.

Descendens JESUS de monte.

F I N I S.

T Y R N A V I Ā
J U X T A O R I G I N A L E R O M A N U M,

